

DEN NY VERDENS.
Impuls

NUMMER 4- DECEMBER 2010 - 28. ÅRGANG



Tidsskrift for åndsvidenskab



En åndelig julestjerne

Solen er en fysisk julestjerne i vort lille område af universet. Men der findes også en åndelig julestjerne, en kosmisk impuls, som rammer jordkloden med sine livgivende stråler og bølger. Også denne åndelige sol kaster sit lys over menneskene. Den har tidligere gjort det gennem alle religionerne, gennem kunsten og videnskaben, og den gør det nu også gennem åndsvidenskaben.

Det er ikke alle mennesker, som endnu er modne til at modtage denne nye impuls, nogle befinder sig mentalt set så langt inde i nattens eller vinterens mørkezone, at lyset fra denne kosmiske sol eller julestjerne endnu ikke kan nå derind. Men ligesom det er et spørgsmål om tid, hvornår den fysiske sol får mørket til at vige, er det også blot et spørgsmål om tid, hvornår strålerne fra den nye verdensimpuls trænger længere og længere ind i flere og flere menneskers mentale vintermørke.

Mange søgende mennesker er allerede begyndt at fornemme dette lys i bevidstheden, ikke som en ny tro eller religion, men en erkendelse af universets evige love og principper. Hvor denne erkendelse virkelig rodfastes i bevidstheden, vil alle former for had og bitterhed og utilfredshed med andre mennesker forsvinde lidt efter lidt, en virkelig juleglæde vil vokse frem i sindet, en glæde, som aldrig kan tages fra en.

(Martinus i en tale 18/12-1949)



Indhold

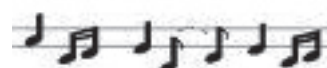
- | | | | |
|----|---|----|--|
| 3 | <i>Martinus:</i>
Tredie og sidste grad af menneskehedens indvielse | 28 | <i>Almaas:</i>
Den indre rejse hjem |
| 5 | <i>Ruth Olsen:</i>
En lang og lærerig historie | 29 | <i>Søren Hauge:</i>
Shakespeare |
| 7 | <i>Per Bruus-Jensen:</i>
En vej til mental suverænitæt | 29 | <i>Jack Canfield:</i>
Loven om tiltrækning |
| 9 | <i>Martha Font:</i>
<i>Gerardo Schmedling Torres</i> | 30 | <i>Annie Dunch:</i>
Nyd Nuet |
| 13 | <i>Rolf Elving:</i>
Op af den åndelige muddergrøft | 31 | <i>Jean Carper:</i>
Mirakelkost til din hjerne

(boganmeldelser slut) |
| 18 | <i>Søren Jensen:</i>
Martinus-værkets betegnelse | 32 | <i>Ruth Olsen:</i>
En udviklingshistorie |
| 19 | <i>Lars Palerius:</i>
<i>Den barmhjertige samatitan</i> | 34 | <i>Aivanhov:</i>
<i>Mennesket - et polvæsen</i> |
| 24 | <i>Jan Langekær:</i>
<i>Giv det for intet</i> | 36 | <i>Arnold Therner m.fl.:</i>
New Cosmic Paradigm |
| 25 | <i>Peter Zacho:</i>
<i>Esperanto - Zamenhof og Comenius</i> | 39 | Norsk Martinusfond |
| 27 | Bøger, som er anmeldt: | 40 | Kort fortalt |
| 27 | <i>Else Byskov:</i>
Ti nye måder at se verden på | 49 | Martinus:
Tænkning - en naturkraft |
| 28 | <i>Dalai Lama:</i>
Om tro og viden | 51 | Møder |

Den Ny VerdensImpuls nr.4/2010

Red.: Ruth Olsen, Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 52 72,
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk - www.nyimpuls.dk
Giro 9 25 42 42

Gunder Frederiksen, Klintvej 85, 4500 Nykøbing Sjælland, tlf. 59 30 36 51
E-mail: gufr@it.dk
Tryk: Holbæk Amts Bogtrykkeri, 4300 Holbæk
ISSN 0904-0633



ABONNEMENTSPRIS

200 kr pr. år (4 numre),
dog Sverige 240 kr og Norge 230 kr, portofrit
tilsendt.

Dansk giro: 925 4242 - Norsk giro: 7877 08 07521
- Svensk giro: 39 27 16-7

**Bladet udkommer medio marts, juni,
september og december**

LØSSALG

40 kr stk plus porto, i alt 50 kr
Gamle numre kan dog fås for 10 kr stk.

ARTIKLER og andet stof til næste nr. bedes
fremsendt **senest 1. februar 2011**

Artikelforfattere står selv inde for deres artikels
indhold, **der ikke nødvendigvis deles af redak-**
tionen.

KOSMOLOGISK INFORMATION

er et bogforlag med speciale i sekundærlitteratur i relation til
Martinus' verdensbillede.

Forlags- og redaktionsadresse:

Kosmologisk Information,

Klintvej 104, 4500 Nykøbing Sjælland.

Tlf 59 30 52 72 (bedst hverdage ml kl 9-11)

E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk

www.nyimpuls.dk

Der må frit kopieres fra bladet, men med
kildeangivelse

Så er det jul igen ...

*Og på bagsiden af dette blad er der nogle forslag til,
hvad man kan bruge som julegaver! Vi har stadig
et mindre oplag af Tverskors trilogi "Udfordring til
videnskaben", som er en værdig og billig gave til åndeligt
søgende. Her har forfatteren samlet en utrolig mængde
vidsudsagn fra de vise gennem tiderne samt resultater
fra den alternative forskning.*

*Og så vil jeg lige minde om, at gamle Impuls-numre
kan fås billigt, ved køb over 10 stk. faktisk for 5 kr. pr stk.
plus porto.*

*Som det ses i dette blad er de selvstændige initiativer til
at udbrede kendskabet til Martinus' værk i vækst rundt
om. En fond til oplysningsaktiviteter i Norge og et
informationscenter i Sverige. Og Else Syskov har
nu fået udgivet bøger i USA, i Tyskland og er på
rej med en bog i Spanien.*

*Til sidst en stor tak til de mange, der ved sidste abonne-
mentsfornyelse betalte lidt mere end de 200 kr. Så kan
vi holde prisen dernede lidt endnu trods portoforhøjelserne.
Men det er først med næste blad, der kommer girokort
for 2011!*

*Ha' en go' jul kære læsere
Ruth*

Martinus

Tredie og sidste grad af menneskeheden store indvielse

Samtidig med, at vi er vidne til, at menneskeheden er inde i sin anden grad af indvielse, hvilket altså vil sige: indvielsen i mørket, oplevelsen af virkningerne af dens mørke eller dræbende væremåde, dens ufærdige tilstand, ser vi begyndelsen til menneskenes tredie indvielsesepoke.

Alt eftersom menneskene kommer igennem mørket eller lidelsesepoken, er deres humane evne eller næstekærlighed blevet tilsvarende stærkt udviklet. De er nået frem til at få et større og større samvittighedsnag, hver gang de har begået en ond eller ukærlig handling imod deres næste. De begynder at ønske humanitet i alle foretagender. De ønsker humane love både over for dyr og mennesker.

Igennem deres spæde, men nu tiltagende intuitionsevne begynder de at føle, at mørket eller lidelserne ikke kan være noget tilfældigt, men må have en eller anden retfærdig årsag, være et led i en guddommelig plan eller mening. De begynder at lægge mærke til, at naturen i sine øvrige skabelsesprocesser eller foretelser er absolut logisk, hvilket vil sige, at de er til glæde og velsignelse for levende væsener i deres slutfacitter.

Disse mennesker ønsker at skabe fred i verden og er sjælen i fredsligaer, humane foranstaltninger, forsorg og dyrebekyttelse og lignende. De samme mennesker er naturligvis også antimilitarister, militærnægtere og modstandere af dødsstraf og af rå og brutale fængselsforhold. De er også imod at dræbe dyr og lever derfor kun ved vegetarisk føde. De er ligeledes internationalt indstillede og sympatiserer med tanken om en for alle lande fælles verdensregering.

Alt hvad der går i retning af humane eller fredelige bilæggelser af stridigheder, har disse menneskers hele sympati.

Mennesker med denne stærkt fremtrædende humanitet eller næstekærlighed er alle væsener, der har været igennem i alt fald hovedparten af mørkets og lidelsernes epoke eller den store indvielses anden grad. Det viser deres stærke trang til at vænne sig af med al brutalitet, hidsighed, bebrejdelser, bagtalelse, usandfærdighed, ligesom de føler stærk antipati imod at leve på andres bekostning. De kendes også på deres store hjælpsomhed over for ulykkeligt stillede medvæsener.

Som vi her ser, begynder lyset og varmen fra solskinsforedraget i Galilæa at lyse og varme i deres hjerter. Og deres bevidsthed begynder at vende sig helt bort fra materialismen og gudløsheden og tilbage til verdensgenløsningen. Disse mennesker længes efter at få opklaret livsmysteriets løsning. De længes efter en åndelig viden eller videnskab, der kan retfærdiggøre deres afvigelse fra flertallet med hensyn til deres humane eller næstekærlige livsindstilling, deres antipati imod krig og dødsstraf og dyredrab, kødspisning osv.

Disse mennesker er blevet så humant udviklede, at de begynder at føle, at udviklingen må gå i den retning, de selv er inde på, men de kan endnu ikke ved egen hjælp komme til klarhed over den absolutte evige sandhed, den livsmysteriets løsning, det virkelige kosmiske kærlige verdensbillede, de med deres humane evne og begyndende intuition begynder at føle eksisterer.

Disse mennesker er nu atter modne for verdensgenløsningens vejledning. Men nu er det ikke en ny på dogmer baseret religion, de søger. En sådan er de totalt uimodtagelige for. Nu er det derimod et af en åndelig eller kosmisk videnskab manifesteret verdensbillede, analyseret ud i logiske detaljer, tilpasset og gjort tilgængeligt for en på



intelligens, humanitet og intuition kombineret sanseevne, de er modtagelige for.

Er et menneskes sanseevne blevet så udviklet, at den udgør en fremragende kombination af disse bevidstheds-evner, kan det kosmiske eller evige verdensbillede, den evige sandhed om Guddommen, de levende væseners udødelighed samt universets grundtone, kærligheden, ved forskning eller studium blive til teoretisk kendsgerning. Og ved et indgående studium permanent at holde sig det evige verdensbilledes kosmiske analyser for øje kan det ikke undgå at føre sandhedssøgerens væremåde mere og mere i kontakt med kærlighedsloven eller nævnte grundtone.

Og med denne væremådes udvikling til daglig vane befordrer den intuitionsevnsens videre vækst. Og med denne udvikling begynder væsenet igennem den at møde den virkelige verden, det virkelige liv hinsides den fysiske verden. Dette møde med den anden virkelighed end den fysiske, den kosmiske virkelighed, sker kun i form af ganske svage glimt.

Et sådant glimt mærkes som et mere eller mindre pludseligt nedslag i bevidstheden af et uendeligt skønt velvære, en behags – eller glædesfølelse, man ikke før har kendt mage til. Den kan endog i visse tilfælde give væsenet følelsen af at være indhyllet i et stærkt hvidt lys.

Men oplevelsen er kun en moment- eller øjebliksoplevelse. Alligevel efterlader den i væsenet et lille glimt af kosmisk viden. F.eks. kan det i et sådant kosmisk glimt opleve sin egen udødelighed. Det får ikke denne oplevelse i analyserede, logiske detaljer. Det kan derfor ikke forklare eller bevise denne sin udødelighed for andre mennesker. Det ved bare, at det er absolut udødeligt.

Et sådant kosmisk glimt er en overordentlig stærk inspirationskilde i lange tider for det pågældende væsen. Men efterhånden vil dog eventuelle andre ufærdige sider i væ-

senets væremåde skabe lidt mørk karma, men væsenet vil altid tænke tilbage på denne sin guddommelige oplevelse. Og når det får udlevet sin karma på nævnte ufærdige felt, kan det atter blive modtageligt for et nyt kosmisk glimt. I dette kan det eventuelt opleve reinkarnationen, i et næste glimt kan det opleve f.eks. skæbneloven eller dette, at man udelukkende er sin egen skæbnes dybeste ophav. Og således kan man igennem kosmiske glimt opleve evige facitter fra den højeste viden.

Men kosmiske glimt er ikke endemålet. Så længe væsenet endnu er ufærdigt, selv om det er fremragende udviklet, kan det i heldigste tilfælde kun opleve de højeste og evige fakta i kosmiske glimt. Imellem disse kosmiske glimt er der mere eller mindre lange mellemrum alt efter størrelsen af det mentale område af ufærdig tilstand, væsenet skal have færdigudviklet, inden det kan få det næste kosmiske glimt.

Og således fortsætter den tredie grad af menneskets kosmiske indvielse, indtil væsenet ikke mere har noget ufærdigt i sin mentalitet eller væremåde, men permanent opfylder kærlighedsloven, der samtidig er loven for livet. Det er nu nået frem til ”at elske Gud over alle ting og sin næste som sig selv”. Da indtræder den store guddommelige indvielse, jeg har udtrykt som ”Den store fødsel”. Den er selve kulminationen af indvielsens tredie grad. I denne lyskulmination får væsenet permanent kosmisk bevidsthed.

Det kan derefter ikke blot af hjertet opfylde kærlighedsloven i væremåde over for næsten, men det er også permanent bevidst i den absolutte og kosmiske virkelighed bag den fysiske. Og da er det tjenligt til at leve i de højeste verdener i Guds primære bevidsthed hinsides reinkarnationen, hinsides al fysisk tilværelse. Det er nu selv suverænt blevet solskinsforedragets totale lys. Det er blevet ”vejen, sandheden og livet”. Guds skabelse af ”mennesket i sit billede efter sin lignelse” er sket fyldest.

(Fra småbogen ”Ud af mørket”, 12. kapitel)



En lang og lærerig historie

v/Ruth Olsen

I Impuls nr. 1/2009 bragte jeg under ”Kort Fortalt” en lille notits om den retssag, som afdøde Sam Zinglersens bo-advokat havde anlagt mod Finn Bentzen, som var Sams og Martinusinstituttets tidligere revisor. Denne bo-advokat mente, at Finn Bentzen ved dårlig rådgivning for Sam havde ”forringet boets værdi” med mindst et par millioner kroner. Da Sam Zinglersen oprindeligt havde testamenteret alle sine værdier til Martinus-sagen, mente jeg, uden at tænke nærmere over det, at ”sagen” således var blevet ”snydt” for de penge.

Midt i juli står der pludselig en mand fra Holbæk Ret ved min dør med en stævning fra Finn Bentzens advokat lydende på en anklage for ærekrænkelse efter straffelovens §267 og §273. Problemet var, at jeg havde skrevet, at bo-advokaten mente, Finn Bentzen havde ”snydt” I stedet for som det juridisk korrekt hedder: ”havde forringet boets værdi”. Denne i Impuls 1/2009 nævnte retssag er i øvrigt stadig ikke i skrivende stund afgjort.

Finn Bentzens retssag mod mig (og Gunder Frederiksen) blev afgjort i Holbæk Ret d. 19/7 – 2010, således at vi blev dømt, og altså dømt til at betale det hele, i alt er det blevet til over 70.000 kr., bl.a. fordi vi blev pålagt at hyre en advokat i stedet for at føre sagen selv. Da jeg altså nu er dømt efter straffeloven, kan jeg faktisk betegne mig selv som en kriminel!!

En retssag er – især set med en Martinus-læzers øjne – en meget absurd forestilling. Da jeg engang læste jura på Københavns Universitet og kom til 3. år, hvor vi læste strafferet, skulle vi overvære en del retssager som del af studiet. Da blev jeg klar over, at det erhverv ikke var noget for mig. Mine illusioner om ”upartiskhed” endsige ”retfærdighed” i dansk retsvæsen måtte jeg med sorg opgive. Det var vel også derfor Martinus sagde, ”vi skal bort fra retsforfølgelser”.

Vort juridiske retssystem er hovedsageligt baseret på hensyn til forretningslivet (ud over det med ”lov og orden”). Fordi Finn Bentzen kunne overbevise dommeren om, at mit lille ord ”snydt” kunne ødelægge hans revisorvirksomhed, vandt han. At de 10-20 læsere af Impuls, som

overhovedet havde lagt mærke til min lille notits, nok ikke kunne ødelægge så meget, betød ikke noget. Og hensynet til, at Martinus-sagen evt. gik glip af mange penge, vejede ikke tungt al den stund, at Martinus-Instituttets rådsformand sad og vidnede i retten til fordel for Finn Bentzen.

I skrivende stund udbasuneres det i alle danske medier, at Danmarks Radio’s (nu fhv) generaldirektør Plummer i en bog har beskyldt Berlingskes chefdirektør Lisbeth Knudsen for at have ”fiflet” med regnskaberne, da hun var leder på TV-avisen. Hun overvejede en retssag mod ham for ærekrænkelse, men frafaldt, da hun fik en undskyldning. Det var hun altså ”stor” nok til, hun behøvede åbenbart ikke hævn.

Hvis Finn Bentzen havde henvendt sig til mig og klaget over mit ordvalg i den lille notits, ville han selvfølgelig straks have fået en uforbeholden undskyldning og en berigtigelse i næste blad. Det er sådan, jeg forstillede mig, at ”åndsforskere” søger at rette op på de fejl, vi naturligvis ikke kan undgå at gøre af og til.

Efterfølgende overvejelser

Når man oplever noget ubehageligt, giver det altid anledning til at spørge sig selv, hvad meningen med det mon kan være. Det kunne selvfølgelig være pga en gammel udestående karma fra tidligere liv, men det kunne også være, fordi jeg skulle bruge oplevelsen til noget konstruktivt. I hvert fald har alt dette tvunget mig ud i en nærmere undersøgelse af Finn Bentzens rolle, ikke bare i forhold til Sam Zinglersen og baggrunden for boets retssag mod ham, men også hans rolle i forhold til Martinus-sagen i det hele taget.

Martinus sagde, vi skulle være ”sandhedssøgere”. Nok skal vi prøve at være tolerante og kærlige, men vi skal jo ikke være blinde og ”tossegode”. Sandheden skal ikke skjules i en misforstået næstekærligheds hensigt. Martinus sagde jo også, at sandhed er vigtigere end venskab. Vi bruger ofte udtrykket, at vi ”har tillid til forsynet”, dvs til at forsynet sørger for at rette op på det, der måtte gå skævt. Men sådan kan vi ikke skyde ansvaret fra os for at søge så langt vore evner rækker at skelne mellem,

hvad der er falskt og sandt. Og handle derefter. Forsynet har jo da brug for menneskelige redskaber.

Jeg vil altså prøve at forske i Finn Bentzens rolle for Martinus-sagen og for alle dem, der i tillid til hans "status" indenfor sagen, har fået nogle kedelige oplevelser. (F.eks. har det kostet Steen Kofoed og hans Healerskole dyrt at have næret tillid til denne "revisor", men retssagen herom afgøres først i februar.) Jeg vil prøve at finde ud af, hvorfor Martinus på rådsmødet d. 24/6-1980 sagde: "Finn skal ikke have for meget magt. Han skal have sit arbejde udenfor – som revisor. Han skal ikke tro, at han, fordi han ordner gavebreve og testamenter, har en fortrinsret, men det skal han vide, at det er noget, han gør af sig selv uden at forlange det mindste."

Det er Martinus-sagens ve og vel, der ligger mig og forhåbentligt os alle på sinde, derfor må vi søge at lære af de fejltagelser, der sker, og være vågen overfor de muligheder for at blive "ført bag lyset", der altid vil foreligge i en "sag", der skal føres videre af ufuldkomne mennesker. Når jeg vil prøve, så godt jeg kan, at samle op på nogle erfaringer, er det mest af hensyn til sagens historieskrivning for eftertiden. Så kan vore "efterkommere" sige: og hvad kan vi så lære af det?

PS. Jeg fik i øvrigt et brev med udskrift af dommen fra Finn Bentzen 13/9-10. Brevet begynder således: "I ovennævnte sag fik jeg heldigvis ret i, at uartige, grundløse og direkte urigtige offentliggørelser omkring min person ikke betaler sig."



Ved sin 79-års fødselsdag sagde Martinus blandt andet følgende:

Mange mennesker og navnlig de, der er nået frem til de kosmiske analyser, er nået ud over sektdannelse og blevet til frie mennesker. De er ikke bundet af sammenslutninger. Man kan ikke binde en viden i sammenslutninger. Viden er noget, der bliver givet til menneskene, efterhånden som de udvikler sig til det. De kosmiske analyser er beregnet for disse mennesker, og de er pionererne for den nye verdenskultur.

(Kosmos 8/1993)

En vej til mental suverænitet

Per Bruus-Jensen

Om Jeget, Egoet og Sindet

I tidens løb er jeg ofte blevet spurgt, hvad man i henhold til Martinus kosmologi mere præcist skal forstå ved begreberne *Jeget*, *Egoet* og *Sindet*, idet dette ikke altid er let at gennemskue, samtidig med at det heller ikke altid er let at holde de tre begreber meningsfuldt ud fra hinanden. Og da de under alle omstændigheder indtager nøglepositioner i den særlige disciplin, Martinus kalder ”Kosmisk Kemi”, og som har med det kosmiske verdensbilledes praktiske nytte i hverdagen at gøre, har jeg i forbindelse med min egen optagethed af dette emne fundet anledning til at præcisere de tre begreber nærmere:

1. JEGET = det virtuelle, guddommelige Noget/X0 uden for tid og rum i rollen som princippet skaber/op-lever/X1.

2. EGOET = **jegets forståelse af sig selv** i dets tilknytning til specielt den *fysiske* virkelighed og det hermed forbundne rollespil (mand/kvinde, konge, tjener, slave etc.), og hvilken tilknytning dermed tager sit udgangspunkt i individets binding til den *fysiske organisme*, således at Egoet i praksis genereres og udbygges fra fødsel til død og med henvisning til reinkarnationen også *re*-genereres og omprofileres fra liv til liv.

I samme forbindelse er den fysiske organisme med dens hjernestruktur en *åndelig spændetrøje* i den forstand, at den i mødet og vekselvirkningen med den fysiske om-verden tvinger Jeget/Egoet til at forholde sig realistisk til denne omverden med samt dens natur og eksistensvilkår. Dvs. efter bedste evne tilpasse sig sin selvforståelse denne natur og disse vilkår (adaption).

3. SINDET = en permanent funktion af samspillet mellem objektiv og subjektiv virkelighed på den *fysiske* virkeligheds præmisser, hvor det objektive aspekt er repræsenteret ved den fysiske organisme og hjernestruktur i rollen som fysisk skabevne for Jeget, samtidig med at det subjektive aspekt er repræsenteret ved den livsoplevelse og det bevidsthedsliv, det samme Jeg via organismens sansevirksomhed og øvrige livsudfoldelse til stadighed er genstand for og kan reagere på.

Heraf fremgår det, at *egoet* (og dermed Jegets subjektive selvforståelse) fra vugge til grav løbende produceres af *sindet* og i takt med den tilflydende erfaringsdannelse hele tiden ændres, udvides og opdateres. Hvilket som en *feedback-effekt* omvendt præger sindets tilstand og funktionsmåde, således at der mellem sindet og egoet består et gensidigt påvirkningsforhold. Og hvilket igen den anden vej rundt indebærer, *at kan man mere eller mindre ’lamme’ sindes virksomhed, vil man samtidig tilsvarende opnå at suspendere egoet, så der på bevidsthedsplanet til sidst kun forekommer den rene jeg- eller subjektfor-nem-melse (ren eller tom bevidsthed).*

Men hvordan opnå dette i praksis...? Simpelthen ved efter behov at fokusere 100% koncentreret på ”Det guddommelige Noget”s tidløse tilstedeværelse i én selv i Nu’et – og *kun* det – idet denne strategi som rettet mod et mål af direkte modsat natur af hjernens, sindets og egoets natur automatisk vil suspendere disse faktors tyranniske virksomhed, for så vidt bestræbelsen lykkes.

Som understøttende og indledende teknik kan det i den forbindelse anbefales at stille mentalt ind på, hvad ”Det guddommelige Noget” udtrykkeligt *ikke* er: kroppen, hjernen, sindet, tankerne, følelserne, ønskerne, begærene, ambitionerne, borgerprofilen etc. etc. Altså at man indvendigt i fuld koncentration siger til sig selv: min egen sande og dybeste natur er ikke noget af alt det flygtige; er ikke kroppen; er ikke sindet; er ikke hjernen; er ikke tankerne; er ikke følelserne; er ikke begærene; er ikke ambitionerne; er ikke min borgerprofil, men derimod tidløs væren i Nu’et hinsides alt dette.

For jo mere, man koncentrerer sig og fokuserer på denne pointe, og får processen til at lykkes, des mere slipper man for det første fri af sindets og egoets rastløse ping-pong-virksomhed. Og samtidig vil man langsomt, men sikkert i voksende grad opleve, at man erkendelses- og fornemmelsesmæssigt mere og mere nærmer sig den virkelighed, man kosmisk set i dybeste forstand er frem-gået eller udsprunget af, og hvilket af Jeget/X1 subjektivt vil blive registreret som direkte og umiddelbar kontakt med et uendeligt potentiale af fred, harmoni og usigelig livsfylde, i forhold til hvilket alt andet vil tegne sig som

fuldstændigt ligegyldige sæbebobler, der blæser i vinden. Man vil i stigende grad erkende, at man er ét med det tidløse, guddommelige Noget. At man som et kosmisk planktonvæsen på *pelagisk* vis ubekymret svæver rundt i dette tidløse, guddommelige ocean af væren, fred og harmoni, hvor absolut intet ondt kan ramme én.

Men hvad der er mindst lige så vigtigt: via denne fredfyldte oplevelse og erkendelse af livets dybeste sandheder og værdier skabes der – som den egentlige pointe – samtidig et både fysisk og mentalt overskud, der på et helt nyt grundlag lader én møde og tackle den virkelighed, som man hinsides den meditative tilstand stadig er knyttet til. Nemlig den fysiske verden og hverdag med alle dens udfordringer, opgaver, problemer og besværligheder. Og følgelig kan den her skildrede fremgangsmåde til opbygning af mental suverænitet samtidig ses som udtryk for en praktisk udnyttelse af dén særlige metodelære, som den personlige kosmiske kemi med dens forankring i det kosmiske gudsbegreb og verdensbillede naturligt trækker på og anbefaler... (redigeret uddrag af bogen **"Kosmisk Kemi"**, Nordisk Impuls 2008.)

Diagramforklaring:

Stor cirkelflade symboliserer "Det Guddommelige Noget"/X0 – kilden og udspringet for ALT, hvad der i øvrigt bidrager til at tegne virkeligheden, herunder fysiske organismer med tilhørende bevidsthedsliv, som bl.a. omfatter fornemmelsen af et **Jeg** eller **subjekt**, der i praksis fungerer som kombineret skaber og oplever.

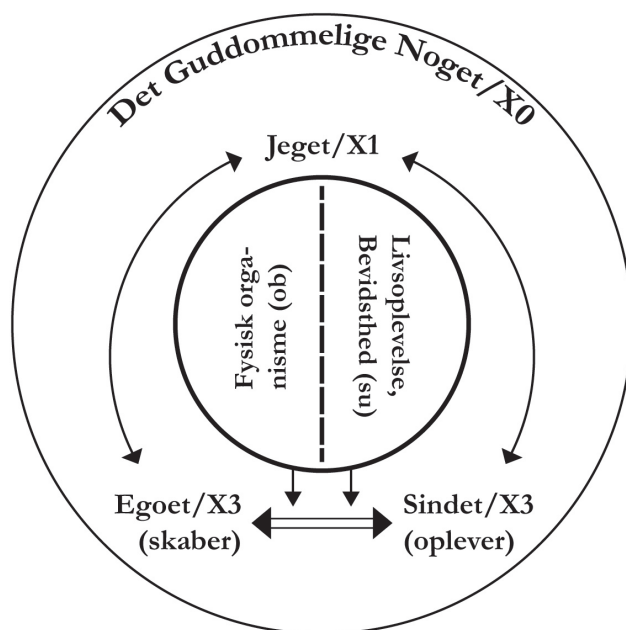
I rollen som *oplever* påføres Jeget umiddelbart indtrykket af et *sind*, der i praksis er en funktion af samspillet mel-

lem organismen (primært hjernen) og bevidstheden, og hvilket samspil til enhver tid ved sin karakter og kvalitet er afgørende for den personlige livskvalitet som sådan – dvs. sindets tilstand generelt.

Og med henblik på maksimering af netop den personlige livskvalitet tilstræber Jeget i rollen som *skaber* samtidigt at profilere sig selv så ideelt som muligt og opbygger herigennem med tiden et *ego*, der løbende udtrykker Jegets aktuelle selvforståelse og 'personlighed' – herunder om det oplever sig selv som en succes eller fiasko, for at nævne nogle yderpunkter (eksemplificeres for tiden af DRP1's udsendelsesrække **"I Hegnet"**, der hver torsdag med vekslende temaer bringer slutreplikken: *"Jeg vil sku' da ikke bare være sådan en dum gås fra Danmark"*).

Som tingene fungerer, påvirker sindet og egoet permanent og gensidigt hinanden på en måde, der afskærer Jeget fra at opleve og dermed komme til forståelse af sin egen sande og dybeste identitet som repræsentant for "Det Guddommelige Noget"/X0 med alt, hvad dette står for. Og for så vidt man derfor ønsker at komme til erkendelse af sin egen dybeste natur og herkomst, ligger der iflg. sagens natur helt oplagt en opgave i at få greb om en teknik, der gør det muligt at suspendere eller 'lamme' samspillet mellem netop sindet og egoet. Ikke permanent, naturligvis, men efter behov fra tid til anden...

Mht. til Jegets skabe- og oplevelsesevne/X2 må man tænke sig denne som et dybere lag af diagrammet. Et lag, der ligger under det synlige lag, og som sikrer, at alt her fungerer som det er vist... (Rentegning og digitalisering af diagram: Linus Larsson.)



GERARDO SCHMEDLING TORRES,

en lærer fra den ny verdensimpuls

v/Martha Font

Da jeg gik forbi "Bogbiksen" i sommer, sagde Ruth, at hun præsenterede i bladet forskellige mennesker, som på en eller anden måde manifesterer den ny verdensimpuls, og at hun havde hørt, at nogle af Martinus Centrets gæster havde nævnt en colombiansk vismand. Hun spurgte mig, om jeg kendte noget til ham. Jeg formodede, det drejede sig om Gerardo Schmedling, og vi aftalte, at jeg ville skrive lidt om ham til bladet.

Gerardo Schmedling Torres blev født d. 5. maj 1946 i den colombianske by Chía i nærheden af Bogotá og forlod den fysiske verden d. 28. februar 2004 i Bogotá. Han var autodidakt filosof, humanist, pædagog og sociolog og arbejdede i mange år som rådgiver, konsulent og igangsætter for diverse projekter inden for samarbejde og personlighedsudvikling.

Allerede i barndommen tænkte han meget over de vanskeligheder, som præger de menneskelige relationer og følte, at han måtte gøre noget ved det. Senere hen førte dette ham til at forske i menneskers oprindelse og i årsagen til, at de befinder sig på jorden, hvor de lever i nogle sociale strukturer, som begrænser freden og muligheden for tilfredsstillelse af deres åndelige behov. Han undrede sig over, at der i relationerne mellem menneskene hersker mistillid, angreb, egoisme og angst.

Som 22-årig havde han i forbindelse med en lammelse en nærdødsoplevelse, hvor han mødte ikke-fysiske væsner. Efter denne oplevelse, og mens han kom sig over sygdommen, brugte han nogle år til at fordybe sig i forskellige åndelige emner. På et senere tidspunkt forskede og eksperimenterede han over de ikke-fysiske dimensioner og gjorde nogle erfaringer, som fuldstændig ændrede hans livs retning og fik ham til at forstå sin barndoms tanker og følelser.

Kærlighedens videnskab

Efter denne periode brugte han resten af sit liv til at undervise i det, han kaldte "kærlighedens videnskab", en eksistentiel-, åndelig- og udviklingsfilosofi, som hjælper til at forstå meningen med livet, betydningen af erfaringerne og de værktøj, som man behøver for at gå igennem lidelsen, sygdommen og de konflikter, som

rammer menneskeheden.

Han skabte "Skolen for Magi og Kærlighed", som består af 13 væsentlige moduler og 4 supplerende moduler.

Hver modul fokuserer på et bestemt område, som dirigerer vores liv og den måde, hvorpå vi kan anvende

visdommens værktøj for at frigøre os fra lidelsen og afhængigheden af de ydre ting og opnå lykken samt leve i fred med vores medvæsner. Han havde en stor gruppe elever i forskellige byer i Colombia og Venezuela. I dag er han kendt i flere spansktalende lande, USA og Canada.



De, der kendte Gerardo Schmedling, beskriver ham som et meget fint menneske, der gav sig fuldstændig for at tjene andre. Som et vist og helstøbt menneske, hjælpsom, blid og harmonisk. Han efterlod et vigtigt didaktisk materiale, som er gennemtrængt af den ny verdensimpuls ånd. Lige som Martinus gør han kærlighed til en viden-skab, som hos ham er en slags praktisk kosmologi, der besvarer – dog på en meget mere begrænset måde end hos Martinus – menneskehedens spørgsmål: Hvem er vi? Hvor kommer vi fra? Hvor går vi hen?

"Skolen for Magi og Kærlighed"

Hans "Skole for Magi og Kærlighed" er en skole, hvis formål er at hjælpe menneskene at leve i overensstemmelse med livets love (et begreb, vi også kender fra Martinus) og føre dem til et "rigtigt menneskerige", som nok hos Gerardo Schmedling begynder et sted i slutningen af det, han kalder fjerde niveau eller på femte niveau. Han beskæftiger sig kun med jordmennesket og menneskene fra højere civilisationer og opererer først og fremmest med syv udviklingsniveauer:

- Det første niveau karakteriseres af uvidenhed og primitivisme, væsnerne på dette niveau er instinktive og befinder sig meget tæt på dyret.
- Det, der kendetegner det andet niveau er "magten er ret" (øje for øje og tand for tand), på dette niveau findes ingen lovgivende struktur og ingen nation. Her hersker kampen for magten og den animalske føde.

- På det tredje niveau finder man en lovgivende struktur, penge og et økonomisk system, udbud og efterspørgsel, individualisme. Hen ad vejen på det tredje niveau opstår demokratiet, og man begynder at prioritere det humane aspekt over for det økonomiske. Økologiske katastrofer forekommer her.
- På de fjerde niveau forsvinder det meste af den sociale uretfærdighed. Pengene mister sin magt. Individet lærer at respektere og tjene sine medmennesker, at samarbejde og leve i fred med hinanden. Teknologien breder sig, hvilket medfører meget mere fritid til den åndelige udvikling. Hvad angår ernæring slutter man med at "ofre" andre levende væsner, som han kalder det – dvs. man bliver vegetar.
- På det femte niveau forsvinder den private ejendom, ligesom grænserne og pengene. Der findes en harmonisk verdens administration. Teknologien dækker det fysiske arbejde, og individet kan nu udvikle sit fysiske, mentale og åndelige potentiale. Universets orden og alle væsners rettigheder bliver respekteret. Regeneration af det økologiske miljø. Politiet er unødvendigt, kontrollen findes i bevidstheden og respekten inde i mennesket. Det niveau hører dog i højere grad til andre planeter.
- Sjette niveau: Perfekt harmoni med universets lov og orden. Teknologien begynder at forsvinde, og man begynder at håndtere materien fra åndens side. Ernæringen begynder at bestå af universets energier. Væsenet begynder at lære at gå ind og ud af materien uden at behøve at fødes og dø. Dette opnås på næste niveau. Der er ikke behov for love.
- Syvende niveau: Kærligheden og en perfekt håndtering af materien. Væsenet opnår det, som Gerardo Schmedling kalder "permanent bevidsthed", som er en slags kosmisk bevidsthed. Materialisation og dematerialisation. Materien findes, men væsenet behøver den ikke mere, det elsker, respekterer og værner om den. Derfor er brødrene på det syvende niveau pædagoger for alle mennesker på de lavere udviklingsniveauer.

Så vidt jeg forstår, findes der mere i hans verdensbillede efter disse niveauer. Han taler også om en udviklingsspiral, om Guds åndedræt og om, at universets kontraktion og ekspansion er evige processer, der svarer til Guds indånding og udånding. Ting, som vi kender fra Martinus,

men jeg ved ikke rigtigt, hvad Gerardo Schmedling lægger deri.

Arbejdet på "Skolen for Magi og Kærlighed"

På vejen til den humane dimension, som er en lang proces, arbejder eleven med sig selv for at være lydig over for livets love og universets orden. Hans/hendes fulde engagement i kærlighedens tjeneste giver anledning til nogle virkninger, som set udefra kan virke som magiske, derfor navnet "Skole for Magi og Kærlighed". Men i virkeligheden er disse virkninger ydre afspejlinger af den indre realitet, som er blevet opnået i bevidstheden med det personlige arbejde for vækst. I forbindelse med det arbejde er der tre vigtige elementer, som må søge at komme i ligevægt lige som de tre vinkelspids i en ligesidet trekant:

- På den øverste vinkelspids: sandfærdig og tilstrækkelig information.
- Ved den venstre vinkelspids for neden: et videnskabeligt sind, så logisk og seriøst som muligt. Et sind, som ikke accepterer at tro, men udelukkende vil se resultater.
- Og til sidst ved den sidste vinkelspids til højre træningen og håndtering af livsenergien.

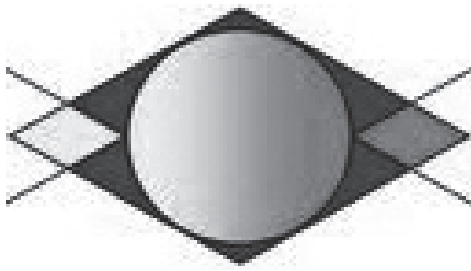
Ved den videnskabelige metode om forsøg og fejltagelse afpudser disciplen sin metodologi og accepterer, at hvis det opnåede resultat ikke er det ønskede, skyldes det, at han/hun har begået en fejl. Det drejer sig om at lære af det og gøre det bedre eller anderledes næste gang. Dette er også i overensstemmelse med, hvad Martinus siger: det drejer sig ikke om tro men om viden, og man lærer af sine fejltagelser.

Livsenergi

I forbindelse med livsenergien siger Gerardo Schmedling, at det afhænger af den livsenergi, vi har i os, om vores bevidsthed befinder sig i lyset eller mørket. Og at en depression er blot et fald af livsenergiens niveau, som overskygger sindet og forhindrer individet i at se en løsning på sin nuværende problematik eller at finde andre veje eller løsninger, da de, som man plejer at bruge, er blevet ubrugelige. Martinus taler også om livsenergi.

Kærligheden

Gerardo Schmedling siger også, at kærligheden er den højeste af alle love, den er "Faderens gyldne lys", som oplyser universet fra atomernes indre. Dens stråler kan



aldrig slukkes, men uvidenheden lægger tykke lag, som forhindrer kærlighedens evige lys i at gå igennem, på samme måde, som skyerne forhindrer solens lys og varme at trænge igennem. Og at mørket ikke findes, det er kun et resultat af at forhindre lyset i at trænge igennem. Ifølge Martinus er kærligheden universets grundtone, og mørket er faktisk mangel på lys.

Acceptologi

Hans modul 7, som han kalder "Acceptologi" har som formål at frigøre af lidelsen. Når man lider, skal man spørge sig selv: Hvad er det, som jeg ikke vil acceptere?

Ikke-at-acceptere bringer uorden i det pædagogiske design, som mestrene har skabt, for at menneskene skal opnå udviklingen af den "permanente bevidsthed". Som jeg allerede har nævnt, er brødrene på det syvende niveau pædagoger for alle udviklingsniveauer. Det får mig til at tænke på Martinus visdomsrige og guddommelige verden. I de forskellige moduler er der mange slags værktøj, som kan bruges til hjælp.

Skolens formål

Hele "Skolen for Magi og Kærlighed" er en udviklingsvej, dens formål er at hjælpe mennesker at bringe universets grundtone, kærligheden, tæt på deres liv. Eleven skal først og fremmest udvikle sin forståelse og omdanne sit sind ved at studere de love, som dirigerer naturen, videnskaben, teknologien, de menneskelige forhold, filosofien og tænkningen for at opnå at hans/hendes intellektuelle og logiske sind accepterer vigtigheden af den træning og de øvelser, der vil føre ham/hende til at håndtere viljemæssigt sin energi og til sidst komme i kontakt med sit eget centrum og blive til et oplyst menneske, en "kærlighedens troldmand". "Troldmanden" kommer i kontakt med de højere dimensioners tanker, med Guds tanker.

Den, der vil gå i denne skole, gøres opmærksom på, at vi i vort indre har to kræfter: vor dybe essens, som slet ikke kan forurenes og "dyret", egoet (set her som selvisheden), som kaster sig over de andre og skader os selv. Og samtidigt skal man være klar over, at alt, hvad vi gør imod vores næste, vil komme tilbage til os, dvs. at

man er selv årsagen til alt, hvad man møder. Det ubehag, som man møder fra et andet menneske, skal ikke tages personligt.

Ud over at være tæt på, har vedkommende den tilstrækkelige mængde uvidenhed, som er nødvendig for at udføre denne ubehagelige opgave. Samtidig er det også vigtigt at vide, at universet vil bruge vores egen uvidenhed. Da andre menneskers skæbne kræver, at de skal gøre nogle lidelseserfaringer: blive angrebet, kritiseret, osv., er det os, der kan være de redskaber, der har behov for.

Guld Korn

I de forskellige moduler findes der mange flere hvad jeg vil kalde "guld korn". Den ny verdensimpuls gennemtrænger hele Gerardo Schmedlings lære:

- Alt, hvad vi betragter som problemer, og som vi ikke accepterer ved netop at betragte det som problemer, er nødvendige lektier, som vi skal lære.
- Hvordan kan jeg vide, at der er noget, som jeg har accepteret? Fordi det sker ikke mere for mig eller forsvinder fra mit liv.
- Den guddommelige plan tillader ikke i sin absolut og vidunderlige fuldkommenhed, at vi skal opleve situationer, som vi ikke kan magte. Hvis vi gør et godt arbejde og på forhånd kan acceptere alt det, der ville bringe os lidelse, vil der ikke ske os noget på de fysiske erfaringers plan bortset fra udslettelsen af vores dødelige krop, når den bliver ubrugelig, og vi ikke mere har behov for den. Og dette giver ikke anledning til lidelse men derimod til glæde.
- Tankerne er levende væsner, er energibølger, som bevæger sig i rummet med stor hastighed. Fremmede tanker kommer ind i os, og vores tanker går ind hos andre. Der findes tanker, der bringer fred og andre, der bringer ufred. Kærlighedens tanker er forbundet med en højere bølgelængde end de andre.
- Det at lave fejl må ikke ses som noget dårligt men som muligheden for at lære noget nyt. I stedet for straffen skal vi bruge en af kærlighedens værktøj: undervisning.
- De skæbner, som børnene kommer med, var der allerede på forhånd og blev ikke skabt af forældrene. Disse ånder har set i disse forældre



den perfekte mulighed for at komme og arbejde med deres skæbne. Forældre bliver på den måde en meget stor hjælp til børnenes åndelige udvikling. Når børnene klager over deres forældre, er de lige så uvidende som dem. De tror, at deres forældre er årsagen til deres problemer, men årsagen er dem selv. Forældrene er den hjælp, de har behov for, for at komme ud af problemerne.

Sammenfatning

Gerardo Schmedling fletter disse ”guldorn” ind i sine moduler uden yderligere forklaringer, han fokuserer på bevidsthedens udvikling med kærligheden for øje. Det, der giver ”Skolen for Magi og Kærlighed” mening og dybde, er den praktiske anvendelse af disse åndsvidenskabelige sandheder. Jeg kender ikke nok til hans teoretiske baggrund til helt at vurdere den, men mit indtryk er, at det væsentlige er hans åndelige pædagogik.

Til sidst...

Og til sidst nogle spændende ting vedr. Gerardo Schmedling Torres aner, som jeg er kommet i besiddelse af og har bekræftelser på.

I de spansktalende lande har man to efternavne: det første er faderens og det andet er moderens.

I hans tilfælde er det første efternavn af tysk oprin-

delse. Hvordan skal det forstås? Lad os begynde som i eventyrene:

Der var en gang i Tyskland en adelsmand, som pga. en duel, han havde rodet sig ind i, flygtede til Danmark. Han var bange for at miste livet i duellen. Det var i gudsåret 1805. Han havde en ven i Tåsing, som gav ham husly. Adelsmanden hed Carl Johan Ludvig Wilhelm von Schmedling. Han blev forelsket i en pige fra egnen, og de giftede sig på Valdemar slot, hvor han havde fået husly og hvor hun arbejdede. De flyttede til Nordjylland og boede i Tornby, Vidstrup og Astrup ved Sindal, hvor de drev møllen (ja, det var SINDAL!).

Nogle af deres sønner drog til Norge, hvor én af dem giftede sig med en norsk kvinde. De boede i egnen omkring Trondheim. De fik flere børn. (Der er en del Schmedling’er i Norge i dag). En af deres sønner blev ejer af et rederi og bosatte sig senere i Nordspanien, i byen Bilbao. Han giftede sig der med en tysk kvinde. En af deres sønner Carlos Guillermo Schmedling Trilke kom til Colombia i forbindelse med skibsvirksomheden, bosatte sig der og blev gift med en colombiansk kvinde. Denne Carlos Guillermo Schmedling Trilke blev farfar til Gerardo Schmedling Torres.



Fra årets korncirkel-høst i England

Op af den åndelige muddergroft

v/Rolf Elving

Da jeg kan læse, at mine kommentarer til Martinus Instituts samarbejdsstruktur har inspireret til artiklen: "Op af den åndelige muddergroft" vil jeg her give nogle replikker til emnet.

Først må jeg sige, at jeg synes det er en underlig artikel, da det vel ikke kan anses for troligt, at ophavet til artiklen mener om sig selv, at han befinder sig i en muddergroft. Hvem er det så artiklen sigter til?

Det er en kendsgerning, at den samarbejdsstruktur som så stærkt fremhæves af Martinus Instituts råd som værende autoritativ og grundlæggende for, hvordan arbejdet indenfor Instituttet skal foregå, er en citatsamling baseret på dokumenter, som ikke er tilgængelige for andet end et fåtal mennesker. At den regnes for særdeles betydningsfuld af rådet bliver også tydeligt, idet man faktisk markedsfører denne bog via annoncer til en almenhed, som i forvejen er ukendt med Martinus eget forfatterskab! Hvilken interesse kan offentligheden have af en samarbejdsstruktur, når den i forvejen overhovedet ikke aner noget som helst om hvad Martinus og hans værk står for?

Hvis den omtalte bog er så betydningsfuld, så er det vel også vigtigt, at den er korrekt i forhold til den ånd Martinus selv repræsenterer og som vi kan få kendskab til via hans forfatterskab? Ellers styrer vi i den forkerte retning. I særdeleshed da den bruges som vejledende for, hvem der er med og hvem der imod, hvem der hører til indenfor kontra udenfor, denne såkaldte sag. Det er jo ellers lige præcis sådan en sekt bliver til. Nogle er med, andre ikke. Hvis enhver kommentar af denne samarbejdsstruktur opfattes som intolerant, negativ kritik, ja, så må man vel mene at indholdet er fuldendt, og alle som har indsigelser imod dette, hører hjemme i den "åndelige muddergroft".

Det er således åbenlyst at rådet regner denne bog for særdeles vigtig. Grunden til dette er naturligvis, at det er med denne bogs hjælp, man håber at kunne styre sagen. Bogens formål er således rettet mod "de andre". Imod dem der skal styres. Men hvem er det så, der skal styres indenfor sagen? Skal nogen i det hele taget styres?



Hvem er kvalificeret til en sådan opgave? – Kun dem som ikke ønsker påtage sig en opgave af denne art. Hele dette gammeldags magtprincip er jo netop det som Det Tredie Testamentet fuldstændigt viser vejen bort fra. En ny verdenskultur vil opstå på de alkærlige principper, vi her får åbenbaret, og den kultur ligner ikke det vi kender fra fortiden – heldigvis.

"De skal her opdage, at her har de det godt", konstaterede Martinus. Her er alle med. Hele verden er med, betonedes Martinus tit, også sekter og samfund, om end dette kan undre nogle, ja, alle uden undtagelse er med. Af samme grund behøves der inden for sagen ikke kontrakter eller bindende aftaler. Der er ingen der skal styres. I den ny verdensimpuls er vi under en personlig og helt frivillig styrelse på moralens område.

Gennem den ny verdensimpuls er det således et andet princip, der toner frem og som skal blive bærende. Alt sker her ud fra frivillighedsprincippet. En moral som ikke udspringer fra vores eget hjerte, men kun er en tilpasning til ydre autoriteter, love og regler er ikke en virkelig moral, men blot dressur. Ser vi ikke nu, at verden i stærkt tempo

er ved at frigøre sig fra hele den magtstruktur som har været baseret på "den gamle verdensimpuls"?

Den, i mine øjne, mest afslørende enkelte detalje ved samarbejdsstrukturen er citatet; "Dem der kritiserer må gå." Man skal ikke komme og kritisere her. Så er man diskvalificeret. Dette synspunkt underbygges med Martinus som autoritet. Også andre aspekter som her fremhæves er i mine øjne partisk farvede. Ikke mindst det med rådets overordnede rolle. At den er overordnet er en sag, men det svarer ikke umiddelbart på spørgsmålet, hvori denne funktion egentlig består. Uden denne forståelse bliver påstande om den overordnede rolle i bedste tilfælde blot en halv sandhed. Der skal nemlig ikke være over- og underordnede i den gennem Det Tredie Testamente inspirerede samarbejdsmodel. Dem der mener sig at være sagens så at sige overordnede skal afskaffe den gamle model og indføre den nye... Derfor understregede Martinus da han instruerede sit råd i sin tid: "I skal bare følge analyserne, analyserne er de overordnede".

Enhver interesseret skal jo netop i følge disse overordnede principper træne sig op til at blive det tjenende, alkærlige menneske. Det er det tjenende princip som er løsningen. Dette gælder ikke "blot de andre" dem der defineres som værende "udenfor", men selvfølgelig også alt det, der sker indenfor Martinus Institut's virksomhed. Instituttet skal jo fortsat virke i Martinus ånd, dvs i menneskeheden's tjeneste. Instituttet er således et tjenende organ. Her skal gavekulturen stråle, lyse og varme. Alle aktiviteter må have dette mål i sigte hvis disse skal være i kontakt med det overordnede, dvs analyserne. Ingen forskel her således mellem "indenfor" kontra "udenfor".

Det er i mine øjne en meget farlig vej, man nu er slået ind på. Samarbejdsstrukturen bliver, i de forkerte hænder, et våben, et glimrende middel for magtmennesker. Er det ikke netop kontrolbegær, manglende åbenhed og uvilje til dialog som kendetegner denne type mennesker? Det er naturligvis ønskeligt, at udviklingen ikke går i denne retning. Da denne bog så stærkt fremhæves fra Instituttets side, ja, jeg mener ligefrem frem, at den bruges til den rene hjernevask, som den styrende hånd, er det nok sundt at vi åbner vore øjne lidt ekstra, når det gælder denne bogs indhold og tillem্পning.

Af denne grund har jeg anset det for en pligt at

påpege, at det ikke kan tages for givet, at de citater som her vises frem er absolutte udtryk for Martinus personlige synspunkter, om end vi taler om citater. Jeg kan vise helt andre citater frem som peger med den selvsamme Martinus ord på et andet billede af Martinus holdning. Når rådet citerer: "Det vigtigste er at vi er venner" og undlader samtidigt at pege på en anden udtalelse hvor Martinus siger: "Denne sag står over venskab" så bliver ubalancen tydelig. Det handler således både om venskab og sandhed ikke kun det ene. Uden dette komplement bliver jo netop ubehagelige sandhedssigere jaget på flugt. Hvor havner vi så?

Jeg var selv vidne til denne proces – da Martinus talte om den meget anderledes måde Instituttet skulle arbejde på – da jeg i halvfjerdserne havde personlig kontakt med Martinus. Jeg sad også på første parket når det gælder den beslutning, som jeg kalder for Martinus sidste store beslutning, nemlig den der bestod i at værket efter Martinus bortgang skulle offentliggøres som det han mener det er: Kristusmissionens fortsættelse, den forudsagte Talsmanden Den Hellige ånd som Kristus lovede skulle komme og forklare "det meget" menneskeheden ikke hidtil havde haft evner til at forstå. Jeg kan endnu ikke se, at denne beslutning respekteres eller er blevet forstået i nogen særlig grad indenfor Martinus Instituts medarbejderkreds 29 år efter at Martinus forlod denne verden.

Hvorfor modarbejder man ellers det informationsmateriale vi har lavet, der hvor det er muligt? Det har, mildt sagt, været meget træt med forståelse her... På den ene side viger man ikke tilbage for at citere Martinus, når det gælder sin egen udvalgte "overordnede" position, som der ikke må indsiges noget imod, nemlig der hvor det hævdes, baseret på Martinuscitater, at rådet er indsat af Gud, på den anden side når Martinus selv bestemmer sit værks endelige titel og mission, ja, så modarbejder man bestræbelserne på her at komme Martinus imøde! Er

ikke også Martinus indsat af Gud? Er partiskheden ikke let at se her? Der hvor det er behageligt, altså til fordel for egen position, der finder man citater som støtter, men der hvor det koster lidt, hvor der kræves såvel indsigt som mod, der flygter man. Historien gentager sig.

Det må nemlig forstås at samarbejdsstrukturen er en citatsamling, baseret på udtalelser som Martinus gjorde i en lukket kreds.



Det har slet ikke været Martinus hensigt, at disse private samtaler skulle bruges på denne måde. Samtalerne var beregnet som opvarmning, som forberedelse til at han selv skulle skrive. Valget mellem de udtalelser som er med, og de som er udeladt, er helt baseret på de personlige præferencer som de enkelte personer fandt betydningsfulde ud fra subjektive vurderinger. Det var i virkeligheden Martinus hensigt, at han selv skulle skrive denne samarbejdsstruktur. Hans nære omgivelser spillede rollen som sparringspartnere. Gennem de reaktioner Martinus her fik, kunne han se hvor svaghederne, dvs. problemerne var. Det var samtidigt en måde at undervise på. Da er det jo godt, at dem der undervises får lov til at komme frem med sine egne tanker i første omgang. Reaktionerne må jo ses i dette perspektiv. Også forståelsen.

Kunne Martinus trænge igennem med sine synspunkter? Var modtageligheden den rette? Det forløb egentlig lige præcis på samme måde som i begyndelsen af Martinus mission i forholdet til Lars Niebelvang. Lars trænede Martinus i at gøre analyserne stærke med sine mange spørgsmål. Men Lars kunne ikke skrive Martinus bøger. Det var altså ikke fordi omgivelserne/sparringspartnerne var klar over den samarbejdsmodel som Martinus ønskede, at han talte med dem om dette. Tværtimod, det var fordi de ikke var det. Dette gør en vis forskel. Det er værd at huske på...

Jeg har fulgt hele denne proces ud fra et særligt perspektiv. En dag, da jeg sidder og spiser sammen med Martinus i hans spisestue, spørger jeg ham: "Når nu du ikke længere er her mere og du skal overgive ansvaret til bestyrelsen – sådan kaldtes den dengang – hvis nu ikke disse mennesker er fuldkomne, hvordan skal du så kunne undgå at disse ufuldkomnheder ikke også kommer til udtryk?"

Fik jeg nu også et svar på dette spørgsmål? Ja, Martinus gentog atter og atter, at vi skal pille alt det væk som skaber problemer i alle andre foretagender. Idéen om verdensorganisationen forsvandt. Der fandtes dem blandt Martinus medhjælpere som havde lavet en verdensomfattende organisationsplan. Den præsenteredes for Martinus, men blev derefter liggende gennem tyve år ukommenteret af Martinus, ifølge ophavet til denne plan. Martinus tænkte således anderledes.

Alt som havde med forretningslivet at gøre forsvandt. Vi er en moral - ikke forretning, understregede Martinus. Instituttet skulle ikke trykke og sælge bøger. Alt som havde med ansættelse, lønninger, kontrakter og lignende forsvandt. Også mulighederne for strejke, konflikter om løn og lign. Alle funktioner skulle gå på skift, der er således ikke nogle livsstillinger, og jeg var nok selv den første, da jeg som undervisningsansvarlig frivilligt begrænsede



min ansvarsperiode til tre år. Det var Martinus ønske, at sådan skulle det være på hver position, "ellers rager de magt til sig". Alle er med, uden undtagelse, så ingen skal meldes ind eller ud. Der skal ikke være love og regler. Intet skulle ændres i skrifterne. Her har vi nogle holdpunkter, ud fra hvilke vi nu kan sammenligne med hvad der faktisk er sket. Er vi nu også på vej i denne retning? Det kan man kontrollere.

Ja, jeg peger her kun på selve retningen, altså på det jeg mener peger imod det nye. Der er naturligvis meget mere som må belyses, men der er tendenser, der viser hvorhen Martinus sigtede og hvad det bestod i, hvad det betød, at man skulle "pille alt det væk", som skaber de problemer vi kender fra den verden, vi i dag lever i. Ikke særlig overraskende var det eneste der blev tilbage dette ene - moralen. Kristusmoralen eller alkærlighedsmoralen. At denne kurs blev holdt skulle netop rådet være en garant for: "I har bare at følge analyserne, det er egentlig ret enkelt...!"

Der gøres i muddergroftartiklen meget ud af copyright. Det jeg har medvirket til er at skabe informationsmateriale, der har sit udgangspunkt i den kendsgerning, at Martinus værk udgives under titlen Det Tredie Testamente. Ingen indenfor Instituttets medarbejdere har følt dette som væsentligt. Ellers ville jeg jo have været fri for denne opgave. At information ikke er det eneste saliggørende forstår enhver. Men en interesse for noget plejer at begynde med, at man får information om dette nogets eksistens, hvad det hele går ud på, hvad der skrives indenfor emnet osv. Altsammen selvfølgeligheder. Og da der nu eksisterer et enestående værk, som faktisk bærer titlen Det Tredie Testamente, hvordan kan man så undgå i forbindelse med information om dette, også at forklare hvad der skal forstås med denne titel? Det er da indlysende, at der skal informeres om værket og dets indhold sagligt og nøgternt. At dette skal ske er ligeledes indskrevet i formålsparagrafen, som ikke kan ændres.

Jeg kan konstatere at Institutet stadigvæk bruger den lille informationspjece jeg skrev i firserne: "Et optimistisk livssyn". Pudsigt nok er heller ikke den godkendt af det daværende råd, på trods af at jeg selv var rådsmedlem dengang. Det var faktisk en privatperson i Jylland som forstod hvilken frygtelig mangel, der var på "første-kontakt-materiale" og som derfor begynde at trykke den helt på egen hånd, så jeg er vant til proceduren...Institutet har heller ikke spurgt mig om de må bruge den, men det må de selvfølgelig, blot de ikke begænser brugen af den betinget af krav om respekt for copyright-rettigheder, i dette tilfælde nogle de ikke har.

Det er for mig indlysende at informationssituationen ændredes i og med dette at Martinus offentliggjorde sit værk som Det Tredie Testamente. Denne omstændighed kan ikke forbigås, da enhver, der køber bøgerne umiddelbart ser værkets titel. Hvorfor skal ikke også titlen på værket forklares? Har Martinus begået en fejl her? Denne betydningsfulde forandring var i sin tid anledning til at Kosmos fik nyt design og genkendelseeffekt med forsidesymbolet fra bøgerne placeret på forsiden i miniatureformat, med en kort forklaring. Meningen var at værket, nu med sin endelige titel, demaskeret, skulle begynde sin færd ud i det offentlige. Ambitionen var også, at Kosmos ikke skulle forblive et internt organ.

Tidskriftet og værket skulle gensidigt støtte hinanden også i arbejdet med at hjælpe Det Tredie Testamentet ud i verden. Da dette skete var der en forklaring med til de to symboler. Senere fjernede Institutet forklaringerne og efter en tid også symbolerne. Ingen medarbejdere på Institutet forstod koblingen mellem værkets offentliggørelse, vandringen ud til boghandlerne, vandringen ud på markedet og nødvendigheden af information. Nu er bøgerne tilbage på Institutet. At bringe et værk af dette format ud i verden (Danmark, Tyskland, Sverige, Island, USA osv.) uden nogen som helst letfattelig, saglig information lader sig ikke gøre.

I det informationsmateriale jeg har medvirket til at skabe er der alle vegne henvist til Institutets copyright. Men det var ikke nok. Det skulle skrives alle vegne, under hvert symbol. Det gør vi så nu. Copyright-rettighederne bliver hverken større eller mindre af at den samme ting siges en eller hundrede gange. Institutets copyright har således aldrig været truet pga dette materiale. Her oplyses om alt hvad Martinus har skrevet, og alt dette arbejde er lavet gratis. Hvis nogen kan tjene en krone på at Martinus bøger bliver kendte så er det udelukkende Institutet! Hvis Institutet skulle have købt dette arbejde ville der være tale om mange millioner danske kroner. Men det er således en gave. Nu betaler Institutets millioner for at lave ændringer i værket som ikke skal laves.

Så når Institutet, her med Søren Olsens hjælp, udbreder falske rygter om at copyright'en er krænket med dette materiale skyder han/de sig selv i foden. Intet fornuftig menneske bruger copyrighten til at bekæmpe saglig information om det værk man selv har påtaget sig opgaven, at informere om. Denne opgave er indskrevet i formålsparagraffen som ikke må ændres - Martinus Åndsvidenskabelige Institut – LOVE af 25. maj 1982 med rådets kommentarer.

At jeg ikke kunne lave dette materiale sammen med dem der ikke med hjertet kan acceptere og forstå at værket er Kristusmissionens fortsættelse er naturligt. Nej, al tale om "copyrightbrud" i denne sammenhæng er kun et figenblad, som her skal skjule den totale ubekvemmelighed, der har hersket mht. den omstændighed at Martinus på denne åbenlyse måde offentliggjorde sit værks tilknytning til Kristusmissionen og dermed til Bibelen. Og som jeg påpegede i min første artikel vedrørende håbet om at blive rige på salg af Martinus litteratur. Rige mht. de bøger om hvilke Martinus sagde: "Vi skal gøre dem så billige som det overhovedet lader sig gøre". "Og der er ingen, der vil få lyst til at tjene penge på det.

For det er også min mening at bøgerne skal være så billige som det overhovedet kan lade sig gøre. Der skal ikke tjenes penge på det. Selvfølgelig skal det gå rundt." Citat Martinus, ligesom han gentager dette foran 500 tilhørere ved sin fødselsdagstale 1979 vedrørende sagens penge i fremtiden: "Men de skal jo gå til at hjælpe til at gøre tingene gratis og billige og få så mange, der kan få så let adgang til at komme ind i Guds skabelsesproces og blive bevidst i den..." (hør foredraget på hjemmesiden www.det-tredie-testamente.dk)

Men Søren Olsen synes, at det er glimrende at sagen får samlet en formue sammen. Hvordan var det nu med den der alkærlighedsmoral som er sagens kerne? Som den gode Søren mente, at jeg i muddergrøften ville ha godt af at huske på?

Da jeg som sagt omgikkes med Martinus i den periode, da han arbejdede med og traf denne beslutning, så har det ligeledes her været et pligtspørgsmål for mig ikke at svigte ham med hensyn til dette, at hans værk netop er det titlen siger at det er. Nu er situationen den, at eleverne, med mesterens lånte autoritet har udgivet en bog, en samarbejdsstruktur, som de tildeler samme autoritet som var den skrevet af Martinus selv. Det er sikkert sket med de bedste hensigter. Men det duer ikke. For mig er det åbenlyst, at den bliver misbrugt. Men hvad nytter det nu til at klage? Nej, ikke ret meget. Men hvis nogen befinder sig i en muddergrøft så er det eneste konstruktive at hjælpe den ulykkelige "op af lortet", så godt det går.

Jeg vil til sidst minde om nogle meget enkle ting som synes mig glemte, men som måske kan bidrage til et løft opad. Der skulle i følge Martinus intention laves en enkel, kort information til dem som kommer til Martinus Center som helt nye og ukendte med hvad "det hele" her drejer sig om. En ekstern information således. At indholdet her ikke skal handle om at rådet er udvalgt af Gud, at dem der kritiserer må gå, om juridiske spørgsmål, om ikke at lave retssager - vi uddannes jo i at tilgive, om ejendomsret og foretningsaspekter, er jo selvfølgelig. Det er ikke indenfor disse fag de besøgende på Martinus Center søger viden.

Disse mennesker som her møder op længe efter løsnin-
gerne på livsmysteriet. De søger mening og kærlighed i
tilværelsen og livet. Det der i denne eksterne information
må være det helt centrale er vel det livssyn som Det Tredie
Testamentet står for. Det er her alt fokus bør være. Det
er jo dette livssyn som all undervisning har til formål at
underbygge og vise i praksis. Det kan gøres kort. Da Det
Tredie Testamentet videnskabeliggør dette: "Elsk Gud
over alle ting og din næste som dig selv" så er jo den
rigtige tone dermed slået an fra starten af. Denne holdning
er jo alle loves opfyldelse og dermed også opfyldelsen af
Instituttes love... Med en god start er meget vundet.

Alt har sin tid under solen. Åndeligt søgende menne-
sker som kommer til Centret skal ikke involveres i en
masse administrative spørgsmål som ikke har nogen
som helst relevans mht deres besøg på Centret. Hvis
jeg går på restaurant vil jeg spise, helst velsmagende,
mad, i hyggelige omgivelser - ikke blandes in i re-
staurantens interne problemer, personalekonflikter og
anden gnidsel. Jeg vil spise min mad i ro og fred. Helst
i hyggeligt selskab. Den nuværende samarbejdsbog
blander på uheldig vis det interne og eksterne sammen.

Formålet med undervisningen på Martinus Center er jo
at uddanne mennesker, så de bliver selvstændige med
hensyn til forståelsen af Det Evige Verdensbillede såle-
des at de, ligesom jeg selv gjort det, kan tage hjem og
fortsætte arbejdet lokalt på en betryggende måde. Her
på Centret lærer vi nok om det evige, men dermed ikke
sagt at vi her skal blive evighedsstudenter... skolen er
en gennemfartspassage hvor vi bliver forberedt for den
fortsatte rejse.

Målet er at vi sammen skal hjælpes ad med at bringe det
rigtige menneskeriges varmende kærlighedsideal ind i
verden. Centret skal således støtte og kvalitetssikre selv-
stændige aktiviteter rundt om i verden gennem at tilbyde
en grundig uddannelse i Martinus samlede værk. Da jeg
efter mine tre år som ansvarlig for undervisningen fort-
satte rejsen ud i verden (Göteborg) var der en helårsplan,
et kredsløb, som i form af studiemuligheder aktiverede
alt det Martinus forfatterskab omfatter.

Det er naivt at tro at denne subjektivt selekterede citat-
bog kan spille rollen som model for hele verden. Meget
naivt. Læg den nuværende bog på hylden og lær af de
erfaringer som nu er indhøstede. Start med den korte
eksterne information. Det vil lette meget. Det interne skal
jo ske i samme ånd som det der gælder i forholdet til det
eksterne. Det er kun mht rent praktiske forhold, at der er
forskul. Måske kan vi hjælpes ad med at sige farvel til
muddergrøften...

Jeg er godt klar over at det ikke kan undgås at føles som
ubehageligt det jeg nu skriver, da jeg belyser det som
jeg mener peger i retning af løsninger der står i kontrast
til de løsningsforslag som andre indenfor Institutet har
peget på. Men at noget opleves som ubehageligt betyder
ikke nødvendigvis, at det også er ukærligt. Der er mange
ubehagelige oplysninger i Martinus værk – kødspisnin-
gens konsekvenser, misbrug af narkotiske stoffer, alkohol,
cigaretter osv. – men der er jo en kærlig hensigt med
disse oplysninger, som vi er frie til at forholde os til lige
som vi selv vil.

Gennem studiet af Det Tredie Testamente uddannes vi
til at tolke livets direkte tale og det er med henvisning
til mine erfaringer af denne tale mine synspunkter her
fremføres. At analysere ærligt og oprigtigt er sandheds-
søgning, sandhedsøgning er nødvendigt hvis vi skal forstå
og finde kærligheden. Søg og du skal finde, hedder det
som bekendt.



Martinus-værkets betegnelse

v/Søren Jensen

Else Byskov skrev i sidste nummer om ”Testamenteparadokset”. Det fik mig til at fundere over, at så mange anstrenger sig for at kalde Martinus værk noget andet end det hedder. Hvad er det mon, der er så ubekvemt? For min del er dette afgjort af Martinus selv. Da dette er afgjort får vi derimod valget imellem at tjene sagen og informere om dette værk på den måde, Martinus har givet os det, eller at gå vores egne veje og anvende de kosmiske principper til at lyse på vores egne tanker. Sådan er det og sådan vil det blive.

Else skriver: ”der er ingen tvivl om at testamentereferencen skubber mange potentielle læsere bort”, og at vi dermed ”skyder os selv i foden”. Formålet er altså at DTT skal få så mange læsere så hurtigt som muligt. Men Martinus har intet ønske om ”at komme hurtigere frem” end Gud vil det. Læs fx artiklen om A, B, C kritikere - som i øvrigt ofte har været anvendt som argument mod den neutrale information om, at dette epokegørende værk nu findes. Hvis vi for at komme hurtigere frem fjerner den for nogle svært fordøjelige religiøse kontekst, altså udelukker Kristus, kærlighedseksemplet, fra værket - hvad er det så for læsere vi derved tiltrækker?

Deri ligger svaret!

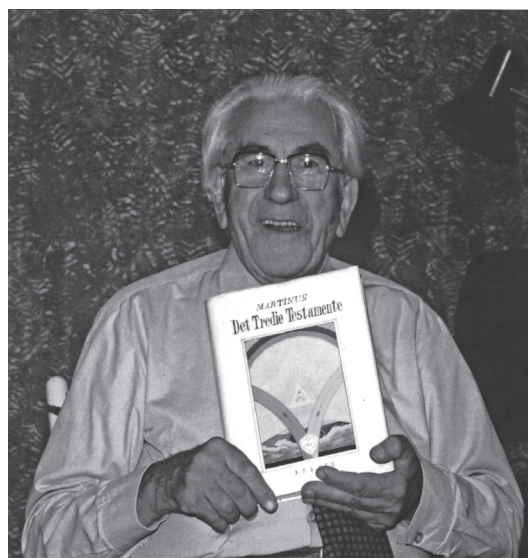
Titlen Det Tredie Testamente, den religiøse sprogbrug og kristussymbolet på forsiden nagler dette værk til den kristne tradition og de facitter som det skal forklare: ”Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte” og ”din næste som dig selv” – ”hvad i vil, at mennesker skal gøre mod jer, det skal i også gøre mod dem” – ”jeg var tørstig og i gav mig drikke, jeg var fremmed og i tog imod mig, jeg var nøgen og i gav mig klæder, jeg var syg og i tog jer af mig, jeg var i fængsel og i besøgte mig” (Matt. evangeliet kap. 22, 7 og 25) ”når du vil holde fest, så indbyd fattige, vanføre, lamme og blinde” – ”I kan ikke tjene både Gud og mammon” – ”hvor din skat er, der vil også dit hjerte være” – ”bed for dem, der mishandler Eder” (Luk kap. 14, 16 og 6).

Hvis man ikke har lyst til at efterleve disse kristendommens kernefacitter, er det vel ret så ubekvemt med denne strålekaster i nakken – der er vel grænser for, hvor mange gange man kan holde foredrag om at være ”den mindstes tjener” uden at bukserne springer ... Men for det menneske, der plaget af mørke og lidelse søger sig frem til

DTT, er disse facitter derimod den eneste redning. Dette menneske er fyldt med motivation til at gøre det gode, det behøver blot en forklarende vejledning, og den får det her. Teorien skal anvendes til træning, det er formålet. Det er derfor mennesker med denne hunger, der udgør den gode jordbund for de kosmiske analyser. Uden denne hunger og efterfølgende praksis bliver enhver åndelig viden mest til fordærv – ”avnerne rådner i sækken”.

Kristuslyset i DTT er så stærkt at det kan føre os hele vejen, frem gennem flere liv mens alkærligheden modner i vores bryst. Lyset afslører alt i os, som ikke er færdigt, ikke bare det vi gerne vil se på i dag, men også det vi ikke kan se endnu. Det kan naturligvis være ubekvemt at leve under en sådan strålekaster, og man kastes måske hid og did af sine lavere naturer med ønsket om at ”slukke” den der lampe. Kampen mod sin lavere natur er kampen med sine projektioner. Men i denne kamp hjælper kristuslyset mere end noget andet, thi i dette lys peger alle projektioner aller tydeligst tilbage på en selv. Kristus var virkelig fuldkommen. Her har vi svaret. Det er ikke noget at skjule.

Det Tredie Testaments kernefacitter skal have lov at stråle og vise vej for nødlidende verden over. ”Kommer til mig Eder som er besværede og jeg skal give Eder hvile.” Lyset skal ikke under skæppen, men op på stagen så det kan stråle og skinne ud til alle sider. Dermed er ”testamenteparadokset” løst. Paradokser handler ikke om noget som er umuligt. De er kun paradokser så længe vi ikke forstår dem...



DEN BARMHJERTIGE SAMARITAN ELLER OPFØRDRING TIL AT ÆNDRE SINDELAG

v/Lars Palerius

"Tanker og handlinger er kraft og energi, og al energi i verdensaltet går i kredsløb og skaber årsag og virkning og skæbne" (Martinus – Længsel, Kosmos 4/1989)

Hvornår fødes det mentale klima, som repræsenteres af den barmhjertige samaritan indeni os? Hvornår er vi ikke længere præsten eller levitten, som går forbi den af røvere mishandlede mand? Hvornår tager vi af vor egen lomme for at den ubemidlede mand får den pleje, han behøver for at blive frisk?

Da jeg i 1960'erne gik i underskolen, havde vi kristendomsundervisning på skemaet. Dele af den undervisning gjorde et varigt indtryk på mig. Faktisk er det stort set kun disse dele af undervisningen, som jeg husker fra den tid. Særlig stærkt mindes jeg beretningen om den barmhjertige samaritan, som med sit universelle kærlighedsbudskab slog en streng an i mit indre og siden da har haft en særlig plads i min bevidsthed. Med en i de unge år stærk men udefineret retfærdighedsfølelse, talte beretningen til noget dybt grundlæggende i mig. Jeg mindes barnets umiddelbare glæde over den barmhjertige samaritans uforfærdede og uselviske handling. Hvordan han, til forskel fra præsten og levitten, blev fuld af medlidenhed med den mishandlede mand. Hvordan han standsede op og forbandt hans sår og transporterede den skadede til et hus, hvor han kunne få hvile og forplejning. Hvordan han, til forskel fra præsten og levitten, ikke gjorde nogen forskel mellem den skadede og sig selv og med en selvfølgelighed bistod den nødstedte. Det var, forstår jeg nu, eksemplet på næstekærlighed omsat i praktisk handling, som gjorde det stærke indtryk på mit dengang unge sind.

Hvad jeg forstod på lærerindens kommentarer var, hvilket beretningen også med al tydelighed viste, at det ikke er helt risikofrit at færdes i disse af røvere hærgede steder. At den barmhjertige samaritan overvandt sin formodede angst og udførte sin hjælpende indsats, trods åbenbar risiko for sin sikkerhed, viser en beslutsomhed der bunder i livsvisdom. Den slags ureflekteret mod gør selv i dag et stærkt indtryk på mig og fungerer som en moralsk ledestjerne, som jeg forsøger at rette mit indre kompas efter.

At bearbejde og besejre sin angst er en følelsesmæssigt udfordrende opgave. Ligeså at se mennesket bag dets ydre forfaldne facade. Århundreder med sjælelig styring via ego'et – som med selvopholdelsesdriftens, ejendomsrettens og forplantningens mekanismer stadig sidder som et sejt klister i sjælens vindinger og indbyder til stærk modstand mod forandringer – kan ikke afvæbnes med noget andet end dens modsætning: uselvisk tjeneste. At sætte sig ud over egoets angst og ulystfølelser ligesom den barmhjertige samaritan er en udfordring ligeså interessant som den er svær.

Hvor mange gange har jeg ikke, med nogle få undtagelser, i forskellige sammenhænge opført mig som præsten eller levitten i beretningen og gået forbi en nødstedt og hjælp-trængende pga ulyst, usikkerhed eller angst. Hvor mange gange har jeg ikke bagefter fået stof til eftertanke over min adfærd. Hvor ofte har det ikke føltes både håbløst og skammeligt ikke at omsætte et indre ønske om at være til nytte for medmennesker i praktisk handling.

Og til forskel fra den barmhjertige samaritan har jeg, så vidt jeg kan huske, aldrig været udsat for potentiel fare i forbindelse med at gå forbi en nødstedt person i tunnelbanen eller på gaden, som jeg havde kunnet bistå med at give en skærv eller købe et blad. Hvad er det i mig som værger sig mod at hjælpe mennesker i disse situationer? Hvad er det i mig som føler modvilje? Hvad er det i mig, som får mig til at tvivle?

Den sociale elendigheds dynamik

Der findes til at begynde med en stærk håbløshedsfølelse forbundet med fænomenet udslæde og tiggende mennesker. En utvetydig følelse af en samfundsmæssigt mislykket velfærd. Plagsomt tydeligt bliver disse menneskers elendige situation i offentlige miljøer. At der i Sverige er sket en forøgelse i antallet af boligløse og tiggere i de sidste 10-15 år kan kun få benægte, som har gået en tur eller kørt med tunnelbanen i Stockholms indre by. At der også på byens gader er sket en forøgelse af psykisk funktionshæmmede, som tidligere sås på institutioner, er ligeledes et faktum.



Hvad beror det på? Hvilket mentalt klima behersker de politiske beslutningstagere? Er det alene økonomiske faktorer, dvs såkaldt nødvendige besparelser af hensyn til bevarelse af det kapitalistiske system, som er årsag til disse tilstande? Findes der en bevidst ideologisk styring af politikken og mentaliteten til fordel for nogle få udvalgte? Findes der hos disse beslutningstagere en tanke eller et ønske om, at disse psykisk syge mennesker skal klare sig selv på en eller anden måde trods mangel på samfundsmæssig støtte i form af bofællesskab, personlig assistance eller anden form for livsnødvendig hjælpeindsats? Hænger denne forøgelse af personer, som åbenlyst er slået ud, sammen med den politiske omvæltning, der er sket i Sverige, til fordel for de liberale markeds kræfter stadig mere ukontrollerede og dominerende fremfærd? Hænger det sammen med det menneskesyn, som følger med denne ideologi og legitimerer en sådan udvikling? Naturligvis gør det det.

Jeg vil her inden vi går videre i teksten – selv om sammenligningen halter betænkeligt – sammenligne det socialdemokratiske tankegods, bygget på solidaritet og ligeværdighed, med den gode samaritan, og det markedsliberale tankegods, bygget på den stærkes ret, med præsten og levitten i beretningen om den barmhjertige samaritan. Den socialdemokratiske bevægelse har i årtier været båret af tanker om lighed, retfærdighed og solidaritet. Det har altid været en grundlæggende ambition indenfor bevægelsen, selv om den i flere tilfælde i tidens løb er kommet til kort m. h. t. at værne de svageste grupper i samfundet.

Dette kan desværre ikke siges om de liberale markeds kræfter, som i de senere år har domineret svensk politik. Her råder den grundlæggende mentale tilstand, at den som er mest begunstiget og klarer sit daglige liv, dvs de allerede velbjegete, også skal have de største fordele. De andre har så at sige selv skylden, selv om man ikke officielt udtrykker sig sådan indenfor ”Det nye arbejderparti” Moderaterne. Langtidssyge og arbejdsløse er her særligt udsatte. Vi har nu i Sverige et urovækkende stort antal unge mennesker, som ikke har mulighed for

at forsørge sig selv, som ikke har mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet eller boligmarkedet. Hvad det i fremtiden vil føre til på det menneskelige plan for disse unge mennesker, er ikke svært at forestille sig.

At Moderaterne på et par punkter har besindet sig, og endda i visse henseender har tillagt sig en traditionel civiliseret socialdemokratisk velfærdsretorik, viser snarere socialdemokraternes rådvildhed og mangel på nytænkning i det hårde økonomiske tidehverv, end på en oprigtig forandring af den markedsliberale politik. Fra markedsliberalt hold handler det stort set om politisk propaganda, hvor der bag retorikken om at lavere skatter er vejen til lykken, og ”det skal betale sig at arbejde”, gemmer sig ideologiske spindoktorer og stærke økonomiske interessegrupper, som for enhver pris vil stå vagt om sine privilegier.

Selvfølge skal mennesker kunne forsørge sig ved et arbejde, men under ingen omstændigheder på bekostning af de svage grupper i samfundet, som det nu er tilfældet. Her kræves en helt anden omfordelingspolitik, et helt andet syn på hvordan de fælles ressourcer skal fordeles. I den socialdemokratiske bevægelse har man ikke kunnet omforme sin politik ud fra sine gamle idealer om lighed, retfærdighed og solidaritet til noget, som i vor tid kan udgøre en modpol til de kræfter, der som en damptrøle drager hen over det socialpolitiske økonomiserede velfærdslandskab. Tværtimod har man på flere punkter i stedet solgt sig til den markedsliberale gruppes tankebaner om privatisering indenfor pleje, skole og omsorg. Denne populistiske eftersnak klinger falsk, når man benytter sig af en retorik, der hylder begrebet retfærdighed, hvilket også viser sig i dalende vælgertal. Socialdemokratiet befinder sig for tiden i en dyb identitetskrisse.

I mine øjne er det, der i øjeblikket sker gennem den af markedet styrede afregulerings- og liberaliseringsbølge at ligne ved en antitese overfor den lange periode af socialdemokratisk styre – tesen. Den socialdemokratiske regeringsperiode indebar et styre, som gennem en stærk stats regulerende funktioner førte vort forindustriiserede samfund, præget af dyb uretfærdighed og fattigdom, til at blive en international model for en rimelig fordelingspolitik med udjævning af klasseforskelle og en velfærd i verdensklasse som slutresultat.

Men udviklingen står ikke stille og til sidst faldt den socialdemokratiske regering på sin egen manglende evne til at følge med i menneskers udvikling mod behov for at tage ansvar for eget liv. Eller for at udleve egoismen, om man vil. Hvilket jo heller ikke er meningen. Lighed og retfærdighed er noget helt andet end behovet for at hævde sig og sikre sig muligheden for at berige sig. Mange mennesker i Sverige vil nu ikke længere se en stærk stat som garant for menneskers grundlæggende behov. I stedet er

det nu op til individet selv at tage ansvaret for den del.

Socialdemokratiet var i begyndelsen af 2000-tallet blevet et begreb, som for mange mennesker var synonymt med manglende evne til at give mennesker arbejde og dermed hindre det derpå følgende udelukkelse, økonomisk og socialt. I stedet blev vælgerne lokket over til en politisk højrefløj, som i begyndelsen lovede flere arbejde, at sætte skatten ned og få orden på statens finanser. Kort sagt en bedre og lykkeligere verden i frihedens tegn. Men frihed for hvem og på hvilke vilkår?

"Det er ikke egoisme at man ønsker sin ret til at leve. Egoisme opstår først hvor man på næstens bekostning begærer ting, som er helt overflødige eller unødvendige for ens egen eksistens eller mulighed for at leve." (Martinus – Den mentale treenighed 3, Kosmos nr 5/1975)

Det markedsliberale paradigmeskift

Vi har i de senere år været vidne til et mentalt paradigmeskift. Den privatiseringsbølge som for alvor begyndte i 80'erne, og som med uformindsket kraft fortsætter her i 2000-tallet, resulterede i at mange statslige og kommunale virksomheder indenfor pleje, skole og omsorg blev solgt ud til private foretagender, som driver deres virksomhed med profitinteresse for øje. De drives med kravet fra aktieejere om at gevinsten skal stige år for år. Det risikokapitalselskab, som i mange tilfælde ejer de private udlønningsboliger, vil naturligvis se deres virksomhed køre med så høj gevinst som muligt. Store beløb geninvesteres ikke i virksomheden men havner i lommerne på private personer. Der spares v h i lave lønninger, dårligere aftaler for natarbejde og færre ansatte. Den fysiske og psykiske arbejdsbelastning øges bandt de ansatte med kommende nedslidning og sygefravær til følge.

Klienterne ses som en handelsvare og personalet som udskiftelige brikker i det profitstyrede spil. Det er svært at få et heltidsjob i den private virksomhed i dag. Denne rent økonomiske holdning til personale og klienter får konsekvenser på alle planer. Man kan ikke forsørge sig selv på deltid med de i dag lave lønninger indenfor plejesektoren. Mange ansatte tvinges derfor til at tage ekstraarbejde ved siden af for at få det til at hænge sammen økonomisk. Den som ikke er loyal overfor foretagenet men åbent udtrykke sin misfornøjelse må gå. At udtrykke sin mening åbent er ikke risikofrit. Situationen minder ikke så lidt om gamle tider, hvor fabriksejeren var den, der bestemte og de ansatte tav stille og gjorde, som der blev sagt. Bryder man sig ikke om stedet, må man gå andetsteds hen. Dette er virkelighed på dagens arbejdsmarked.

Offentligt indblik i virksomheden strider mod grundsynspunktet i mange virksomheder. Hvor det handler om

at tjene store penge, der skal det offentlige ikke stikke næsen i. Hvis virkeligheden bag de smukt udformede informationsbrochurer i firfarvetryk kom frem, dvs profitmaksimeringen som inderste drivkraft, ville store dele af den velpudsede facade krakelere. Resultatet af privatiseringsbølgen bliver frihed for de allerede velbærgede, for de som havde en fysisk og mental kapital at sætte ind. Resten af befolkningen må tilpasse sig de herskende tilstande og prøve at klare sig så godt de kan.

"Hele den nuværende kultur er stort set blot en profitjagt, en kamp om penge." (Martinus, Kosmos 6/1997)

Det svenske folks pensionspenge, som i spekulationsøjemed valser rundt på børsen, udgør store dele af det økonomiske værktøj, som aktiemarkedets matadorer jonglerer med på verdens børser. Følelsen af objektivitet og upersonlighed gør den spekulative adfærd endnu farligere og indgiver disse mennesker følelsen, at det altid er nogen andre, som rammes, hvis de risikofylde spekulationer mislykkes, ikke dem selv. Med tal på en skærm leger de med vores fremtid, vor kommende tryghed. Arrogance og hovmod fejrer her triumfer. At der kommer en regnskabs tid for denne adfærd er ikke indenfor disse menneskers mentale horisont.



Troen på markedets muligheder for at gøre underværker – den eneste vej ifølge højre i 1990-tallet – ligner en sekts indstilling til livet. Det er et verdensbillede som indenfor sine rammer vil bringe menneskelighedens frelse. Når bare det selvregulerende marked får frit spillerum, vil alt blive til det bedste. Det økonomiske incitament er og bliver, ifølge dette verdensbillede, den gulerod som driver mennesket til at handle. Menneskets egoisme, i kombination med kampen for at overleve, er de forudsætninger der er grundlag for menneskeligt samvær ifølge den økonomiske model som kaldes hyperkapitalismen – det økonomiske tidehvers nye farsot. Et mentalt klima som er ledende i børsverdenen. Her råder bogstavelig talt jung-

lens lov. Her findes ikke plads for den svage og mindre bemidlede. At æde eller blive ædt er hvad der her gælder. I dette tankesystem er undergangen indbygget.

"Vrede eller fjendskab er en instinktiv, organisk mobilisering af individets kampevne, som sigter på at besejre eller uskadeliggøre modstanderen. Ligeså nødvendig og logisk som denne kampevne er for dyret, ligeså ulogisk og livsnedbrydende er den for det fremskredne kulturmeneske." (Martinus, Kosmos 7/1998)

Valgfrihed?

I valgfrihedens eller snarere valg-tvangens navn tvinges mennesker nu til at gøre flere økonomiske valg for at passe sit hus. Vil man have en tryk alderdom må man selv sørge for at skaffe sig en sådan ved smarte aktieplaceringer på børsen. En tiltagende forretningsmæssig indstilling til hverdagen gennemsyrrer nu mange menneskers liv, hvilket betyder at tankerne hos mange tvinges ind i mere selvcentrerede baner. Når statens muligheder for via skatter og andre indtægter at hjælpe mennesker formindskes, flyttes ansvaret for at klare egne interesser mere og mere over på den enkelte. Samfundsklimaet forandres, bliver hårdere.

Virksomheder på den internationale scene får nu stadig mere magt over menneskers privatliv. Det er nu alment accepteret at åbenlyst handle og tænke på sig selv og sine egne behov. R retorikken i den borgerlige samfundsdebat gennemsyrrer af egennytte. Den tidligere maskerede egoisme behøver ikke længere nogen maske. Den kan nu for tiden uden skam vises frem for åbent tæppe. Få mennesker beriges på det store flertals bekostning. Ikke bare økonomisk men også socialt.

"I vor tid hylder man hovedsageligt princippet: det er bedre at tage end at give, det kaldes også profit, og selv om der findes meget godt og hæderligt forretningsliv, går tendensen mere og mere i retning mod at et fåtal – det være sig mennesker eller stater – kommer til at besidde midlerne og magten og udnytter de mange som er mere eller mindre ejendomsløse." (Martinus, Kosmos 11/1994)

En anden tankegang – hvor gamle socialdemokratiske værdier som lighed, retfærdighed og solidaritet var normgivende og lå til grund for et forsøg på at udjævne indkomstkløfterne – betragtes i dag af mange som både naiv og forstokket. Ja, som yderst kontraproduktiv. Angsten, om end på et ubevidst plan for de fleste, er den mentale kraft som behersker sindet hos det store flertal af medborgere. Angsten for at stå uden forsørgelsesmuligheder, at havne i fattigdom, bliver stadig tydeligere jo mere markedet spænder skruerne og bagbinder almindelige menneskers spillerum.

Med sit økonomiske system bygget på udlån, renters rente og fiktive værdier i form af elektroniske penge på en dataskærm har dansen om guldkalven længe været et faktum. Markedet og kapitalen, med dens fysiske og mentale udbytning af mennesker og naturressourcer, danser stadig hurtigere rundt om den og kan når som helst falde omkuld. I faldet vil de komme til at drage det nuværende samfundssystem med sig som et korthus, der er bygget på kortsynet økonomisk profitmaksimering. Fysisk og verbalt våbenskrammel og selvforherligelse har ikke en chance for at modstå dets iboende destruktive kraft. Den kraft der har ført denne samfundsopbygning til tops vil også blive dens fald.

Når den har fuldført sin mission – at blotlægge den menneskelige egoismes ødelæggende konsekvenser – vender den sig mod sine egne. Faldet findes naturligt indbygget i systemet. Det vil føre til en forvandling og en frigørelse af det menneskelige sind til fordel for ægte bestående livsværdier som just lighed, retfærdighed og solidaritet. Denne forvandling vil indebære en begyndelse på en tidsalder, hvor fornuft og altruisme vil blive den mentale indstilling som præger forholdet mennesker imellem. Følelsen og forståelsen af begrebet enhed bliver pr automatik til en del af det menneskelige begrebsapparat. Livet vil ikke anses som noget man har, men som noget man er. Med en let gysen vil fremtidens mennesker se tilbage på denne tidsepoke, hvor det højeste ideal var at satse på sig selv og udtænke den smarteste måde til at tilrane sig økonomiske fordele på andres bekostning. Indoktrineringen af dette økonomiske ideal er blevet dybt indprentet i menneskers bevidsthed, og maskeret til noget godt og indlysende, naturligt og ønskværdigt. Et af djævelmentalitetens mange ansigter.

"Dyrets natur er princippet "at tage". Det rigtige menneskes natur er princippet "at give". (Gavekultur, kap.5)

Hyperkapitalismens grænse

De seneste 20-25 års økonomisering af hverdagen med næsten religiøs fortægn har nu fået et ordentligt knæk. Børsen – som udgør den kirke til hvilken investerings-sultne og grådige små- og storsparere begiver sig som bedende spekulanter – har nu i mangt og meget tabt store dele af sin tidligere glans. Staten og skatteyderne må igen træde ind på scenen som frelsere i nøden, når boblen på finansmarkedet gang på gang brister. Gælden i mange af verdens lande antager efterhånden groteske højder. Det virker næsten som om hele den finansielle del af verden er blevet vanvittig. En virkelighedsopfattelse hvor profitmaksimering og øget forbrug er ledestjerne kan ikke andet end krakelere til sidst.

Den tiltalende tanke om øget frihed er blevet væk i efter-tankens syge bleghed. Der findes ingen ægte frihed under det økonomiske åg, kun slaveri. Menneskets behov for selvbestemmelse har længe indebåret alt for lidt omtanke for andre. Den egoisme, vi dagligt er vidne til i menneskers sind, vil når de nødvendige erfaringer af personlige og sociale nedture er gjort resultere i en øget omtanke for sin næste. Det vi nu er vidne til er konsekvenserne af frihed uden ansvar. Den illusoriske tanke at jeg ureflektet kan leve godt på andre menneskers bekostning vil langsomt men sikkert skifte til en gennemgribende forståelse for det fælles bedste.

Vanskelighederne og udfordringerne på det personlige og sociale plan er den læremester, som underviser os om de spilleregler, der gælder for at få et godt liv. Tænkningen ændres gradvis til fordel for en global tænkning i stedet for en lokal. Mennesket udvider sine indre og ydre grænser. Tiden for det der kaldes deliberativ demokrati, hvor vægten bl.a. ligger på et fælles ansvar og aktiv deltagelse i den samfundspolitiske samtale, kommer snart på den nationale og internationale scene. Det deliberale demokrati er en demokratiform, som "accepterer både juridisk regulering og direkte og indirekte statslige indgreb i de flerkulturelle konflikter, og den betragter normativ dialog og uenighed i den civile offentlighed som væsentlig for en flerkulturel demokratisk statsform" (Seyla Benhabib: *Jämlikhet och mångfald*, 2002 s.153)

Som jeg ser det er indførelsen af den deliberale demokratiform på det nationale plan et vigtigt skridt mod den i fremtiden dæmrende globale demokratiproces, som vil blive udformet og administreret af en upartisk verdensregering. Det vil ske på et tidspunkt, hvor Martinus' 12 punkter er hver mands mentale ejendom.

"At forandre menneskenes begær efter at gøre alt til privatejendom til i stedet at være et begær efter at gøre alt til fællesejendom det er at føre menneskeheden ud af de dyriske traditioner..." (Martinus, *Gavekultur* kap.4)

Det hele er et spørgsmål om moral

Menneskets moralske frihedslængsel savner altså i mine øjne i hverdagen det så væsentlige anstrøg af gensidig hensyntagen, hvor min nabos velbefindende bliver forudsætningen for mit eget mentale velbefindende. Besværlighederne og udfordringerne vil blive så gennemgribende og af den slags, at det eneste der vil bære frugt er samarbejde og atter samarbejde, nationalt som internationalt. Efter det nuværende banksystems sammenbrud vil lighed, retfærdighed og solidaritet igen blive positive ord i samfundsdebatten.

Martinus' tolv punkter fra Livets Bog I kap. 4 vil blive vejledende for fremtidens mennesker, når disse tager over

og skaber det fredens rige, som de fleste af jordmenneskene så inderligt længes efter. Forestil dig en verden uden angst, uden våben, uden kommunikationsproblemer, uden fattigdom, uden miljødelæggelse, uden økonomisk uretfærdighed, uden kriminel virksomhed, uden misbrug, uden nogen form for mentale eller fysiske overgreb på mennesker eller natur. For godt til at være sandt?



I Livets Bog VII stk 2658 giver Martinus os med 41 punkter et koncentrat af det Tredie Testaments hovedindhold. Disse 41 punkter beskriver krystalklart mennesket og dets plads i verdensaltet, dets indre bestanddele, dets skæbnedannelse, dets forhold til intolerance og vredesudbrud, dets mangelfulde juridiske system, dets voksende intuitionsevne, dets indstilling til moralspørgsmål, dets forhold til den kommende verdensstat m. m.

Martinus skriver videre i LB VII stk 2661 om det sindelag, som i stor grad præger de mennesker, der er modtagelige for og længes efter urokkelige kosmiske fakta præsenteret i logiske sammenhængende tankerækker, hvor slutresultatet i hver skabelsesproces munder ud i konstateringen: Alt er såre godt".

I samme grad som man har udviklet intellektualiseret følelse eller næstekærlighed og intuition, og samtidig længes efter løsningen på livets mysterium, kan man begynde at forstå de kosmiske analysers identitet med virkeligheden eller den evige sandhed. Da denne sandhed er en redegørelse om den evige Guddom, hans bevidsthed og organisme, verdensaltet, som er kulminerende kærlighed, er det ikke svært at forstå, at det først og fremmest er kærlige mennesker, som begynder at opleve de kosmiske analyser som urokkelig virkelighed.

Disse mennesker kendes let på deres begyndende kærlige sindelag. De er vokset fra drabstendensen. Nogle er endda kommet så langt, at de hellere selv vil lide end se andre lide. De nænner ikke at gøre andre fortræd, hverken mennesker eller dyr. Mange af dem er blevet vegetarer, ikke for deres helbreds skyld men fordi de føler modvilje mod at slå dyr ihjel. De kan heller ikke acceptere krig eller hævntogter og straf. Naturligvis kan de ikke være bødler. Det er en glæde for dem at hjælpe andre i nød, dyr som mennesker. De er således mere eller mindre vokset fra det sindelag, som den gængse civilisation og kultur er baseret på. De accepterer heller ikke den kirkelige udlægning om evig fortabelse, om evigt helvede, om en vred Guddom, som straffer "syndere".

Afslutning

Opleves det nye fremvoksende sindelag fjernt? Jeg tror, at de fleste af os, som for alvor interesserer os for Martinus' kosmiske analyser og efter bedste evne forsøger at omsætte disse i hverdagen, i det mindste begynder at strejfe de opregnede kendetegn på det nye fremvoksende sindelag. Der findes naturligvis dage, hvor den nye kulturs ideal føles fjern, dage hvor sidder fast i en negativ vanebevidsthed og ser verden gråtoner. På samme måde findes der dage, hvor man let i sindet uden større besvær kan tune ind på den frekvens, som har alkærligheden og uselvisheden som kendetegn. Det er disse dage man må gemme i sit indre og passe på. En dag opdager man, at der i ens indre findes flere af disse dage end man troede.

Jovist, man vokser. Men da der ikke findes nogen størrelser fra et kosmisk perspektiv, findes der heller ingen grænser for, hvor meget solskin man kan gemme i sit indre. Jeg ser frem til den dag, da den sidste mentale skygge endelig toner bort til fordel for den guddommelige kærligheds evige stråleglans. Den dag da det mentale klima i menneskeheden kun er lyst og du og jeg skinner om kap med vore medvæsener i det evige, kosmiske eventyr som Martinus kalder Guds primære bevidsthedszone. En tid hvor det mentale klima, som beskrives i beretningen om den barmhjertige samaritan, på en naturlig og organisk måde er blevet en integreret og fast forankret del af den menneskelige mentalitet.



Giv det for intet

v/**Jan Langekær**

Ret beset skulle man inden for sagen arbejde efter de principper, som Martinus ønskede, nemlig gaveprincippet, gratisprincippet. Altså ingen forretning, ingen merværdi, ingen moms, ingen kursusafgifter, ingen kontrakter (men frivilligt), ingen ansættelser, ingen over og underordnede (kun rette sig efter analyserne) ingen indmeldelser, ingen udmeldelser, bare frit som solen.

Her er Martinus naturligvis helt på linie med Jesu udsagn:

I har fået det for intet, giv det for intet!, siger Jesus i Matt. 10: 8.

Apostlene forlangte ikke kursusgebyr for at fortælle til andre, hvad Jesus havde sagt. Paulus arbejdede som teltmager under sine rejser for ikke at ligge nogen til byrde. Han siger i 1. Kor, 9:18: "Hvad er så min løn?" Den at jeg som forkynner af evangeliet arbejder gratis??

(Noget tyder dog på, at der allerede på Pauli tid var nogen, der fik en vis løn som ældste! Penge trænger ind overalt og ofte sker, at de demoraliserer mennesker). Det rigtigste er at bruge gaveprincippet, som både Jesus og Martinus gjorde.

Selv i templer og kirker er der normalt gratis adgang, og ingen kirker forlanger kursusgebyr for at forkynde evangeliet!

På samme måde burde det være overalt inden for sagen, det er selvklart.

Man kan så spørge sig, hvor skal pengene til sagens drift så komme?

De vil naturligvis komme fra gaver og arv i stor stil, når de interesserede opdager hvor gennemført næstekærligt sagen efter gaveprincippet opfører sig.

Har man tillid til gaveprincippet inden for sagen, så vil det også fungere.

Så enkelt er det.

Esperanto – Zamenhof og Comenius

Følgende er et forkortet uddrag fra en artikel i Kosmos nr. 12/1984:

Af Peter Zacho

I 1947 studerede jeg den store pædagog Amos Comenius' lære. Han kaldes "den moderne pædagogiks fader". Jeg tænkte ved mig selv, at Comenius og Zamenhof var samme ånd. Kort tid efter modtog jeg et brev med et foto fra indvielsen af et monument opstillet i Comeniusparken i hans fødeby i Tjekkiet. Øverst på dette monument sås esperantos symbol, den femtakkede grønne stjerne der symboliserer de fem verdensdele. Under dette lød teksten: "Til minde om dr. L.L.Zamenhof, som fuldførte Comenius' værk".

Det er muligt at genkende tidligere store i deres senere inkarnation. Jeg var nu sikker på, at Zamenhof var en reinkarnation af Comenius (1592-1670). Ved siden af sin "Store undervisningslære" skrev Comenius sin "Panegesia" (Verdensopvækkelse). I sin bog "Via Lucis" (Lysets vej) profeterede han om en tid, da menneskeheden ville bruge ét universelt sprog.

Det sprog skabte han altså i en senere inkarnation som Zamenhof. Sine tanker om moral, religion og Gud har



Comenius

Zamenhof nedfældet i værket "Homaranismo", læren om menneskehedens udvikling. Heri skriver han bl.a. "I templet for Homaranismo vil jeg lytte til værkerne af menneskehedens største lærere, når de taler om liv og død, om forholdet til vort Jeg, til universet og evigheden. Dette tempel skal opdrage ungdommen til forkæmpere for sandhed, retfærdighed og broderskab mellem alle."

Der er flere ting, der peger på, at esperanto er kommet for at blive. I Livets Bog stk. 191 har Martinus skrevet: "Alle jordens folk vil således engang komme til at tale det samme sprog, det samme tungemål." Den japanske Oomotobevægelse anvender esperanto, Bahaisterne, der arbejder for at forene alle i en religion uden dogmer bruger esperanto, og der er opstået en verdensomspændende venskabsbevægelse på grundlag af esperanto.

Det internationale sprog er vokset frem og blevet et socialt fænomen i pagt med den voksende internationalisme. Men vi lever i en tid, hvor de mørke kræfter mere og mere gives fri i desperate handlinger. Det præger alt menneskeliv, og esperanto er naturligvis ingen undta-



gelse. Zamenhofs tanker præger meget lidt lederne i det nuværende esperanto-samfund. Man taler mere og mere om et esperanto uden ideologi, altså uden moral.

Men det er blot noget midlertidigt. Den humanistiske, ja spirituelle, baggrund for skabelsen af esperanto vil blive forstået fuldt ud en dag. Martinus sagde: ”De store humanister kan i almindelighed ikke forstå mine ting. Deres store intellekt forbyder dem at tro på noget religiøst, fordi de jo aldrig har hørt religion fremsat videnskabeligt, for forstanden. Men de udfører i høj grad Guds vilje. Derfor er de mine disciple.”

Zamenhofs vision udtrykte han således: ”Uligheden og hadet mellem folkene vil først forsvinde, når hele menneskeheden har ét sprog og én religion.” Uden tvivl vil esperanto blive en medvirkende kraft i skabelse af verdensfreden, for til den tid vil det være sammenknyttet med den moral, Zamenhof har givet udtryk for. Unesco har anerkendt ham som ”en af verdens store”. Men han var alt for beskeden og ydmyg til at ville ophøjes.

Supplerende betragtninger

Af Ruth Olsen

Da jeg aldrig havde hørt om Comenius, slog jeg ham op på google, og blev klar over, at han var en af oplysningstidens modige reformatorer, som den katolske kirke søgte

at forfølge. Derfor var han på flugt det meste af sit liv, og endte som så mange andre af tidens ”flygtninge” i den tids mest frisindede land Holland. Alligevel lykkedes det ham at få realiseret noget af sin pædagogiske nytænkning, der bl.a. handler om at man kommer længere med ”guleroden frem for stokken”, om en grundskole for både piger og drenge og om ”livslang læring” for alle.

Hans politiske og religiøse projekt er, at der skal være religionsfrihed, og at der skal skabes en international orden, der prioriterer fred og menneskelig sameksistens. Til dette må der udvikles et fælles sprog. Mennesket må lære at ”læse i livets bog”, som er naturen, og forstå den harmoniske måde, alt udvikles i naturen på.

I EU har man noget, der kaldes ”Comenius-programmet”. Det giver støtte til undervisningsprojekter, der bygger på Comenius’ tanker. Herfra så jeg at f.eks. Egå Gymnasium havde fået støtte. I hans fødeby i Tjekkiet er der nu et museum om ham.

Han havde ikke nogen let gang på jorden, hans forældre dør tidligt, hans første kone og alle deres børn dør af pest, det samme gør hans anden kone og børn. At han selv overlever denne pestramte tid, er der nok en dybere mening med. I hvert fald har han sat sine spor i europæisk kultur. Og som Peter Zacho mener, samlede han dengang de erfaringer, som han i et senere liv som Zamenhof kunne bygge videre på.



I konflikt med sig selv

Idet det jordiske menneske i sig rummer to kontrære processer, en der nedbryder dyrets natur, og en der opbygger modsætningen til nævnte natur, nemlig den ”rigtige menneskelige”, er samme væsen på forhånd dømt til at være et væsen, der mere eller mindre befinder sig i konflikt med sig selv, rent bortset fra den konflikt eller strid med medvæsenene, det stadig befinder sig i, og som den resterende del af den dyriske psyke i dets bevidsthed stadig vil afstedkomme.
(Martinus i LB V stk. 1767)

Om bøger

Ti nye måder at se verden på

Af Else Byskov

Books on Demand 2010

228 sider – 179 kr.

Anm. Ruth Olsen



Else Byskov har begået en ny bog med baggrund i Martinus' verdensbillede. Hun har en utrolig god måde at få forklaret det hele på – klar, logisk og uhøjtideligt. Og ind imellem med en forfriskende humor. Hun formår at relatere de sværeste emner til noget, de fleste kender til i vor tid.

Mange spirituelle bøger får gjort alt det såkaldt ”åndelige” mere mystisk, end det er. Else gør omvendt, får det ”ned på jorden”, til noget indlysende ”almindeligt”. Hun rammer det sprog og den tone, der er gængs hos de fleste i dag.

Elses sproglige færdigheder yder jeg nok bedst retfærdighed ved at citere et par afsnit fra bogen. Efter at have skrevet om, ”hvordan får vi vores karma leveret”, beskriver hun forholdet mellem karma og Loven for tiltrækning sådan (s. 99):

”Hele vores tankesfære er magnetisk. Vi kan også udtrykke det på følgende måde: vores bevidsthed og alle de ”ingredienser”, den rummer, udgør et elektrisk felt, som opererer på en bestemt bølgelængde. Med det tankemix som vi har i vores bevidsthed tiltrækker vi bølgelængder ”derudefra”, som er ligesom vores egne. Det betyder at en tankesfære, som er domineret af positive tanker, vil tiltrække positive mennesker, omstændigheder og foreteelser. Og en tankesfære, der er domineret af negative tanker, vil tiltrække negative mennesker og foreteelser.”

Derefter forklarer hun, at hvis Peter har slået nogen ihjel og stadig har drab ”på hjernen”, vil han uvægerligt før eller senere tiltrække en, der har samme mentalitet, f.eks. William. William ”ser rødt”, når han ser Peter, og fremprovokerer et slagsmål, der ender med at William

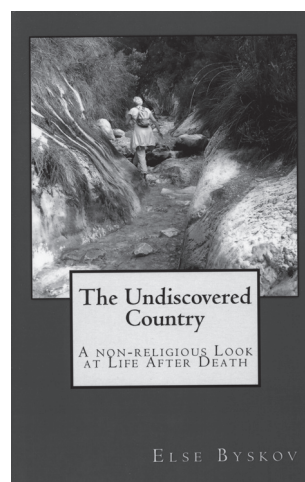
slår Peter ihjel. Hvis William bliver spurgt om, hvad det var ved Peter, der provokerede ham, vil han ikke præcist være i stand til at sige, hvad det var.

William var altså et passende instrument for ”leverancen” af Peters karma. Når vi i vor tid hører om, hvad de fleste oplever som ”meningsløs” og ”tilfældig” gadevold, kan vi ikke altid gennemskue sammenhængen, men vi ved den er der.

Et andet sted i bogen (s.121) får hun forklaret reinkarnationen v.h.j.a. sommerfuglen. Som hun skriver: ”Reinkarnation bliver afsløret lige for øjnene af os i sommerfuglens forvandling”. Fra æg til larve til puppe til færdig sommerfugl, altså fire forskellige legemer og dog det samme væsen.

Denne bog vil være særdeles velegnet som gave til de ”sejge”, der ikke tror der er en større logisk plan med deres eksistens her på jorden, og ikke mener de har brug for at få ”meningen med det hele”.

Else Byskov har i øvrigt netop fået udgivet en bog i USA – ”**The undiscovered country**”, med undertitlen *A non-religious Look at life after death*. Den her ovenfor anmeldte bog er ligeledes udkommet i USA på Amazon. Så nu begynder Martinus så småt at blive lidt mere kendt i det store land. I øvrigt er hendes bog ”Døden er en illusion” ved at udkomme i Spanien, den udkom i Tyskland allerede i 2006.



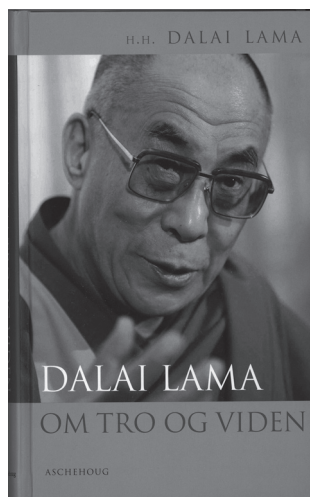
Om tro og viden

Af Dalai Lama

Aschehoug forlag 2005

215 sider – 100 kr

Anm. Ruth Olsen



Dalai Lama er næsten blevet mere kendt og afholdt i den vestlige verden end Paven. Og det er ikke så underligt, for udover sin kærlige udstråling er han meget mere åben, udogmatisk og jordnær, også i sin videbegærlighed. Det viser denne bog, hvor han fortæller om sine forsøg på at sætte sig ind i, hvor langt naturvidenskaben er kommet i sin forskning og søger at sammenligne dette verdensbillede med det buddhistiske.

Han har ført lange samtaler med nogle af de mest kendte naturvidenskabelige forskere og inviteret flere til symposium i sit eksilhjem i Indien, Dharamsala. Han har også engang besøgt Niels Bohr Instituttet i København. I sin sammenligning med buddhismen lægger han vægt på lighederne, han er jo et harmonisøgende menneske. Det fælles udgangspunkt er, siger han, vor søgen efter sandhed. Også dette at bruge erfaringen, dvs den empiriske metode, mener han er fælles.

Den kritiske fornuftsaserede tilgang er vigtig for ham. Et sted skriver han (s. 33): ”Selv om buddhisme har udviklet sig som en religion med en karakteristisk samling tekster og ritualer, kan den tekstmæssige autoritet i buddhismen strengt taget ikke veje tingere end en forståelse baseret på fornuft og erfaring. Faktisk underminerer Buddha selv i en berømt udtalelse sine egne ords autoritet, da han formaner sine tilhængere om ikke at acceptere gyldigheden af hans belæringer. Han råder folk til at teste sandheden af det, han har sagt, gennem logisk undersøgelse og personlig eksperiment.”

Heller ikke naturvidenskaben kan påberåbe sig personlige eller tekstmæssige autoriteter, siger han. Også den hviler på mange subjektive elementer. Buddhismen indeholder et bredere verdensbillede, for den fysiske videnskab mangler metafysikken og dermed etikken. Han finder Darwins teorier uendelig mangelfulde, fordi den ikke levner plads for altruisme og medfølelse, som dog er en vigtig del af menneskets overlevelsesstrategi.

Hvad angår bevidsthed mener han naturvidenskaben kunne lære en del af buddhismen, skønt der også heri er divergerende meninger, fordi buddhismen har udviklet sig en hel del gennem tiderne. Han undrer sig over, at naturvidenskaben kan afvise noget, de ikke er i stand til at modbevise, f.eks. Guds eksistens og reinkarnationen.

Han slutter med at skrive: ”I vore dage har videnskab og spiritualitet mulighed for at komme tættere på hinanden end nogensinde før og kaste sig ud i en fælles stræben for at hjælpe menneskeheden med at leve op til udfordringerne, vi står overfor. Gid vi alle som medlemmer af den menneskelige familie måtte reagere på den moralske forpligtelse til at gøre dette samarbejde muligt.”

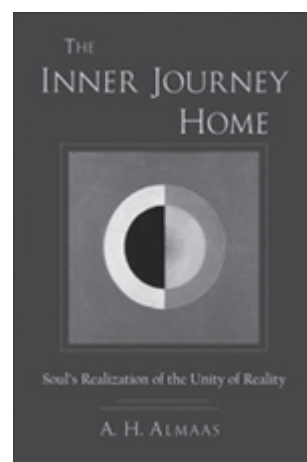
Den indre rejse hjem (The inner journey home)

Af A.H.Almaas

Forlag?

700 sider kr. ?

anm. v/ Göran Rudengren



A.H.Almaas er grundlægger af en åndelig skole, som hedder Ridwan School. Han er født i Kuwait 1944, flyttede til Californien før 20-års alderen og uddannede sig i USA. Han begyndte at studere fysik, men kom i kontakt med psykoanalysen og hoppede fra. Han kombinerer åndelige og indre undersøgelser af verden med psykoanalysen, og har gennem årene udviklet noget, han kalder ”The diamond approach”. Det bygger meget på en træning i evnen til at opleve den indre verden, og just der fremtræder diamanter i forskellige farver og former.

Udover flere andre bøger har han udgivet denne på over 700 sider, hvor han behandler menneskesjælen. Han beskriver hvordan sjælen er og hvorfor det er så svært at få begreb om den. Ifølge ham er sjælen udgangspunkt for bevidstheden, og eftersom sjælen stadig ændrer sig, går vi rundt med stadig foranderlige tanker og følelser. De første tre dele af bogen behandler sjælens funktion og struktur så at sige, for den er egentlig udpræget formløs. De sidste tre dele behandler rejsen hjem, hvordan menneskesjælen udvikles og bliver ét med Væren.

I et appendix beskriver han, hvordan sjælen betragtes i vesterlandsk og østerlandsk religion og i sufismen. Den sidste ligger ham særligt på hjerte.

En gang i min ungdom læste jeg en bog om neuroser udfra en psykoanalytisk vinkel. Den gjorde mig lidt mindre negativt indstillet overfor psykoanalysen, om end jeg stadig har svært ved visse af teorierne. I Almaas' tænkning har psykoanalysen en stor betydning, og han sætter den på en måde ind i den åndelige udvikling, bl.a. gennem undersøgelser af sindet og ego'et. Som Martinus forklarer han, at egoets opbygning er et nødvendigt trin i udviklingen for at kunne anvende sin intelligens og blive bevidst.

Men efterhånden kommer man til et punkt, hvor man skal lade ego'et bag sig. Ego'et medfører jo forsvar for sine handlinger og tanker, og dette skal opløses, man skal bare flyde med i bevidsthedens strøm og være den, man inderst inde er, del af Væren. Når man har integreret sjælen helt i Væren, da er man kommet hjem. Det påstås i bogen, at analysens mål er, at neurotikerens skal opdage sit virkelige indre jeg og leve let og spontant efter det. Det er netop det, Almaas påstår, vi skal udvikles til.

Vi skal spontant være den, som vi er, og verden er da egentlig ganske enkel. Vi skal ikke i det lange løb have nogen stræben, men lige nu skal vi stræbe efter at blive integrerede autonome mennesker, som er os selv. Individ betyder enhed. Når vi har nået den bevidsthed, handler vi altid automatisk rigtigt.

Bogen er ind i mellem svær at tilegne sig, selv om den ikke er svær at forstå. Han respekterer videnskab og kundskab. Det er interessant at se, hvad han kommer frem til ved at undersøge, hvad der sker, når mennesker går ind i sig selv og undersøger, hvad de da oplever. Når alt kommer til alt er vi alle inderst inde det sorte lys, som Martinus betegner som X1.

(oversat fra svensk og forkortet af Ruth O.)

Shakespeare

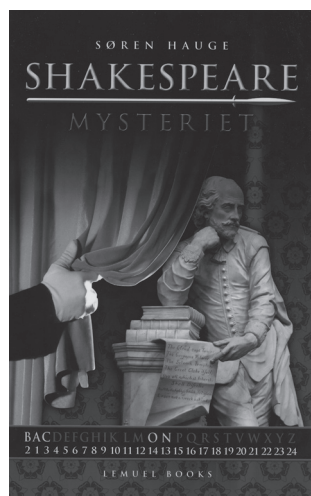
Af Søren Hauge

Lemuel Books 2010

348 sider – 349 kr.

Anm. Ruth Olsen

Det er et gedigent forskningsprojekt, Søren Hauge her har udgivet. Med overbevisende historisk materiale påviser han, at Shakespeare i virkeligheden var Francis Bacon, og at personkredsen omkring ham var medlemmer af den hemmelige Rosenkors-orden.



Bogen er en opdagelsesrejse ind i den tids England, dvs omkring år 1600, fuld af detaljer om personerne og begivenhederne i Bacons liv. Vi får en masse viden om de åndelige og kulturelle bevægelser i renæssancen, hvor den hermetiske og altså esoteriske visdom dyrkedes i hemmelige broderskaber blandt nogle få oplyste og velberedte mænd.

Han skriver (57): ”Den spirituelle livsforståelse, som vi i denne bog kalder for hermetisk, er en fællesbetegnelse for tilgange til livet og det guddommelige, der integrerede områder som alkymi, astrologi, magi og kabbala med religion, filosofi, kunst og videnskab. Det var et helhedssyn, som i sin kerne var esoterisk, det vil sige orienteret mod dybere forståelser og indsigter, som ligger bag den fysiske verden og bag den traditionelle religiøse livstolkning.”

Bacons ærinde med sine skuespil var oplysning, men meget af det var så kryptisk pakket ind, at de dybereliggende budskaber næppe er blevet forstået af ret mange. Og det gør de vel stadig ikke. Åndelig visdom er endnu ikke kommet i høj kurs.

For mennesker, der er interesseret i historie, kryptografi og altså Shakespeare, er bogen en sand guldgrube af oplysning. Man bliver virkelig klar over, at Francis Bacon var inkarneret med en speciel opgave. Han skrev i øvrigt meget andet end skuespil. ”Novum Organum” er nærmest en videnskabelig afhandling, fuld af dyb indsigt om naturens lovmæssigheder. Han var en pioner og fornyer på det videnskabelige felt.

Han filosoferede over de forskellige videnskabelige metoder således (s.271): ”De eksperimenterende mennesker er som myren – de samler og anvender kun. De ræsonnerende minder om edderkopper, som laver spindelvæv ud af deres egen substans. Men bien tager midtvejen: Den indsamler materiale fra havens og markens blomster, men fordøjer og forvandler det gennem sin egen kraft.”

Loven om tiltrækning

Af Jack Canfield m.fl.

Forlaget Det blå Hus
2010

320 sider – 270 kr.

Anm. Ruth Olsen

Endnu en bog om det emne! Da det vel ikke er alle tilsvarende bøger fra USA, der oversættes og



sælges her i Danmark, begynder jeg at forstå, hvorfor der opstod den mening, at det var den slags bøger, der havde sin andel af årsagen til finanskrisen i USA. Folk tolkede jo bankernes velvillige udlån til at købe hus som, at det var meningen de således skulle have deres ønske opfyldt. De havde tiltrukket muligheden ved deres eget ønske!

På bogens omslag står f.eks.: ”De mennesker, der lever et liv, hvor deres drømme og intentioner bliver til virkelighed, bruger den direkte adgang til den universelle lov – Loven om tiltrækning. Den virker uanset om vi vil det eller ej, men ved at udnytte den positivt, kan vi få opfyldt de ønsker, vi hver især har til livet.”

Det positive ved bogen er, at den nok vil gøre en del læsere mere bevidst om, hvad de egentlig ønsker, og få dem til at overveje, hvordan de kan gøre noget for at gå i den rigtige retning. At øve sig i at tænke positivt er jo altid godt.

Bogen består af 37 personlige beretninger, som viser, at det faktisk ikke er nemt, som bogens omslag antyder. De fleste må yde en større indsats og gøre noget selv for at få det, de ønsker. Det gør den lidt mere seriøs, end jeg først troede, selv om der mest fokuseres på de ting, der er lykkedes. Vi hører ikke meget om, hvad man gør, hvis ønskerne alligevel ikke opfyldes og ting mislykkes.

Det er ikke en bog for håbløse fattigrøve, personerne fremstår som temmelig ressourcestærke. Der er ej heller fokus på den form for lykke, der bedst opnås ved at være til glæde for andre. Det er mest selvisheden, der er appel til.

Nyd Nu et

Af Annie Dunch

Dunchsforlag 2010

98 sider – 125 kr.

Anm. Ruth Olsen

Bogen har undertitlen ”Et liv med mindre tankekaos”

og består af en række gode råd om, hvordan man kan øve sig i at ”få ro i sindet”. Der er også nogle øvelser, hun kalder ”nærværsøvelser”. Der er råd om, hvordan man kan forholde sig til dårlige oplevelser med livsglæden i behold. Og mange andre kloge råd til at forbedre sit liv.

I bogen fortæller Annie om, hvordan hun selv ændrede et stresset liv, gav slip på bekymringerne og kastede sig

ud i det uvisse. Ved at gå ud i naturen fik hun det, hun kalder ”lyksalighedsserum”. Stilheden i naturen blev til stilhed i sindet.

Det er en sød lille bog, med mange livskloge tanker. Der er også kloge ord fra andre, bl.a. Martinus. Og fra buddhisten Thich Hanh, der siger, at hvis vi vil fred i verden, må vi starte med at skabe fred i os selv og med vore omgivelser. Og C.S.Lewis, der har sagt: ”Nuet er det punkt, hvor tiden rører evigheden”.

Indvielse i menneskehedens fremtid

Af Asger Lorentsen

Lemuel Books 2010

330 sider – kr?

En ikke-anmeldelse af Ruth Olsen.



Jeg har ikke tænkt mig at skrive en almindelig anmeldelse, for faktisk forstår jeg ikke bogen, ud over at jeg kan se det er en fremtidsroman, altså Asgers forestilling om, hvordan verden ser ud om 700 år. Den er 3. og sidste bog i en trilogi, han har kaldt ”Blade af Livets Bog”. Han ved ellers udmærket godt, hvad Livets Bog er, men måske vil han gerne skabe associationer til Martinus’ værk. Det synes jeg er synd, for hans bog har uendelig lidt at gøre med det, Martinus har skrevet. Dertil er den alt for fyldt med mystiske ord og for mig uforståelige verdensfjerne begreber.

For nogle år siden skrev han en bog, han kaldte ”Den nye verdensimpuls”, selv om han kendte vort blad, der har eksisteret i over 25 år. Jeg har aldrig forstået hvorfor, men selvfølgelig har han lov at gøre, som han vil.



Mirakelkost til din hjerne

Af Jean Carper

Haase og Søns forlag
2002

368 sider 99,95 kr.

Anm. Gunder Frederiksen



For at have et godt liv, også når man bliver gammel, er det vigtigt at bevare hukommelsen. Nu er tilværelsen imidlertid indrettet således, at det langt fra altid er tilfældet, at man har bevaret sin hukommelse i alderdommen. Det er en kendt sag, at de fleste af os (måske alle) med alderen får sværere og sværere ved at huske. Det opleves på mange måder. Adresser og personnavne smutter let. Men ikke altid. Det er som om vort følelsesliv her kan spille en rolle. Selv i alderdommen kan mange huske f. eks. en ungdomskærestes navn eller oplevelser fra en spændende rejse til Amerika. Også alvorlige begivenheder kan have prentet sig så hårdt i hukommelsen, at man husker dem hele livet igennem.

Vil man prøve at forstå begrebet hukommelse, vil det være klogt at skelne mellem korttidshukommelse og langtidshukommelse. Mon ikke de fleste har oplevet, at de har glemt hvor man lige har lagt en nøgle, glemt et telefonnummer, eller lignende – altså svigtende kort tids hukommelse? For nogle af os kan det være meget generende. Man prøver i så tilfælde at notere og notere, hvilket naturligvis er en god hjælp. Men det er naturligvis bedre, hvis man altid havde alt på rede hånd.

Anderledes hvor talen er om langtidshukommelsen. Man kan være enormt dygtig til at huske familiemedlemmers fødselsdage eller historiske begivenheder.

Noget tyder på, at vore hjerneceller også er følsomme over for næringsstoffer og kemiske forbindelser. Det er der en kvinde, der har skrevet en bog om. Hun er journalist og forfatter og hedder Jean Carper. Bogen hedder "Mirakelkost til din hjerne". Og hun er på linie med de forskere, der er i gang med at revidere deres forestilling om, at vi er født med en arvelig fastlagt hjerne med et afmålt potentiale. I bogen gennemgår hun alle de fødevarer, vitaminer, mineraler og fedtstoffer, der har vist at kunne gøre hjernen mere effektiv og holde dens celler friske - og andre, der bare er med til at nedbryde dem.

Det er aktuel viden, at "hjerneceller kan fortsætte med at vokse og brede sig, selv helt op i alderdommen. Herom skriver Jean Carper: Hvilken type fedt man forsyner hjernen med fra fødsel til død er en af de mest gennemgribende afgørelser, man kan foretage,

når det drejer sig om at gavne eller skade hjernen. Det er faktisk højaktuelt - noget man bør tænke på, for eksempel, når ens børn går på fastfood-restaurant og spiser pizza med masser af fedt ost. Herom skriver Jean Carper: Disse mættede fedtstoffer kan faktisk give hjernecellerne en forkroblet vækst.

KORT og GODT: En kost med højt indhold af animalsk fedt kan føre til diabetes eller en forløber for diabetes, der fremkalder insulin- og glukoseforstyrrelser, der igen fører til svækkelser af hjernen og hukommelsen. Og realiteterne er således, at antallet af mennesker med insulinresistens stiger dag for dag i Amerika, fordi den amerikanske befolkning (og måske også vor egen?) bliver stadig federe og ældre.

Lægerne har angiveligt konstateret en voldsom stigende forekomst af insulinresistens og type 2-diabetes (en voksensygdom) hos børn især fede børn. En undersøgelse fra 1999 skulle vise, at hvert eneste af 21 overvægtige børn i alderen 10 til 17 år havde karakteristiske tegn på insulinresistens (Columbia Presbyterian Medical Center New York), hvilket betragtes som en alarmerende ny udvikling. Nu er 20 procent af alle nye tilfælde af diabetes hos børn og unge af voksentypen og har forbindelse med overvægt, insulinresistens og meget

Fedtholdig kost. Det betyder, at alvorlige diabeteskomplikationer bl. a. hukommelses- og tænkeproblemer samt hjertelidelser vil kunne ses tidligere hos disse børn, nemlig i 20-30 års alderen, i stedet for i alderdommen, hvilket specialister med rette betragter som foruroligende.

Der er udsigt til, at denne voksende insulinresistens-epidemi fremkalder hukommelsessvækkelse hos mange intetanende mennesker, som blot godtager den som en naturlig følge af normal aldring. En uheldig udvikling, som der bør gøres noget ved!



En udviklingshistorie

v/Ruth Olsen

Det er i de senere år blevet in at skrive sin egen biografi. Det vil jeg dog ikke gøre, selv om min nuværende inkarnation er ved at synge på sidste vers og har været ret så spændende og lærerig. Men jeg tror, der er nogle træk ved mit livsforløb og udvikling, som en del åndsvidenskabeligt interesserede nok kan nikke genkendende til. Martinus' værk ville jo ikke have sagt os noget, hvis ikke der forud, i dette såvel som tidligere liv, havde indlejret sig en hel del erfaringer som forståelsesgrundlag og dermed modtagelighed.



Født (1941) langt ude på landet i en fattig skovarbejderfamilie med ni børn, var skolen og skolens bibliotek dengang eneste kilde til viden om verden. I dag hvor der tales så meget om "danske værdier", som de indvandrede grupper fra fattigere lande bør tilegne sig, får det mig til at tænke på, hvor meget de "værdier"

har ændret sig på blot den ene inkarnation, som jeg har nogenlunde tilgængelig i dagsbevidstheden. Og hvor foranderlige den slags er alt efter aktuelle livsvilkår.

I min tidlige barndom og i mit miljø var begreber som demokrati, ytringsfrihed osv. nogle ret abstrakte verdensfjerne fænomener, fordi al interesse var samlet om at overleve materielt. Når jeg fortæller mine børnebørn, at de første store begivenheder, jeg oplevede var, da vi fik en brønd med pumpe, så vi slap for at gå efter vand i en kilde, eller da vi fik indlagt elektricitet, tror de jeg digter historier.

Når politikerne i dag taler om samfundets "grundværdier", ved de så godt selv, hvad de mener med det? Mon de mener "åndelige værdier"? Hvis vi i mit barndoms-miljø fik nogle "åndelige" værdier, var det mest gennem de mange danske sange, som blandt andet vi søskende samledes i skumringstimen om at synge. En af de sange jeg dengang holdt meget af, vil jeg citere her, for jeg tror ikke der er mange, der kender den mere. Slet ikke unge mennesker.

Lykken er ikke gods eller guld, lykken er ikke storhed og ære, lykken kan selv i den ringeste vrå arbejdets frugter på bordet bære.

Lykken har rod i det ærlige sind, lykken er nøjsomheds rige broder. Lykken er altid: at være sig selv, aldrig træl-bunden af livets goder.

Lev ej i tomme ønskers rus! Drik ej misundelsens bitre bæger! Rigere fryd vil du fange, når ret, andres glæde dit hjerte kvæger.

Lykkeligst den, som har fred med sig selv, fred med sin Gud og fred med sin næste! Går det i verden så op eller ned, han har af lykken dog vundet det bedste.

Det har på det seneste fået mig til at tænke på, hvor meget det var sangene/salmerne i stedet for præsternes prædikener, der i tidens løb har sået nogle små frø af kristne moralværdier. Jeg er ikke vokset op i noget religiøst hjem, og da jeg spurgte min mor på hendes gamle dage, hvorfor hun aldrig havde gået i kirke, svarede hun, at præsterne sagde for meget vrøvl og at Jesu budskab om næstekærlighed var nok for hende.

I mine unge oprørske år så jeg helt anderledes på den citerede sang. Da jeg begyndte at se på verden og dens uretfærdigheder med kritiske øjne, så jeg sangen såvel som religion i det hele taget som led i overklassens undertrykkelse af underklassen. Det, jeg som barn havde oplevet som en trøst i fattigdommen, så jeg nu som en slags talerør for magthavernes interesse i at holde de fattige nede i tilfredshed med deres livsvilkår.

Jeg var kommet til storbyen, hvor de nye medier især TV gav os en del indblik i verdens tilstand. Vietnamkrigen rasede. Afsky for krig og vold har vi med os fra tidligere inkarnationers smertefulde oplevelser, men hvad skulle man stille op med de følelser af sorg, smerte, vrede og afmagt, som de daglige TV-reportager fra slagmarken vakte? Når man ikke tror på en højere styrelse, som man kan lægge ansvar og mening over på, må man gøre i det mindste den smule, der står i ens magt for at bekæmpe "det onde".

Så for dog at gøre noget aktivt gik jeg ind i en Vietnam-komite, hvor vi bl.a. samlede penge ind til de vietnamesiske



frihedskæmpere. I dag ville jeg sikkert været blevet dømt for ”støtte til terror”, eftersom USA, og meget af tiden også Danmark, anså Vietkong for terrorister. Men den slags terrorlove, vi har i dag, var der ikke dengang.

Engagementet førte mig og mange andre dengang ind i politik. I et demokrati er der jo den mulighed for at gøre noget med sin indignation og sit ønske om at være med til at skabe lidt retfærdighed. ”Solidaritet” skulle ikke bare være en teori men noget praktisk. Mange politikere taler gerne ved højtidelige lejligheder om, at vort samfund bygger på ”kristne værdier”, men når næstekærligheden skal omsættes i praktisk handling, tæller kun ”den egoistiske privatinteresses frie marked”.

Slutspil

Efter mange års forgæves forsøg på at ændre en lille smule i det politiske landskab, opgav jeg. Men netop da, just som en deprimerende disillusionskrise var sat ind, og jeg således var ”parat”, dukkede ”læreren” op. I form af ”Livets Bog”. En bekendt kom og forærede mig hele værket som gave, fordi som hun sagde: ”jeg fik det selv som gave, men det siger mig ikke noget.” Så smart arbejder ”forsynet” altså!

Dermed fik mit liv en ny drejning, en ny og befriende måde at se verden på. Det gik op for mig, at det ikke var

op til mig at ændre noget ved verden eller overhovedet nogen andre end mig selv. Der var en dyb mening med ”galskaben”. Jeg fik således en kærlig håndsækning til at få lært at acceptere verden og andre mennesker, som de er. Jeg indså, at jeg har lov til at nøjes med at gøre det, jeg har mulighed for at gøre uden at have skyldfølelser over alt det, jeg ikke kan gøre noget ved.

Da jeg således erkendte, at jeg ikke mere skulle slås for noget, ønskede jeg at bruge den sidste del af dette liv til ”blot at nyde at være til” men samtidig søge mere viden. Det er aldrig for sent at blive klogere, for vor udvikling tager vi jo med os i næste liv. Som arbejdsløs uden udsigt til job, søgte jeg ud af storbyens larm for at finde stilhed.

På forunderlig vis havnede jeg i min søgen i Klint, hvor der netop var en gammelt hus billigt til salg. Huset lignede mit barndomshjem, og jeg vidste bare, at her skulle jeg leve resten af dette liv. Jeg havde aldrig før haft en så stærk intuitiv følelse af, at her ”hørte jeg til”. Det var som om ”ringen var sluttet”. Her ville jeg leve ”i fred med mig selv og i fred med min næste”. Den gamle sang så jeg nu i en anden betydning.

Det viste sig snart, at her var en opgave, hvor jeg kunne bruge nogle af de evner, jeg havde opøvet gennem alle de aktive år. Man vil jo gerne gøre lidt gavn. Den opgave forsøger jeg nu at løse så godt jeg kan ud fra, hvad jeg føler og mener er rigtigt. Selv om det virker, som om udviklingen mod humanisme er gået i stå, ja på visse områder nærmest går baglæns, giver det ikke anledning til nedtrykthed, for nu ved vi jo, der er en dybere mening med det. Gammel mørk karma skal udleveres, for at den åndelige udvikling kan intensiveres. Men der er dog også områder, hvor der er fremgang, f.eks. ydes der trods økonomisk krise mere til humanitært arbejde rundt om i verden. Og den åndelige søgen er generelt forøget.



Mennesket – et polvæsen

v/Omraam M. Aivanhov

Man siger ofte at det er hjertet som forstår, og man snakker om hjertets intelligens. Hvilket hjerte drejer det sig om? Det er selvfølgelig ikke det fysiske hjerte, organet der sender blodet rundt i kroppen. Nej, det sande hjerte er solar plexus. Det er solar plexus, som føler og forstår. Hjernen kan bare studere lidt, skrive og snakke, men det er umuligt at forstå tingene rigtigt med hjernen. Man må erfare ting med hele sit væsen for at forstå dem.

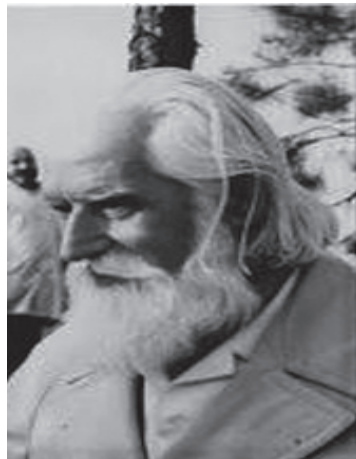
Når man føler noget, enten det er frygt, angst eller kærlighed, føles det hverken i hjernen eller det fysiske hjerte men i solar plexus. Det vigtigt at være klar over, at solar plexus kontrollerer de fleste funktioner i den fysiske krop, og frem for alt er det den, som har skabt hjernen og giver den næring. Hvis solar plexus holder op med at give hjernen næring, bliver man træt, får ondt i hovedet og kan ikke tænke længere. Deres indbyrdes kommunikation er meget vigtig.

Solar plexus er en slags omvendt hjerne. I hovedets hjerne ligger den grå masse yderst og den hvide masse inderst, men i solar plexus er det omvendt: den grå masse ligger inderst og den hvide masse ligger yderst. Takket være den hvide masse kan solar plexus føle alt, hvad der sker i cellerne i hele organismen. Derfor kan den hele tiden arbejde for at opretholde ligevægt i organismen. Hjernen føler ingenting med mindre alt går helt galt, men den ved ikke, hvordan den skal ordne problemerne. Hvis hjertet slår for hurtigt eller for langsomt, eller hvis det gør ondt i maven, vil hjernen ikke kunne gøre noget som helst. Hvis solar plexus har normale forhold, kan den gribe ind og genoprette balancen, eftersom den har kontakt til alle kroppens celler.

Med hjernens udvikling opnåede mennesket selvbevidsthed og blev et individuelt væsen. Solar plexus, som er sædet for underbevidstheden, sætter derimod mennesket i forbindelse med den universelle energi, livets hav. Den forbinder mennesket med hele kosmos, hvad hjernen ikke kan, da den endnu ikke er tilstrækkeligt udviklet til det. Menneskehjernen er udviklet på et ret sent tidspunkt, derfor er den endnu ikke så perfekt organiseret, som den vil blive senere.

Eftersom hjernen ikke er konstrueret til at tåle store belastninger, opstår der for tiden mange nervøse lidelser, fordi moderne mennesker lægger for megen vægt på hjernearbejde. Man må lære at fordele arbejdet mellem de to centre: det som er nede i maven og det som er oppe i hovedet, så der kan være ligevægt.

Menneskets hjerne er som en lampe, der oplyser, tænker og ser. Men hos de fleste mennesker er den ingen god lampe, fordi den har for ringe forbindelse med sin energikilde, solar plexus. Det hedder ”solar” fordi solar plexus er forbundet med solen, og solen er hjertet i vor del af universet.



Hjernen og solar plexus repræsenterer menneskets to poler, den udstrålende og den modtagende. Denne polaritet findes overalt i naturen. Alting i naturen er et samarbejde mellem to poler. Hjernen er aktiv og dynamisk, men den bliver hurtigt træt, hvis den ikke støttes af solar plexus, ja den går helt i baglås hvis den modarbejdes af solar plexus. Hvis man føler, at hjernen er ved at blive blokeret, kan man massere solar plexus i retning mod uret, og efter nogle minutter vil tænkeevnen igen fungere.

Solar plexus har i sine arkiver al kundskab fra den fjerneste fortid, og det er op til hjernen at få den frem og udtrykke den. Derfor er kommunikationen mellem dem vigtig. Solar plexus er altså også en hjerne, men på en omvendt måde. Den hvide substans, som ligger yderst i solar plexus, kommunikerer med den hvide substans, som ligger inderst i hjernen, og den grå masse, som ligger inderst i solar plexus, kommunikerer med den grå masse, som ligger yderst i hjernen. Krydsningen sker i nakken. Hvis kommunikationen føles for dårlig, bør man massere nakken for at genoprette strømmen.

Nakken er en vigtig passage. Hvis man trykker for hårdt på en persons nakke, kan man dræbe vedkommende, for da kan livskraften fra solar plexus ikke nå frem til hjernen.

Solar plexus er vor usynlige kraftkilde. Også vor sol har en usynlig kraftkilde. Den har jeg kaldt ”den sorte sol”. Den forsyner vor sol med den energi, den behøver for at kunne skinne. Det samme princip ser vi hos træerne. Det er rødderne, usynlige for os, som forsyner træet med energi, således at det kan bære blomster og frugt. Fjernes rødderne, dør træet.

Kontakt til universets hjerte

At studere, vurdere og forstå ting betyder ikke, at man har berørt universets hjerte, det er kun et forberedende stadium. Når du er i stand til at udsende en intens kærlighedskraft fra dit eget hjerte, vil universets hjerte svare gennem loven om affinitet og ekko. For at røre ved universets hjerte må man vibrere på samme bølgelængde som det, dvs at man må udsende den samme uselviske kærlighed.

Når det, du beder om, ønsker og begærer, ikke kun drejer sig om dine personlige interesser, men hele menneskeheden og universets bedste, da vil dine ønsker vibrere på samme bølgelængde som universets hjerte. Og eftersom universets hjerte er livets, lykkens, skønhedens, poesien

og musikkens kilde, ja kilden til alt som er strålende og guddommeligt, vil du selv modtage dette liv og denne lykke og stråleglans.

For mange år siden, da radioen ikke var så udviklet som nu, lavede mange deres eget krystalapparat. For at opfange radiobølgerne måtte man flytte på en lille nål langs overfladen af krystallen til man fik kontakt. Når nålen berørte visse punkter, hørte man straks stemmer og musik. På andre punkter hørte man ingenting. Selv om man berørte krystallen til højre og venstre, hørte man ingenting, for man fik ikke kontakt med dens ”hjerte”. Der findes også et hjerte i universet, men hvis man ikke kender de love, det følger, kan man ikke opnå kontakt, og kan derfor ikke opfange bølgerne og modtage åbenbaringer fra det.

For at røre ved universets hjerte må man være intens i sin uselviske kærlighed. Denne kærlighedskraft udsendes og styres fra solar plexus, mens hjernen hviler. Der findes en anden form for tanke, end den hjernen formidler.

(uddrag fra bogen ”Auraen og menneskets åndelige centre”, kap. 2 – forkortet)

Mayaernes yin og yang



Tiltrækning og frastødning

Den højeste ild skaber to energistrømninger, der er betingelsen for al skabelse og den hermed forbundne tænkning og viljeføring, der er hovedfunktionen i livets oplevelse. Hele det levende væsens daglige liv består udelukkende i oplevelsen af tiltrækning og frastødning.

(Martinus i LB V stk. 1791)

Nyt svensk informationscenter

v/Arnold Therner, Nike Therner, Steen Löth og Birgitta Therner

Vi vil her informere om, at vi har startet et nyt kosmologisk informationscenter:

”NEW COSMIC PARADIGM – NCP”, og vi indbyder samtidig alle interesserede til at besøge vores hjemmeside www.newcosmicparadigm.org

Vi arbejder både i Sverige og Danmark, og hjemmesiden er foreløbigt to-sproget (svensk - dansk), men vor målsætning er, at alt materiale på sigt også skal findes på engelsk. Projektet er langsigtet, og vi befinder os nu i begyndelsen af opbygningsfasen og har behov for både en støttegruppe og flere medarbejdere, se også info sidst i dette indlæg.

NCP’s formål er at informere om Det Kosmiske Verdensbillede som et helt nyt virkelighedskoncept med fokus primært på den fremstilling af Martinus Kosmologi, som Per Bruus-Jensens arbejde og forfatterskab repræsenterer. Men fokus er naturligvis på det kosmiske paradigme i sin helhed og dermed også på øvrige arbejder, der baner vej for en forening af åndsvidenskab, naturvidenskab og humaniora.

Trods alle kriser, katastrofer og konflikter, som vi til stadighed er vidne til på forskellige planer, befinder menneskeheden sig i en ekspansiv og meget positiv udviklingsfase. Vi står over for et paradigmeskifte; etablering af et nyt *Kosmisk Paradigme*, indebærende en større bevidsthed hos mennesket og dermed en Ny Tid ... NCP ønsker at informere, inspirere og virke på en måde, der tjener til at understøtte denne udvikling og overgang.

NCP bygger frem for alt på den kosmiske viden, som Martinus formidlede gennem sin kosmologi; både repræsenteret ved Martinus egne værker og Per Bruus-Jensens banebrydende forfatterskab. (Se bl.a. følgende emner under www.newcosmicparadigm.org : ”Præsentation af New Cosmic Paradigm”; ”Martinus og Per Bruus-Jensen – Det Kosmiske Verdensbillede”; ”De to Grene” og ”Arkiv og Historik”).

På et tidspunkt stillede Martinus Per Bruus-Jensen/PBJ den opgave at præcisere, systematisere og konkretisere den intuitive viden, han selv besad og formidlede, og han underviste med dette for øje personligt PBJ gennem mere end et decennium. Som noget væsentligt i

denne forbindelse inddrog den daglige undervisning og de medfølgende samtaler jævnligt emner og områder, som Martinus ikke selv havde taget op i sine værker, men som i dag i alt væsentligt forefindes i PBJ’s forfatterskab.

Efter årene hos Martinus har PBJ ud fra en bred tværvidenskabelig orientering også lagt et stort arbejde i over en bred front at bygge bro mellem Martinus Kosmologi og naturvidenskaben. Som vi ser det, har PBJ i fuldt mål løst den opgave, Martinus i sin tid stillede ham. Det er vor hensigt gennem NCP i videst muligt omfang at formidle oplysning om det foreliggende arbejde, da vi betragter det som et afgørende kundskabsfundament for det paradigmeskifte, menneskeheden står på træskenen til. Ikke mindst hvor det drejer sig om mødet mellem ”*Science and Spirituality*”.

Det gamle, materialistiske verdensbillede er i færd med at smuldre, og naturvidenskaben kæmper med mange uløste og spændende gåder. Man ved fx ikke, hvad bevidsthed, livsoplevelse, energi og materie dybest set er. Til gengæld nærmer man sig (ikke mindst inden for partikel- og astrofysikken) den viden og virkelighedsopfattelse, som de såkaldte mystikere gennem tiderne har plæderet for, og som også Martinus er eksponent for. Ja, ikke blot dette, men med sin kosmologi også på mange punkter langt overgår.

Det er i samme forbindelse tankevækkende, at stadig flere repræsentanter for naturvidenskaben nu jævnligt taler om ”*the meeting between Science and Spirituality*”. Dette gør man ud fra det faktum, at man via sin forskning i stigende grad kommer frem til resultater, der til forveksling er på linie med den virkelighedsbeskrivelse, som alle store mystikere til alle tider har været fælles om. Martinus tilsluttede sig i høj grad selv til tanken om ”*the meeting between Science and Spirituality*” gennem bl.a. sin betoning af, at naturvidenskaben og den åndelige videnskab før eller siden vil mødes og forenes i en fælles videnskab; ”*en altomfattende kosmisk videnskab*” (se eksempelvis Livets Bog 1, stk. 136; stk. 180; stk. 230 samt Det Evige Verdensbillede 1, sid. 84).

Som en vigtig pointe sætter Det Kosmiske Verdensbillede os i stand til at bedre forstå virkeligheden her og nu. I takt med en øget forståelse med tilhørende udvidet bevidsthed om netop Livet og Virkeligheden bliver

vi med tiden også i stand til at skabe en bedre verden at leve i. En verden, hvor samfundet er gennemsyret af ægte humanistiske værdier. Egoistisk og kortsigtet, materialistisk handle- og væremåde vil automatisk blive erstattet af en adfærd baseret på humanisme og altruisme. Vi kommer til at leve i harmoni og samklang med naturen og Jorden, samtidig med at vi opdager og erkender universet som noget *levende*. En levende virkelighed, der spiller rollen som overordnet scene for alt andet – herunder jordkloden med tilhørende biosfære. NCP vil virke til fordel for en sådan udvikling af menneskelig erkendelse.

Gennem årene har PBJ ofte givet udtryk for, at han skrev for fremtiden – og vi fra vor side bedømmer, at fremtiden omsider er her og nu ... PBJ er 78 år og er som følge af et langvarigt, hårdt arbejdsliv mærket af nedslidning og svigtende helbred, hvilket er en medvirkende årsag til, at vi foruden informationsvirksomheden i NCP nu også ønsker at skabe en stiftelse/fond i den hensigt at overtage forlaget Nordisk Impuls og dermed PBJ's samlede forfatterskab (inklusive eksisterende boglager) for på denne måde at sikre dette vigtige materiale for fremtiden og ligeledes gennem oversættelser gøre det alment tilgængeligt for hele menneskeheden. Sammenlagt er dette et stort og vigtigt

arbejde, en meget spændende opgave, hvor vi behøver at være flere personer til at løse den. *Og vi opfordrer derfor enhver, som på den ene eller anden måde kunne tænke sig at deltage i projektet, til at tage kontakt med os!*

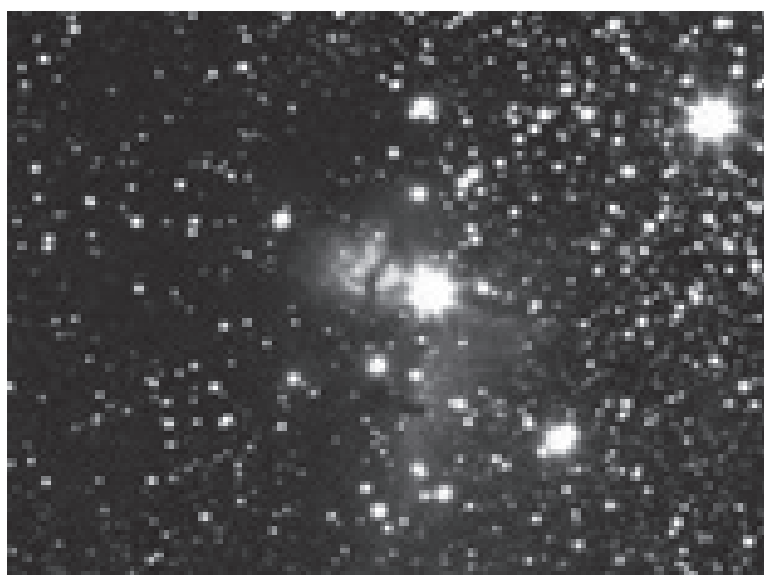
Du som ønsker at:

- **Få fortsat information fra os**
- **Indgå i en støttegruppe**
- **Arbejde aktivt med etablering af en stiftelse/fond**
- **Samarbejde på den ene eller anden måde**

er Varmt Velkommen til at kontakte os på ncp@newcosmicparadigm.org eller pr. telefon + 46.500.436243 resp. + 46.708.984198.

For oplysninger vedr. etablering af en Stiftelse/Fond, se også www.newcosmicparadigm.org ; ”Støttegruppe og Fond”

New Cosmic Paradigm



Norsk Martinusfond

Når jeg spurte Anne Brostigen om hvordan Norsk Martinusfond startet, og da svarte hun:

- Fondet oppsto af en konkret livssituasjon.

Jeg var innlagt på et sykehus, og jeg var så syk at jeg trodde jeg skulle dø, og fordi jeg ikke selv har noen barn, begynte jeg å tenke på hvordan jeg best kunne bruke min formue. Jeg er veldig interessert i Martinus Kosmologi, så da tenkte jeg, at en del af pengene mine kunne brukes til et fond som kunne gi alle som ønsker det en mulighet til å støtte Martinusaktiveter i Norge. Sammen med venner begynte vi så å starte et fond i september 2007, som fikk navnet Norsk Martinusfond.

Nå viste det seg, at jeg overlevde, og i dag er jeg med i fondet som styremedlem.

Gavefondet er stiftet for å støtte aktiviteter, som har til formål å spre kunnskap om Martinus' åndsvitenskap.

Fondets adresse:

Norsk Martinusfond

P.B. 9364

0150 Oslo

Webadresse: martinusfond.no

Mail: info@martinusfond.no

Telefon: +47-40 05 02 26

Cultura Bank

Kto.no. 1254.20.32012 (Senter)

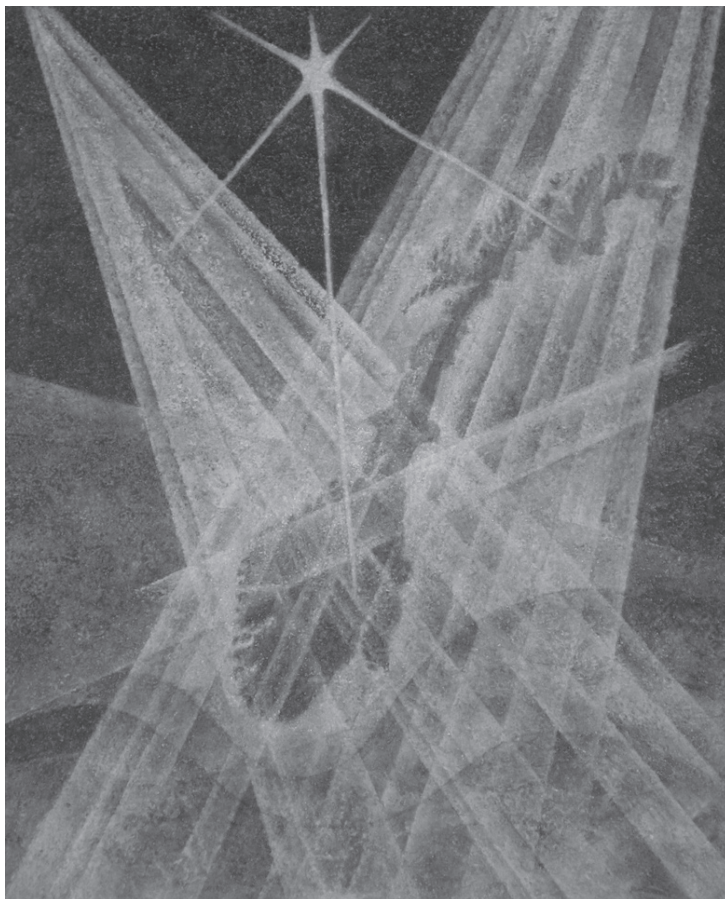
Kto.no. 1254.20.32004 (Aktiviteter)

Helen C.

SWIFT: DNBANOKK

IBAN: NO61-1254.20.32012 (Senter)

NO83-1254.20.32004 (Aktiviteter)



Grafitti-jokes

Det er ikke slangens skyld, at kundskabens frugt har sat sig fast i halsen.

For meget af det gode kan være vidunderligt.
(Mae West)

Alder spiller ingen rolle, hvis man ikke er en ost.
(Gunilla Dahlgren)

Børsen er et Monte Carlo uden musik.(Siemens)

Computeren ligner menneskene: intelligens uden moral. (Osborne)

Integration: når en haj æder en sild.

Pengetransplantation lykkes næsten altid for lægerne.

Gud helbreder og lægen inkasserer honoraret.
(Franklin)

Folk der bor i et glashus er nødt til at lukke op, når det ringer på døren.

Hvor dumhed står i blomst, bliver ukrudt kaldt for visdom.

Reklame er legaliseret løgn. (Wells)

Reklame skal virke som giftgas. Den skal ramme nervesystemet.(G.Loïs)

En fredelig og enig verden er advokaternes mareridt.
(N.Mailer)

Ordsproget siger at et æble om dagen holder lægen væk. Ja, hvis man kan ramme! (Breinholst)

I vindstille har selv vejrhnen en fast karakter.

Gud er ikke død, han har bare ikke lyst til at blande sig.

Hvor ville kristendommen ha' været, hvis Jesus i stedet for at blive korsfæstet havde fået 12 år – med mulighed for nedsat tid for god opførsel. (Donovan)

Det vanskeligste ved at få en løve og et lam til at græsse sammen er, at få løven til at æde græs.

Pas på folk, der vil ofre deres liv for en sag, de vil også ofre dit liv for den!

Jeg ved godt, man ikke skal sprede rygter, men hvad skal man ellers stille op med dem? (a. Leai)

Hvor der handles, der snydes.

Selv havet må frygte en tåbe.

Der er for få morsomme gravsten.



Fra årets korncirkel-høst

KORT

Ruth Olsen

FORTALT

Krigens virkninger

Krig er et effektivt middel til at give mange mennesker de lidelseserfaringer, der er nødvendige for at fremme den åndelige udvikling. Det er en beklagelig kendsgerning. Men som vi har konstateret i disse år, er det en virkning, der ikke kun rammer ofrene, men også krigens udøvere, soldaterne.

De fysiske skader kan måske lappes sammen, men de psykiske sår synes uhelbredelige. En del prøver at dulme de mentale smerter med et stofmisbrug. Mange begår selvmord i forsøg på at flygte fra de endeløse mareridt, og så må vi håbe for dem, at der på "den anden side" står en frelsende engel, der forholdsvis hurtigt kan hjælpe den angrende sjæl.

En særlig slags mental lidelse får de, der har været med til at udøve tortur, viser det sig. I USA er udkommet en bog af Joshua Phillips, som bl.a. via interviews med Irak-krigens amerikanske torturbøddler, viser den sindsnedbrydende langtidsvirkning af at have været med til den slags handlinger. Jeg håber ekspræsident Bush læser bogen!

Det er hjerteskræende beretninger, men for de der kender åndsvidensskaben er det trods alt positivt at konstatere, at den åndelige udvikling nu er nået så langt frem, at samvittighedens røst ikke mere helt kan overhøres. Det gælder nok især de umodne unge mennesker, der går ind i hæren, fordi det er eneste økonomiske udvej i et USA med tårnhøj arbejdsløshed for de unge.

I Danmark hører vi, at nynazister som f.eks. dem fra organisationen White Pride med glæde melder sig til krigstjeneste i Afghanistan. De har måske ikke så mange problemer med samvittigheden, men de gør næppe meget for at "erobre hearts and mind" i lokalbefolkningen. Det gør den amerikanske privatiserede



"hær" Black Water i hvert fald slet ikke, de kan jo uden ansvar overfor nogen regering slå civile mennesker ihjel, og så får de endda temmelig højere løn end regeringssoldater.

Vandrer i-mod lyset

Da jeg læste i en profeti (Tarabic), at Martinus skulle få mange modstandere, kunne jeg ikke forstå, hvem det skulle være, eftersom næsten ingen kender ham. Og i dem, der kender hans værk, kan der vel ikke vækkes megen modstand, for han fornærmer jo ingen. Men så faldt jeg over en artikel fra 1934 af en Sigurd Hansen, der som fremtrædende medlem af bevægelsen "Vandrer mod lyset" sammenlignede sin "tro" med Livets Bog.

Årsagen til artiklen var, at en del af hans tilhængere følte sig tiltrukket af det, Martinus skrev og talte om. Hvis Martinus kunne være årsag til "frafald", blev han jo "farlig" og måtte have modstand! Altså måtte Sigurds tilhængere have at vide, at de tog fejl, for kun "Vandrer mod lyset" havde sandheden!

Først ironiserer han over, at Martinus ved sin "åbenbaring" måtte have bind for øjnene, og altså ikke kunne se klart! Så opponerer han mod ideen om, at Gud er i alt og at vi alle er dele af Gud, når han nu "ved", at Gud måtte stå udenfor verden for at kunne skabe den. At vi alle er evige væsener kan han heller ikke gå med til, vi skal jo slutte hos Gud, at leve evigt ville være "en trædemølle", det er "vås", siger han.

Til sidst sætter han trumf på og siger, at Livets Bog er til skade for de mennesker, der tror på den. Den er et "åndsforladt produkt" – "et gudsbespotteligt dokument". At postulere at "alt er såre godt", og at det onde blot er det "ubehagelige gode", er for den gode Sigurd noget forfærdelig vrøvl.

Når Martinus engang bliver virkelig kendt og accepteret af mange, vil han først for alvor få modstand, nemlig fra dem, der mener de har patent på en anden "sandhed"!

Afradikalisering

Hvordan unge mennesker bliver terrorister optager medierne og politikerne i disse år. Bliver de forført og hjernevasket af andre, f.eks. af fanatiske imamer? Fylder de arabiske TV-kanaler de herboende muslimer med had til vesten, sådan som Dansk Folkeparti mener, hvorfor de vil have dem lukket ned og parabolantennerne fjernet fra ghettoerne i Danmark. Hvor grundlæggende er dette partis demokratiske holdninger, når det således vil bestemme, hvad andre må se og høre? Det er jo hvad totalitære stater gør.



Men kan man overhovedet forføres til noget, der dybest set ikke er i samklang med noget i personen selv? Nej, ikke ifølge åndsvidenskaben. Vil det så sige, at flertallet af det danske folk var med på at gå i krig, da de blev "forført" til det af Anders Fogh? Hvis man ikke ved, hvad motiver og hensigter er, eller hvis årsagen indhylles i "næste-



kærlige" motiver, er det jo svært at sige fra, så er det nemmere at "tie og samtykke".

Man kan måske nok for en tid få mennesker til at ændre holdninger v.h.j.a. hjernevask, dvs ved at man først nedbryder et menneske mentalt før man indoktrinerer andre meninger i ham. Det er jo derfor tortur kan få de fleste til at indrømme og mene hvad som helst. Men efter en tid i normale livsforhold, vil de blive sig selv igen. Men kan man blive terrorist på den måde?

En terrorist er en, der er parat til at slå tilfældige uskyldige mennesker ihjel for "sagens" skyld. Det er vist den almindelige definition. I debatten hører man ofte, at enhver kunne blive terrorist under de derfor rette betingelser. Men ifølge åndsvidenskaben vil man aldrig kunne blive tiltrukket af den slags adfærd, hvis man er nået så langt i sin åndelige udvikling, at man ikke længere kan nænne at gøre andre fortræd.

De, der ikke er nået så langt, vil man ikke kunne stoppe med nok så megen "afradikalisering" eller forbud mod arabiske TV-kanaler. De såkaldt "yngre brødre" i udviklingen, terrorister såvel som andre kriminelle skadevoldere, kan vi kun beskytte os mod med et dygtigt politi og efterretningsvæsen. Desværre. Det nytter nok ikke meget at tale til den "sunde fornuft", de endnu ikke har udviklet.

Nocebo-effekten

Placebo-effekten er velkendt. Hvis man tror, man får en medicin, der hjælper, så får man det også straks bedre. Det modsatte gælder også, dvs hvis man er overbevist om, at man har en alvorlig sygdom, så kan det nemt ske, at man rent faktisk bliver syg. Det kaldes nocebo-effekten. Alene frygten for sygdom eller for en eller anden fare kan medføre det, man frygter. Placebo betyder i øvrigt "jeg vil behage" og nocebo betyder "jeg vil skade".

Ordet placebo stammer faktisk oprindeligt fra en salme i den latinske bibel. Ordet var betegnelse for salmer sunget ved dødsfald af professionelle grædekoner. Samtidig blev ordet brugt i betydningen "spytsslikker", altså en der "behager". Først i slutningen af 1700-tallet fik det den betydning, vi kender i dag.

I III. Videnskab 13/2010 fortælles i forbindelse med en artikel om nocebo-effekten en historie om, hvordan en lærer fik kvalme og hovedpine, fordi han mente skolen var fuld af benzinos. Snart måtte over 100 elever til læge med de samme symptomer. En grundig undersøgelse af skolen viste imidlertid ikke det mindste tegn på benzindampe. Det er vist det, man engang kaldte "massehysteri". Man kan også sige, at angsten for noget har en tilbøjelighed til at tiltrække det, man er bange for. Eller det man tænker, bliver man.

Vi ved jo nok, og denne forskning viser det, at det er bevidstheden, der styrer kroppen. Derfor har det stor betydning, hvilke bekymringer bl.a. medierne skaber i en befolkning. Forskerne siger, at negative forventninger påvirker hjernen, der derpå skaber ravage i organismen. Men de spørger åbenbart ikke sig selv, hvor forventningerne kommer fra.



D-vitaminet

Det er først for nylig, man er blevet klar over, hvor vigtig D-vitaminet er for vort helbred. Det er en energiform, der hidrører fra Solen, så vi får den enten direkte via solens stråler eller fra en ernæringskilde, hvori solenergien er oplagret. Jeg skal ikke her gå nærmere ind på D-vitaminets biologiske virkning, den kan man læse om i seneste Ill. Videnskab (14/2010).

Ordet "vitamin" kommer af "vita", som betyder "liv", og "amine" som betyder "kendetegn". Det passer meget godt med det, Martinus har sagt om, hvad vitaminer er. Han har fortalt, hvordan vi i fordøjelsen skiller madens stof fra dens "ånd" og kun optager "ånden" i os, mens stoffet forlader kroppen med afføringen.

Citat: "Denne af materien udskilte mikroånd udgør altså den virkelige næringsværdi. Det er reaktionen af

dette mikroliv eller denne mikroånd, der udgør det, vi kalder "vitamin".

Så er det, jeg spørger mig selv: Hvis jeg kun tager madens "ånd" til mig, hvad er det så, jeg bliver fed af? Og hvad med Martinus' egen store mave? Og hvad er det for en "ånd", der bor i en syntetisk frembragt vitaminpille?

Hjernedoping

Medicinalindustriens ser det som sin hovedopgave at tjene penge. Derfor ses – især i USA – en aktiv reklameindsats for at sælge ikke bare huskepiller, aktivitetsdæmpende piller (retalin) osv, men også nu "antisovepiller", modafinil. De blev oprindeligt udviklet til personer, der pludselig falder i søvn når som helst og hvor som helst, hvilket er farligt især for bilister.

Men mange andre har ment at have brug for at holde sig vågen lang tid ad gangen. Der er f.eks. den studerende, der vil kunne læse i døgnvis lige før eksamen. Og nu hvor

leveomkostninger stiger og lønnen falder, har mange brug for at have flere jobs, ekstra natarbejde f.eks., og de siges at være glade for pillerne. I USA mener man, der er flere millioner "på pillen".

Den synes ikke at have bivirkninger, men ingen kender endnu langtidsvirkningen. Som vi ved, bl.a. fra Martinus, er søvnen uhyre vigtig for vort helbred. Vi reparerer vort nervenetværk, mens vi sover, så søvnberøvelse får nerverne til at "hænge i laser". Det er jo derfor, det bruges som tortur i fængslerne. Selvfølgelig vil den slags kunstige antisovemidler "hævne sig" på et tidspunkt, ligesom man nu ser nogle fatale konsekvenser af de præstationsfremmende midler som anaboliske steroider.

Stjernedannelsen

Når naturvidenskabens forskere skal forklare, hvordan vor sol er opstået, siger de, at en "stor sky af støv og gas trak sig sammen p.g.a. tyngdekraft og begyndte at rotere". De ser





åbenbart ikke den manglende logik i den forklaring. De påstår jo også, at jo større et fysisk legeme er, jo større tyngdekraft, så hvordan kan den allerede være der, inden der er noget legeme?

De mangler at forstå, at Solen er et levende væsen, en bevidsthed, der søger inkarnation i den fysiske verden ved at tiltrække de energier, den skal bruge til det. Ikke ”støv” men den energi, som forskerne nu kalder ”mørk energi”, fordi de først kan se og måle den, når den toner frem som lysende gasskyer. De ved nok i dag, at universet er fuld af ”mørk energi”, men at det er den, stjerner dannes af og ”lever” af, har de endnu ikke rigtigt erkendt. De mener dog, Mælkevejen er født af et ”sort hul”.

Som et levende væsen kan Solen både tiltrække og frastøde energi. I begyndelsen er tiltrækningen den helt dominerende, men efterhånden tiltager den udadgående energi og skaber på et tidspunkt en harmonisk balance, indtil balancen tipper og den udadgående strøm bliver den dominerende – til sidst så meget, at den ”taber livsgnist” og diskarnerer. Forskerne mener nu, det vil ske om 6 milliarder år, men det er ren spekulation.

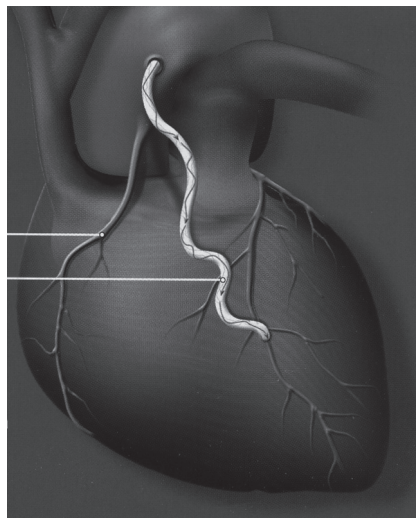
Det er i øvrigt lidt morsomt at høre (i radioen P1 20/9), at fysikprofessoren Steven Hawking i sin nye bog om ”Guds eksistens” påstår, at der ikke findes nogen skaber, at universet har sat sig selv i gang og at ”alting kommer af intet”. Han

manglede vist et fag i skolen, der hed ”logik”!

Den naturlige bevægelse

Ved bypassoperationer bl.a. bruger man at indsætte et stykke kunstig blodåre i hjertet. Nu har man fundet ud af at gøre den spiralsnoet, ligesom de rigtige blodårer, for derved at nedsætte risikoen for, at der opstår blodpropper i dem.

Man har været længe om at tage den viden til sig, som allerede Walter Schauburger kom med i 1920’erne, nemlig at væske, hvad enten vand eller blod, skal bevæge sig spiralfor-



migt for at undgå, der ophobes slam langs siderne af vandløbet eller blodåren.

Den spiralsnoede bevægelse er grundlæggende i universet, og er naturens måde at sikre ”transporten” på, også f.eks. når vand skal hæves op fra træets rødder til bladene. Spiralbevægelsen er så effektiv, at den kan overvinde tyngdekraften selv i de højeste træer.

Hoved-problemet

Mennesket fødes til den fysiske verden med så stort hoved, at det for de fleste kvinder er noget af en prøvelse at sørge for, der fortsat inkarnerer mennesker her på klo-



den. Flere og flere kvinder i den vestlige verden foretrækker da også kejsersnit, f.eks. fødes 40% af de italienske børn (62% i Napoli) ved kejsersnit, i Danmark kun 22%.

Jeg har læst, at vort kranie er vokset med 15% i løbet af de seneste 700 år, og man mener den udvikling fortsætter. Det fik mig til at spekulere på, om vi behøver større hoveder for at klare næste trin i vor åndelige udvikling. Vi skal jo udvikle nye centre i hjernen for at kunne modtage stadig stærkere energier, så vidt jeg forstår på Martinus. Så må vi blot håbe, det ikke varer alt for længe, før vi kan klare reinkarnationen ved materialisering. Eller skal de ”lavere udviklede” kvinder i en periode være ”rugemødre” for de ”højere udviklede”?

De syge dyr

At danske avlsdyr, især svin, har det som torturofre i staldene, ser vi jævnligt i medierne. Derfor er der en enorm stigning i antallet af syge dyr, der må sendes til destruktion. Deres immunforsvar er jo helt nedbrudt. Sidst har vi hørt, hvordan hvert 8. svin er fyldt med den multiresistente bakterie MRSA cc398. Den overføres let til mennesker, hvilket giver hospitalerne store problemer, fordi det er svært at finde et antibiotika, som kan bekæmpe den.

Når flere og flere bakterier er blevet resistente, skyldes det landbrugets enorme overforbrug af antibiotika igennem mange år. Importerede



kyllinger er f.eks. fulde af resistente bakterier, fordi antibiotika bruges som en slags vækstfremmere, så vidt jeg forstår. I profittens hellige navn overhører man forskernes advarsler. Man skal jo klare sig i konkurrencen.

Det er ikke så mærkeligt, at udgifterne til sygdomsbehandling vokser bestandigt. Man burde opstille et realistisk regnskab for, hvad det traditionelle landbrug reelt koster samfundet. Så ville det vise sig, er jeg sikker på, at det slet ikke kan betale sig for skatteyderne at holde liv i den sundhedsskadelige og miljøødelæggende kødproduktion. Nu vil man i øvrigt lægge skat på ”fedt”, punktafgifter hedder det, dem har vi et sandt virvar af, for her gælder skattestoppet åbenbart ikke. Det viser sig, at ”fedtskatten” kommer til at ramme alt kød – af administrative grunde. Og så er den måske ikke så dum endda!

Der nedlægges flere og flere slagterier i Danmark. Måske er det et fingerpeg om, hvad det er for en fremtid, der er ved at blive planlagt fra ”højeste sted”. En skønne dag får vi forhåbentlig en stor offentlig kampagne for ”stop kødspisning” ligesom den om ”stop rygning”. Men sundhedsfaren skal nok være mere tydelig, inden det sker. At Bill Clinton fortæller i alle medier, at han vil sikre sin sundhed ved at blive vegetar, er ikke nok, selv om det da hjælper.

Den nyeste undersøgelse viser i øvrigt, at det går fremad i Danmark.

Der er 25%, der siger de er vegetarianer, og 61% mener, der er gode grunde til at undgå kød. Hørte jeg i radioen d. 18/11.

Ophavsret kontra ytringsfrihed

I Politiken 21/9 var der en artikel om ophavsret i anledning af, at avisen havde trykt den bog om en jægersoldats oplevelser, som forsvaret ville have nedlagt fagedforbud imod. Til trods for at avisen ikke havde forfatterens eller forlagets tilladelse, slap de for tiltale, så vidt jeg forstod, fordi bogen allerede lå på internettet. Eller måske fordi det var den bedste gratis reklame, bogen kunne få?

I artiklen redegør lektor ph.d. ved det Juridiske Fakultet Morten Rosenmeier for, hvordan hensynet til ytringsfriheden i flere domme ved bl.a. EU-domstolen har tilsidesat ophavsretten. I en hollandsk dom blev en, der var anklaget for uden tilladelse at have udgivet nogle Scientology-skrifter, frifundet af hensyn til ytringsfriheden.

Rosenmeier mener, loven om ophavsret bør laves om, nu hvor ytringsfriheden har fået meget mere vægt end tidligere og spiller en stadig større rolle, og hvor internettet gør det vanskeligt at håndtere. Når jeg ser, der i en spirituel bog står noget om copyright, får jeg det indtryk, at spredningen af dens budskab åbenbart er mindre vigtigt end indtjeningen, men det skyldes vel mere forlaget end forfatteren.

Gud eller demokrati

Islamisterne er imod demokrati, fordi de mener, at det kun er Gud, der skal bestemme. Det er jo smart at bruge det med, at noget er bestemt af Gud, for eftersom ingen nulevende har den helt ”varme linie” til denne ”almægtige”, kan enhver komme og påstå, noget er bestemt

af Gud. Og vi har ingen mulighed for at efterprøve, om det der engang er skrevet ned – enten fra Jesus eller Muhammed – nu også er korrekt hørt eller forstået.

Det bliver under alle omstændigheder blot påstand mod påstand. Det nytter ikke noget at påberåbe sig ”sund fornuft”, logik, eller noget almenmenneskeligt indlysende, når ”Gud har talt”. Og Gud taler og tænker ligesom i middelalderen – basta!

Biodiversitet

Der har lige været afholdt en FN-konference om, hvordan man skal redde de truede arter fra at uddø. Men hvor meget er det overhovedet op til os mennesker at regulere det? Ifølge åndsvidenskaben er det jordkloden og dens tankeklima, der afgør, hvilke væsener, der kan inkarnere her på kloden.



Derfor er det vel noget omsonst at bruge en masse penge på at forsøge at holde liv i de, der alligevel er bestemt til uddø, fordi de ikke længere passer ind i jordens ”bølgelængde”. Isbjørne, tigre, pandaer osv. Især vil rovdyr passe meget dårligt ind her, når Jorden kommer nærmere al-kærligheds-stadiet. Man er ellers nu ved at genindføre arter som ulve og bjørne i områder, hvor de længe har været udryddet.

Men det er jo menneskets ”skyld”, de er udryddet, siger man. Ja, vi har åbenbart handlet som jordklodens ”redskaber”, kunne vi indvende. Skal vi så ikke også være redskaber



for at bevare dem? F.eks. ved at flytte de, der er truet af klimaforandringerne? Eller ved kunstig befrugtning hjælpe dem, der synes at have svært ved at inkarnere?

Ifølge åndsvidenskaben skal vi overlade de ting til jordklode-væsenet. Faktisk burde vi være glade for, at der er udsigt til, at de for mennesket farlige dyr forsvinder til inkarnation på en anden klode. Slang er f.eks.! De er årsag til 50.000 dødsfald pr år, har jeg læst, mens krokodiller kun slår 3000 ihjel pr år. I øvrigt har ”husdyr” 30.000 liv på samvittigheden ifølge tabellen.

Foreløbig er der åbenbart brug for de farlige dyr lidt endnu. De er en del af ”karma-regnskabet” og er med til at sørge for, at en del mennesker får deres nødvendige lidelseserfaringer. Men jeg er meget usikker på, hvor meget mennesket må gå aktivt ind for at udrydde de farlige dyr. Vi må jo ikke slå ihjel! Dvs det må vi godt, hvis de truer højereudviklede væseners liv, siger Martinus. Hvornår gør de det, og hvad med den biologiske balance, hvis f.eks. alle rovdyr blev udryddet, så blev der jo alt for mange græsædere. Nå, det ordner Jordvæsenet jo nok!

Lascaux-hulerne

Malerierne – næsten 2000 i alt – i de sydfranske grotter i Lascaux har altid været lidt af et mysterium. For hvordan kunne de for 16.000 år siden skabe et sådant kunstværk og hvorfor, de var jo primitive stenaldermennesker. Nu har det vist sig, at

malerierne afspejler en dyb indsigt i astronomi, så måske var de slet ikke så primitive!

Ved hjælp af moderne computerteknik har nogle forskere rekonstrueret stjernehimlen, som den så ud på daværende tidspunkt, og sammenlig-



net med de prikker og tegn, der ses på malerierne, og fundet en slående sammenhæng. En tyr har f.eks. prikker, der svarer til stjernerne i hoben Hyaderne i stjernebilledet Tyren. De har også fundet en månekalender bestående af en række af 29 prikker, hvor rækken afbrydes med en ”sløjfe”, præcis hvor månen er fraværende ved nymåne.

Det der også overraskede forskerne var, at den største grottes indgang lå sådan, at solens sidste stråler på midsommerdagen faldt ind gennem den lange gang og oplyste malerierne. At hulerne var beregnet til et helligt kultisk formål, kan der ikke længere være tvivl om. Der er ikke tale om ”jægeres byttedyr”, for den

tids vigtigste byttedyr er der slet ikke. (Ill. Videnskab 11/2008).

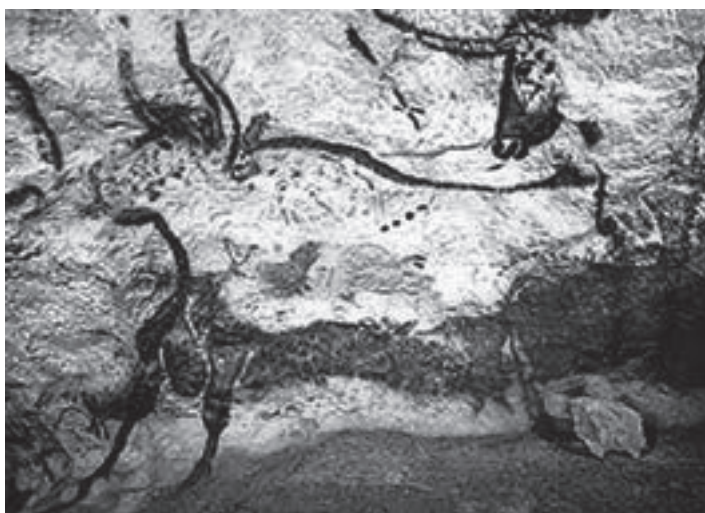
Jeg er ret sikker på, at det var flygtninge-immigranter fra Atlantis, der skabte malerierne. Hulerne ligger nær det baskiske område, og man har jo konstateret, at det baskiske sprog minder meget om mayaindianernes. Begge de to folk kom fra Atlantis ifølge Edgar Cayce.

Karma-konsekvens

Aivanhov siger i bogen ”Mennesket, herre over sin skæbne” noget om, hvorfor nogle påtager sig en lidelse, de ikke har karma til. Han mener ikke, Jesus var den eneste. Men det jeg hæftede mig ved, var hans forklaring om, hvorfor Jesus ikke hjalp Johannes Døberen fra at blive halshugget. Han skriver:

”En dag hørte Jesus, at Johannes Døberen var blevet fængslet, og teksten i biblen siger bare, at da Jesus hørte det, trak han sig tilbage til Galilæa.” Disciplene ved godt, at Johannes Døberen er en reinkarnation af Elias, en af fortidens store profeter, så de forstår ikke, hvorfor han skal lide så grimt en skæbne, og hvorfor Jesus ikke redder ham.

Men Jesus ved, at Johannes skabte netop den karma, dengang han levede som Elias, og derfor har han ikke lov til at gribe ind. Elias havde



i sin kamp mod ”hedninge”, dvs Baal-tilhængerne, ladet nogle af dens præster halshugge. Den karma måtte han ”betale”, da han kom tilbage som Johannes Døberen.

Koma-tilstand

Vi hører, at man på hospitalerne lægger hårdt sårede patienter i kunstig koma i en tid. Hvorfor gør de det? Hvad er koma-tilstanden, siden det betyder, at kroppen bedre kan komme sig?

Koma svarer til en meget dyb søvn eller bevidstløshed, dvs dagsbevidstheden er koblet fra, og dermed er den elektriske tankestrøms slid på nerverne ophørt. Som Martinus fortæller, repareres nervesystemet mens vi sover. Kroppens evne til at regenerere sig selv fungerer altså bedst, når bevidstheden er slået fra. Det er det, lægerne har opdaget.

Det er sket, at en patient, der lå bevidstløs efter en ulykke, vågnede op efter mange år og kunne leve videre, tilsyneladende uden større svækkelse. Nu har man fundet ud af at kunne vække en koma-patient med et dopamin-lignende stof, apomorfine, så selv patienter meget tæt på det, man kalder hjernedød, blev næsten helt raske uden skade på hjernen.



Den forhenværende israelske leder Ariel Sharon har nu ligget i koma i mange år. Det var ham, der var ansvarlig for nedslagtningen af palæstinensiske flygtninge i to flygtningelejre i Libanon, så hvad mon han oplever, nu hvor hans

bevidsthed i en sådan koma-tilstand befinder sig i den åndelige verden? Han er vel stadig i skærsilden, for så længe sølvtråden ikke er bristet, kan han jo ikke komme videre på ”den anden side”. De gør ham altså ikke nogen tjeneste ved at holde hans krop kunstigt i live.

Den katolske kirke

De har det ikke nemt – katolikkerne. Slet ikke da det blev spredt ud over den ganske verden, at Vatikanets bank havde fået beslaglagt sine værdier, mens man undersøgte anklagerne for hvidvask af sorte penge.



Da en af årets nobelprisvindere var en forsker i kunstig befrugtning, måtte Paven protestere. Han kunne jo da ikke sidde overhørig, at man præmierede noget så ”ugudeligt” som at blande sig i Guds eneret til at skabe liv!

Og nu gør kvindelige katolske præster i USA oprør, fordi de ikke er anerkendt af Paven. De gør opmærksom på, at kvindelige præster var lovligt i den katolske kirke indtil det 12. århundrede.

”Familien”

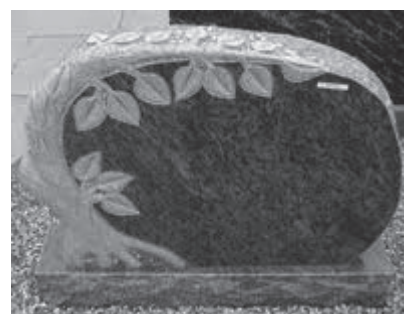
Der findes i USA en magtfuld religiøs gruppe, der kalder sig ”familien”. Den er ret hemmelighedsfuld omkring sit virke, men det siges, at nogle af USA’s rigeste og mest indflydelsesrige personer deltager. ”Familien” siger, at Gud ønsker og velsigner mænd med magt – f.eks Hitler, Stalin og Mao – de er Jesu arvtagere!

Det kan godt være, Gud har ønsket de nævnte ”mørkemænd”, de skulle jo være redskab for udløsning af en masse karma og tilvejebringelse af megen lidelseserfaring, så selvfølgelig er de udpeget fra ”højeste sted”. Men at kalde dem Jesu arvtagere er noget slemt vrøvl. For denne ”familie”, der åbenbart anså Stalin for ”velsignet”, må det at Tea-party-bevægelsen kalder Barack Obama en reinkarnation af Stalin være ok. Jeg mente ellers ikke de troede på reinkarnation!

Gravskrift med humor

Da Benjamin Franklin var 22 år forfattede han sin egen gravskrift. Den blev nok ikke realiseret, da tiden kom, men den siger jo noget om hans tanker. Den lød sådan:

Her ligger bogtrykker Benjamin Franklins legeme,
Som bindet på en gammel bog, hvis indhold er revet ud
og berøvet sin skrift og forgyldning,
som føde for ormene.
Men værket vil ikke gå tabt, for det vil, som han troede,
udkomme igen i en ny og forbedret udgave,
rettet og korrigeret af forfatteren.



Mystik i Peru

Arkæologer har opdaget en række over 2500 år gamle gigantiske tegninger indridset i den tørre ørkenjord. Der er ca. 50 figurer, så store at de kun kan ses fra luften, og de dækker tilsammen et areal på 150 kvadratkilometer. De menes altså at



være betydelig ældre end de berømte nazca-linier. Nu mener man i øvrigt, at nazca-linierne er designet af præster fra det nærliggende Cahuachi-kompleks, en religiøs by, der er under udgravning. Stentøj og kunst fundet i Cahuachi har nemlig samme symboler som dem, man kender fra Nazcasletten.

Sort sol

I det sønderjyske marsklandskab ses hvert år et særligt fænomen, der kaldes "sort sol". Det er enorme stæreflokke, der holder "flyveopvisning" i så tætte og så velkoordinerede formationer, at mange undres over, hvordan de synkroniserer deres bevægelser, og hvorfor de ikke kolliderer.

For at få dog nogen forståelse af det, må man vide, at fugle p g a veludviklet instinktenergi har udprægede telepatiske evner. Jeg forestiller mig, at de ligesom cellerne i vor krop reagerer som én enhed, når de samles i en flok. Vi kender mange andre dyrs evne til at synkronisere deres bevægelser, f. eks. i fiskestimer.



Den sidste nadver

I løbet af de seneste 1000 år er Jesus og hans disciple blevet stadig mere sultne. Det viser analyser af 52 af de mest kendte malerier af den sidste nadver. Cornell University har afsløret, at måltidet er blevet 69% større, mens brød og tallerken er blevet 23 og 66 procent større i perioden. Det afspejler den almindelige udvikling.



Et erindringsbillede

Erik Gerner Larsson, sekretær for Martinus gennem mange år, mindes her en af sine gode oplevelser sammen med mesteren:

Jeg stod en dag ved stranden sammen med Martinus, en meget meget skøn sommerdag, og bølgerne kammede over inde ved strandkanten, ganske små med denne vidunderlige rislende lyd, vi alle har oplevet. Så sagde Martinus, da han havde stået og betragtet det et øjeblik:

Erik, sådan er et menneskes liv, hverken mere eller mindre. Det synes så stort mens det leves, og så snart I træder ud af jeres fysiske legeme, og det I kalder døden har fuldbyrdet sit værk i jeres organisme, så vil I opfatte det svundne liv som sådan en lille bølge. Foran jer ligger det vældige ocean med sine millioner – utalte millioner – af bølger.

De nye spåmænd

Vor tids spåmænd sidder i finanssektoren og tjener tykt på menneskets hang til overtro og mystik. Hvilke aktier og investeringer, der giver det største afkast er jo i sidste ende et spørgsmål om tro. De fleste mennesker kender som regel ikke de forskellige firmaers og selskabers økonomiske tilstand, slet ikke når det som nu kanaliseres gennem investeringsselskaber. Der er desuden meget hemmelighedskræmmeri i den samfundssektor. Så de må bare tro, håbe og gætte.

Men uanset hvordan det går, sikrer lederne sig deres månedlige million-gage, og selv om de skulle vise sig at være ret så uduelige, får de alligevel et "gyldent håndtryk" i millionklassen. De har ingen risiko, for skulle det gå galt, sikrer skatteyderne dem alligevel. En underlig verden, vi lever i!



En drøm

Jeg havde en drøm, hvor jeg stod i en boghandel omgivet af et hav af bøger om Martinus og fortolkninger af hans værk, altså det vi kalder sekundær-litteratur. Jeg havde fornemmelsen af, at tiden var omkring 2-300 år fremme fra nu. En kunde kom og spurgte til Martinus' eget oprindelige værk og jeg forklarede ham, at det var så gammeldags i sit sprog, at han var nødt til også at have andre forfatteres fortolkende skrifter ved siden af.

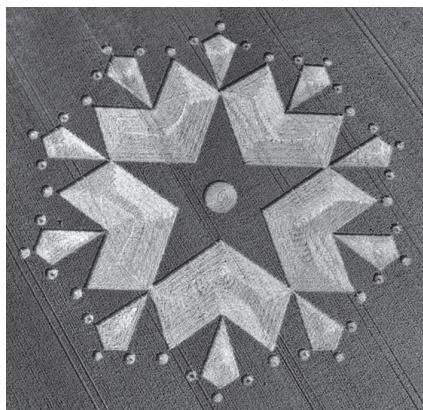
Da han spurgte, om man da ikke havde ført Martinus' egne bøger sprogligt up to date, måtte jeg beklage, men det havde man været nødt til at opgive, efterhånden som sproget ændrede sig. I så fald ville det jo ikke længere være Martinus' værk, hvis man skulle ændre så meget. Men med hjælp fra alle de bøger af personer, der har et dybt kendskab til Martinus' åndsvidenskab, går det sagtens an, bedyrede jeg kunden. Det var han godt tilfreds med og gik glad ud af døren.

GMO's velsignelse?

Det skulle være så godt – gensplejsede planter, der er modstandsdygtige overfor insektangreb. Jo, fluer og biller kan ikke leve på disse planter, men det kan f.eks. blomstertægen, som har udviklet sig til et skadedyr nu, hvor den har markerne for sig



selv. Sådan går det ofte, når man piller alt for meget ved naturens balance!



Fra årets korncirkelhøst

Lys-information

Planter kan genkende og reagere på informationer i lys, der rammer dem, viser et forsøg foretaget af polske forskere fra Warsaw University. Det viser sig at planter har et cellekommunikationssystem, der minder om vores nervesystem.

Planterne bruger systemet til at sende informationer om lys, der rammer et enkelt blad, til resten af bladene. I lyset kan planterne aflæse, hvilke af årstidens sygdomme der er til stede i omgivelserne. (Ill. Videnskab 17/2010)

En Martinus-profeti

I 1977 udtalte Martinus, at jøderne aldrig ville give besat jord tilbage, og at dette ville blive til virkelig krig. Så er spørgsmålet, om de krige vi siden har set er de, som Martinus talte om, eller om der kommer et meget større brag i de kommende år.

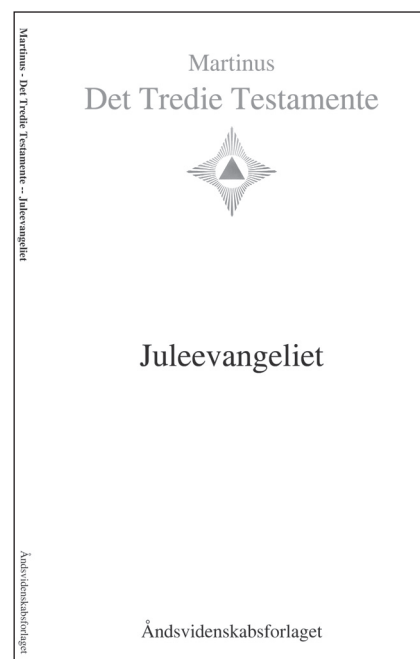
Våben-vanvid

Staten Texas, som har 17 millioner indbyggere, har 68 millioner registrerede våben.

Småbøgerne

Martinus skrev en række småbøger, som er velegnede som "smagsprøve" til de, der ikke kender Martinus' åndsvidenskab. Derfor ville Jan Langekær gerne have et lille oplag med i sine udadvendte aktiviteter. Han spurgte derfor Martinus-instituttet, om han kunne få nogle i kommission og afregne hele beløbet for de, han solgte, og levere resten tilbage straks. Dvs det var kun et kort lån. Det kunne han ikke. Nogle velvillige personer har nu hjulpet ham med at få trykt et oplag billigt i Tjekkiet, som han kan sælge for 20 kr. pr stk., fordi ingen skal tjene på det. Bogbiksen har også fået nogle til salg. Det drejer sig om følgende:

Den ideelle føde, Påske, Blade af Guds billedbog, Omkring min missions fødsel, Gavekultur, Menneskeheden og verdensbilledet, Mellem to verdensepoker, Kosmisk bevidsthed, Juleevangeliet, Hvad er sandhed?, Den længst levende afgud, Bønnens mysterium.



Den øverste tekst og stjernen er trykt i guld, resten i sort.

Tænkning – en naturkraft

v/Martinus

(Følgende er nogle uddrag af bogen "Bisættelse", som jeg fik trang til at genopfriske efter at have læst, hvordan man nu kan vække komapatienter efter flere år, uden de synes at have taget megen skade. Det rimer jo ikke helt med det, Martinus her skriver: Hvordan kan man overleve 18 år i koma, som jeg har hørt om? Send et par ord her til bladet om, hvad du mener! Ruth O.)

43. kapitel:

"Hvad er da tænkning, siden den spiller så stor rolle i individets tilværelse? Tænkning er en gennem individets hjerne- og nerveorganer koncentreret udløsning af "overfysiske" kræfter. I henhold til Livets Bog er "overfysiske" kræfter igen det samme som højere elektriske bølger eller vibrationer. Disse bølgers modtagelse og afsendelse gennem organismen fornemmes som "tanker". Denne fornemmelse er igen det samme som oplevelsen af livet.

Når et individ tænker, vil det altså sige det samme som, at der gennem dets nerver og hjerneorganer, der i dette tilfælde vil være at betragte som et "radioanlæg" af overordentlig fin konstruktion, går en strøm af elektriske bølger, der i forhold til de sædvanlige radiobølger er overordentlig mikroskopiske. Medens denne strøm indadtil opleves som tanke, som fornemmelse af livet, viser den sig udadtil som – "magnetisme", der igen i dette tilfælde er det samme som det, vi kalder "livskraft".

Idet tankerne således er det samme som fine elektriske bølger, der gennemstrømmer organismen, vil enhver tænkning være identisk med en eller anden form for – "elektrisering" af organismen, hvilket igen i dette tilfælde vil sige det samme som en "overfysisk" kraftpåfyldning. Denne "elektrisering" eller kraftpåfyldning udløses direkte i blodet.

Tænkningen bliver derved det højeste fundament for blodets skabelse, og dets kvalitet må derfor stå og falde med tænkningens natur og kvalitet. Da blodet igen udgør det bærende fundament for selve organismens skabelse, vedligeholdelse og velbefindende, bliver tænkningen således selve livets allerhøjeste manifestationsfaktor. Det et væsen tænker, bliver det.

Har det sygelige eller abnorme tanker, vil dets organisme blive sygeligt eller abnormt magnetiseret, hvorved den i tilsvarende grad må fremtræde som usund og svækket, medens den ved lyse, sunde og normale tanker uundgåeligt vil komme til at fremtræde som udtryk for det højeste normale velvære.

Fra 45. kapitel:

Er de tankearter eller tankeklimaer, som passerer gennem individets tankeorganer og dermed skaber dets vilje- eller handlemåde, af en unormal eller abnorm karakter, bliver samme individs blodmagnetisering eller livskraftoverføring og dermed dets organisme som tidligere nævnt også unormal og abnorm, idet nævnte kraftoverføring er identisk med tænkningen.

Da de jordiske menneskers udvikling i de senere årtier er gået uforholdsmæssigt stærkt frem, befinder de samme mennesker sig i tilsvarende grad i en udviklingszone, hvis normale tankeklimaer de endnu ikke rigtig er blevet fortrolige med. Følgen heraf bliver, at de i stor udstrækning betjener sig af ældgamle tankeklimaer (forestillinger), hvis energiudløsende natur kun kan være at betragte som normal magnetisme eller livskraft for organismer i lave primitive dyriske stadier, som de jordiske mennesker med den højeste del af deres bevidsthed faktisk for længst har forladt.

Mellem de jordiske menneskers organismer og tankeklimaer er der således i tilsvarende grad en vis disharmoni. En vis form for unormal tænkning og dermed overføring af en tilsvarende unormal livskraft til organismerne vil derfor være fremherskende. Disse organismer kommer derved i samme grad til at fremtræde som syge, som svækkede, som modstandsløse overfor infektion m.m. Organismerne er stemplede med smerte og lidelse.

Fra 49. kapitel:

Uden en eller anden form for tænkning og den dermed identiske magnetisering vil organismen udgøre et "lig". Her vil man måske komme med den indvending, at et væsen tænker ikke, når det sover eller på anden måde er bevidstløs, og dog udgør dets organisme under en sådan tilstand ikke noget lig. Men hertil må jeg bemærke, at alle former for bevidstløshed kun kan opretholdes på

basis af et vist livskraftoverskud i blodet, og at enhver organisme derfor i et sådant tilfælde uvægerligt vil gå sin undergang i møde, blive til et lig, når dette overskud er opbrugt, hvis ikke individets tankeorganer inden dette tidspunkts indtræden igen er begyndt at fungere og en ny fortsættende livskrafttilføring derigennem atter er bragt til udløsning.

Og det er jo netop i henhold hertil, at man foretager oplivningsforsøg i sådanne tilfælde, hvor bevidstheden, hvilket altså vil sige tankefunktionen, ved katastrofal påvirkning er sat ud af stand til ved egen kraft at vende tilbage.

Ethvert levende væsen har således altid et vist livskraftoverskud, der betinger, at tænkningen gennem det på-

gældende legeme for en tid kan standses eller sættes ud af funktion uden at have døden til følge. Det får derved en større modstandsdygtighed i kampen for tilværelsen, får betingelser for at overleve katastrofer, lemlæstelser eller påvirkninger, der ellers uundgåeligt ville have udløst dets undergang.

Til sidst en sætning fra sidst i 51. kapitel:

Kun når den ”fysiske” ”tankestandsning” er inde, hvilket vil sige, når individet på ”det fysiske plan” befinder sig i dyb søvn eller på anden måde er bevidstløs, oplever det tankeprocessen og dermed livet gennem de øvrige, altså ”åndelige” legemer.



Arbejde og sport

Det er livets mening, at alle, der har en fysisk organisme, må arbejde for at holde denne organisme fri af degenerationens farlige skær. Der findes i vore dage utallige mennesker, der udelukkende er beskæftiget med intellektuelt arbejde, altså mennesker hvis rent fysiske funktioner er yderst reducerede, såvel som der findes utalte hundreder af tusinder, hvis tilværelse består i enkle og ensformige bevægelser bag maskiner eller på kontorer.

For alle disse mennesker gælder der, at store dele af deres organismer ikke udsættes for normalt brug, hvad der uundgåeligt medfører kropslig degeneration. At sund gymnastik og sport drevet under normale former her spiller en uhyre rolle i den almindelige sundheds tjeneste, er ubestrideligt, men ulykkeligvis er megen sport, der kunne være af uvurderlig betydning for sundheden i vor tid, takket være en grov spekulation i overdrevne konkurrencer, ført ud i sin egen karikatur, hvad en almindelig gennemlæsning af bladenes omsiggribende sportsreferater hurtigt vil bekræfte.

Dette forhold vil imidlertid regulere sig selv, efterhånden som menneskelig kultur afløser nutidens pengegriske profitjageri. I sin egen natur er sporten et middel til at bevare en normal sundhed. I vor tid er den for mange blevet et mål, en profession der alene dyrkes med gevinst for øje. Denne tilstand udgør i virkeligheden en vanhel-ligelse af sporten, en udartning der bærer spiren til sin egen undergang i sig selv.
(Martinus i foredraget ”Den menneskelige arbejdssevne” 30/1-1949)

MØDER

BRØNDBY

Studiekreds søndage kl. 14-17 i ulige uger
Sted: Vestre Gade 6

DRAGØR

Martinus-Studiekreds hver tirsdag kl. 15.30-17
kontakt Vagn Noach tlf. 3253 2653 el mail:
noach@post5.tele.dk

ESBJERG

Tirsdag 22/2 **Hvem/hvad er Guddommen, og hvordan styres det mangfoldige univers og det enkelte menneskes liv og udvikling?** v/Lars Gyde
Tirsdag 22/3 **Er mennesket et evigt væsen?**
v/Edith Grønbæk
Møderne er kl. 19 på Tobakken, Gasværksgade 2,1.
grønt lokale

FREDERIKSHAVN

Onsdag 26/1 **Smerten – hvorfor denne smerte?**
v/Edith Grønbæk
Mandag 28/2 **Nutidsmenneskets eksistentielle krise**
v/Lene Jeppesen
Mandag 28/3 **Martinus og den ny verdensmoral**
v/Ole Therkelsen
Møderne er i Teosofisk Forening, Skolegade 8

HERNING

Torsdag 3/2 **Er mennesket et evigt væsen?**
v/Edith Grønbæk
Torsdag 3/3 **Hvem/hvad er Guddommen, og hvordan styres det mangfoldige univers og det enkelte menneskes liv og udvikling?** v/Lars Gyde
Torsdag 24/3 **Kunst, tro og magi** v/Ingolf Plesner
Møderne er kl. 19.30 i ”Kulturellen”, 1.lok.02-01,
Nørregade 7

KLINT

Få program tilsendt – tlf. 59 30 62 eller 38 34 62 80
eller info@martinus.dk

KØBENHAVN

Oplysning herom fås på www.martinus.dk eller
tlf. 38 34 62 80

NØRRESUNDBY

Tirsdag 1/2 **Hvordan kan man træne i at blive et balancemenneske?** v/Hanne Myrfeld
Tirsdag 1/3 **Nutidsmenneskets eksistentielle krise**
v/Lene Jeppesen
Onsdag 30/3 **Martinus, Darwin og intelligent design**
v/Ole Therkelsen
Møderne er kl. 19.30 i Teosofisk Forening, Engvej 8

SILKEBORG

Onsdag 26/1 **Hvem/hvad er Guddommen, og hvordan styres det mangfoldige univers og det enkelte menneskes liv og udvikling?** v/Lars Gyde
Onsdag 2/3 **Vejen til vores lykke – kendskab til livslovene** v/Edith Grønbæk
Onsdag 30/3 **Kunst, tro og magi** v/Ingolf Plesner
Møderne er kl. 19.30 i Medborgerhuset,
Bindslev Plads 5

SINDAL

Tirsdag 1/2 **Gud – den højeste intellektuelle kraft**
v/Solveig Langkilde
Tirsdag 1/3 **Hvem/hvad er Guddommen, og hvordan styres det mangfoldige univers og det enkelte menneskes liv og udvikling?** v/Lars Gyde
Tirsdag 29/3 **Kan evigheden forstås?**
v/Ole Therkelsen
Møderne er kl.19.30, Solgården, Norgesgade 1

SØNDERBORG

Onsdag 2/2 **Gud – den højeste intellektuelle kraft**
v/Solveig Langkilde
Onsdag 2/3 **Hvad er tanker og bevidsthed i virkeligheden for en størrelse?** v/Lene Jeppesen
Tirsdag 5/4 **Er mennesket et evigt væsen?**
v/Edith Grønbæk
Møderne er kl. 19.30 på Biblioteket, grupperum 3/4,
Kongevej 19

THISTED

Søndag 30/1 **Hvordan kan man træne i at blive et balancemenneske?** v/Hanne Myrfeld
Søndag 27/2 **Vejen til vores lykke – kendskab til livslovene** v/Edith Grønbæk
Søndag 27/3 **Hvem/hvad er Guddommen, og hvordan styres det mangfoldige univers og det enkelte menneskes liv og udvikling?** v/Lars Gyde
Møderne er kl. 15, Plantagevej 18

TÅSTRUP

Tirsdag 4/1 **Symboler over det evige, fysiske og psykiske verdensalt**

Tirsdag 18/1 **Livskunst og skabende kunst**

Tirsdag 1/2 **Hvorfor har bønnen stor betydning?**

Tirsdag 15/2 **Sundhedens ABC**

Tirsdag 1/3 **Hvem er min næste – jeg skal elske?**

Tirsdag 15/3 **Sandheden, den bedste vej til helbredelse**

Møderne er kl. 19-21.30. Tåstrup kulturcenter,

Poppel alle 12

www.martinus-taastrup.dk

VEJLE

Søndag 30/1 **Gud – den højeste intellektuelle kraft**

v/Solveig Langkilde

Søndag 27/2 **Kønsrollernes forvandling**

v/Lene Jeppesen

Søndag 10/4 **Er mennesket et evigt væsen?**

v/Edith Grønbæk

Møderne er kl. 14 i DOMUS, Ved Sønderåen 1

VIBORG

Tirsdag 8/2 **Hvem/hvad er Guddommen, og hvordan styres det mangfoldige univers og det enkelte menneskes liv og udvikling?** v/Lars Gyde

Tirsdag 1/3 **Hvordan kan man træne i at blive et balancemenneske?** v/Hanne Myrfeld

Torsdag 31/3 **Martinus og den ny verdensmoral**

v/Ole Therkelsen

Møderne er kl. 19.30 i ”Stationen”, Lille Sankt Hans gade 7

ÅRHUS

Søndag 23/1 Seminar kl. 10-16, Roukær Alle 1,

Det evige liv som grundlaget for en meningsfuld tilværelse v/Alex Riel

Mandag 31/1 **Gud – den højeste intellektuelle kraft** v/Solveig Langkilde

Mandag 28/2 **Hvordan kan man træne i at blive et balancemenneske?** v/Hanne Myrfeld

Mandag 14/3 **Hvem/hvad er Guddommen, og hvordan styres det mangfoldige univers og det enkelte menneskes liv og udvikling?** v/Lars Gyde

Møderne er kl. 19.30 i Studenternes Hus, stue 2, Ndr. Ringgade 3

Seminar søndag 10/4 kl. 10-16 **Selv-erkendelsens kunst** v/Karsten Jensen

ÅLBORG

Onsdag 2/2 **Hvordan kan man træne i at blive et balancemenneske?** v/Hanne Myrfeld

Onsdag 2/3 **Har mennesket overhovedet en fremtid for sig?** v/Lars Gyde

Onsdag 30/3 **Martinus, Darwin og intelligent design** v/Ole Therkelsen

Møderne er kl. 19.30 i DOF NORDKRAFT, Kjellerups Torv

Der er Martinus-udstilling i Ålborg 4.-6. marts



Hvad med de naturkatastrofer?

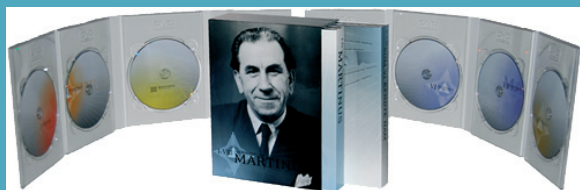
Ligesom Jorden måtte have sine vulkanske traditioner, før den nåede frem til stilheden og ligevægten under sine kontinenter og have, således må jordmenneskeheden også i sin fuldkommengørelse gennemleve sine vulkanske traditioner, før den når ind i den stabilitet, stilhed og ligevægt under sine mentale kontinenter og have, der skal til, for at dens høje ånd og kultur eller virkelige evige liv kan blomstre i sin fulde kulmination: kærligheden.

(Martinus i LB V stk. 1674)

Filosofiske krummer

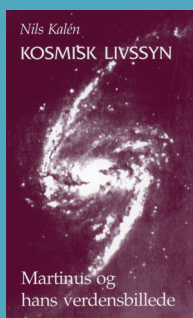
- Den absolutte sandhed vil uundgåeligt overvinde enhver form for usandhed. (Martinus)
- Ånd er det princip, som styrer alle hændelser. (Heraklit)
- Kirken i dag er Kristi grav og teologiens sten er rullet for indgangen. (Alice Bailey)
- Enhver bærer inden i sig selv beviset på sin egen udødelighed. (Goethe)
- En erkendelse, som ikke udtrykkes i handling, er som et frø, der aldrig spirer. (E.J.Michael)
- En kristen stat er, hvis man skal følge Evangeliets ord, en utænkelig tanke. (John Locke, 1689)
- Vi skal ikke måles ved, hvad vi har, men hvad vi giver. (Edgar Cayce)
- Det vigtigste er ikke, at man falder, men måden man rejser sig på. (Nelson Mandela)
- Hellere ægte storhedsvanvid end falsk beskedenhed. (Erik Clausen)
- For den, der kun har en hammer i sin værktøjsskabe, ser alle problemer ud som et søm. (A.Maslow)
- Det er ikke nemt at finde lykken i os selv, og det er ikke muligt at finde den nogen andre steder. (Replier)
- Det vigtigste i livet er kærlighed, mod og humor. Lidelse er lykkens pris.(Karen Blixen)
- Intet er godt eller slet i sig selv, men det er tanken, som gør det dertil. (Shakespeare)
- Slangen repræsenterer den hvirvel i urhavet, som skaber den fysiske verden. (Blavatsky)
- Den der er forelsket i sig selv vil ikke møde mange rivaler. (Lichtenberg)
- Hadet er kærligheden, der er mislykkedes. (Søren Kierkegaard)
- Gad vide hvor længe de sagtnodige kan bevare jorden, når de har arvet den. (Hubbard)
- Man kan ikke sætte en fri mand i fængsel, for en fri mand er fri selv i et fængsel. (Platon)
- At yde retfærdighed i én time er lige så meget værd som at bede i 100 timer. (Koranen)
- Et mirakel er kærlighed, der er gjort synlig. (Michael)
- Det er oplevelsen af det onde, der skaber en klarere indsigt om det gode. (Plotin)
- Humor er: åndens solskin, eksistensens vinterfrakke, hjertets harmoni, blommen i Columbus' æg, et redningsbælte i livets strøm, et antibiotika mod fanatismens virus. (Wilde)
- Hvis du er lykkelig, er det din egen skyld, for der er masser af ting i verden at være ulykkelig over. (Storm P.)
- Karneval er oprindelig en katolsk fest efter 40 kødløse dage. Ordet kommer af carnem levare, som betyder at "fjerne kødet".

Juletilbud



Dankvartfilm

Martinus' som vi kendte ham 1-8
Box med 8 dvd'ere - kr. 500



Nils Kalen
Kosmisk Livssyn
90 sider - 20 kr.



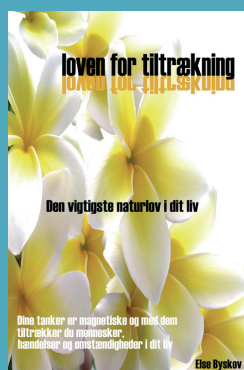
Sv. Åge Rossen
Martinus' verdensbillede
480 sider - kr. 300



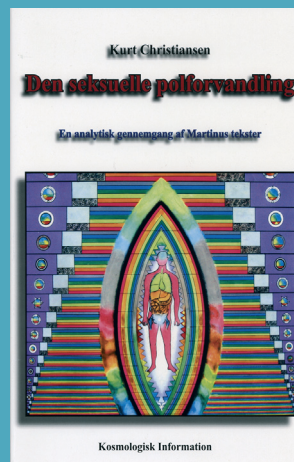
Kurt Christiansens
Martinus biografi i to bind
1280 A4 sider - kr. 300



Faksimileudgaven af Livets Bog 1-7
- ialt 1000 kr



Else Byskov
Loven for tiltrækning
125 sider - kr. 125



Kurt Christiansen
Den seksuelle polforvandling
260 A4 sider - kr. 200

Den Ny VerdensIMPULS
Klintvej 104 - DK-4500 Nykøbing Sjælland
Tlf. 59 30 52 72 - Giro 9 25 42 42
E-mail: kosmo-info@olsen.mail.dk
Hjemmeside: www.nyimpuls.dk